

VLAAMS PARLEMENT

vergadering 17
zittingsjaar 2009-2010

Handelingen

Plenaire Vergadering

van 6 januari 2010

INHOUD

OPENING VAN DE VERGADERING	5
VERONTSCHULDIGINGEN	5
INGEKOMEN STUKKEN EN MEDEDELINGEN	5
MOTIE VAN ORDE	
Opheldering over de stand van zaken	5
ACTUALITEITSDEBAT over het werkgelegenheids- en investeringsplan van de Vlaamse Regering	9
Actualiteitsmoties	37
REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN	38
ACTUALITEITSDEBAT over de gevolgen van het winterweer voor het wegverkeer en de wegen	38
Actualiteitsmoties	53
ACTUELE VRAAG van de heer Johan Sauwens tot mevrouw Hilde Crevits, Vlaams minister van Mobiliteit en Openbare Werken, over het pensioenfonds van De Lijn	53
ACTUELE VRAAG van mevrouw Tine Eerlingen tot mevrouw Freya Van den Bossche, Vlaams minister van Energie, Wonen, Steden en Sociale Economie, over de preventie van CO-vergiftiging	54
ACTUELE VRAAG van mevrouw Elisabeth Meuleman tot de heer Pascal Smet, Vlaams minister van Onderwijs, Jeugd, Gelijke Kansen en Brussel, over de problemen bij het opstarten van het digitale inschrijvingssysteem voor Nederlandstalige scholen in Brussel	56
ACTUELE VRAAG van de heer Filip Dewinter tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over de recente verklaringen van federaal premier Leterme betreffende de staatsvorming en het uitvoeren van de bepalingen ter zake uit het Vlaams regeerakkoord	60
ACTUELE VRAAG van de heer Bart Martens tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over de opvolging van de Klimaattop in Kopenhagen	63
ACTUALITEITSMOTIE van de heer Lode Vereeck tot besluit van het op 6 januari 2010 in plenaire vergadering gehouden actualiteitsdebat over het werkgelegenheids- en investeringsplan van de Vlaamse Regering – 309 (2009-2010) – Nr. 1	
Hoofdelijke stemming	66
ACTUALITEITSMOTIE van de heren Johan Deckmyn, Frank Creyelman en Chris Janssens tot besluit van het op 6 januari 2010 in plenaire vergadering gehouden actualiteitsdebat over het werkgelegenheids- en investeringsplan van de Vlaamse Regering – 310 (2009-2010) – Nr. 1	
Hoofdelijke stemming	67

ACTUALITEITSMOTIE van de heer Matthias Diependaele, mevrouw Helga Stevens, de heren Koen Van den Heuvel, Robrecht Bothuyne, Jan Laurys en Bart Van Malderen en mevrouw Güler Turan tot besluit van het op 6 januari 2010 in plenaire vergadering gehouden actualiteitsdebat over het werkgelegenheids- en investeringsplan van de Vlaamse Regering – 311 (2009-2010) – Nr. 1 Hoofdelijke stemming	67
ACTUALITEITSMOTIE van de heer Sven Gatz en de dames Patricia Ceysens en Lydia Peeters tot besluit van het op 6 januari 2010 in plenaire vergadering gehouden actualiteitsdebat over het werkgelegenheids- en investeringsplan van de Vlaamse Regering – 312 (2009-2010) – Nr. 1 Hoofdelijke stemming	68
ACTUALITEITSMOTIE van de dames Marleen Van den Eynde en Agnes Bruyninckx-Vandenhoudt en de heren Jan Penris en Pieter Huybrechts tot besluit van het op 6 januari 2010 in plenaire vergadering gehouden actualiteitsdebat over de gevolgen van het winterweer voor het wegverkeer en de wegen – 313 (2009-2010) – Nr. 1 Hoofdelijke stemming	69
ACTUALITEITSMOTIE van de heer Peter Reekmans tot besluit van het op 6 januari 2010 in plenaire vergadering gehouden actualiteitsdebat over de gevolgen van het winterweer voor het wegverkeer en de wegen – 314 (2009-2010) – Nr. 1 Hoofdelijke stemming	69
REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN	69
BIJLAGEN	
Aanwezigheden	72
Individuele stemmingen Vlaamse Volksvertegenwoordigers	72

■

OPENING VAN DE VERGADERING

Voorzitter: de heer Jan Peumans

– *De vergadering wordt geopend om 14.08 uur.*

De voorzitter: Dames en heren, de vergadering is geopend met een lichte vertraging. Zoals we dat in het verleden hebben gedaan, zullen we dat ook in de toekomst proberen te vermijden.

Ik wil iedereen mijn beste wensen overbrengen voor het jaar 2010. Ik hoop dat we op een constructieve wijze zullen samenwerken. Gezien de opmerkingen die de voorbije dagen zijn gemaakt, hou ik me aanbevolen voor alle mogelijke suggesties om de werking van dit parlement te verbeteren.

Vandaag ben ik 59 jaar geworden. (*Applaus*)

1951 is een van de beste geboortejaren, want de heer Sauwens is ook in dat jaar geboren. Ik sta in ieder geval open voor suggesties en ik hoop dat we de samenwerking op een constructieve wijze kunnen voortzetten in het jaar 2010. Mijnheer de minister-president, zoals we dat de afgelopen maanden gewoon zijn geweest, hoop ik dat we dat in een zeer goede verstandhouding met de regering kunnen doen.

■

VERONTSCHULDIGINGEN

De voorzitter: Ik deel aan de vergadering mee dat er verontschuldigingen zijn ingekomen van de volgende leden:

Sonja Claes, Dirk Peeters, Tinne Rombouts: gezondheidsredenen;

Ivan Sabbe: ambtsverplichtingen;

Jan Roegiers: familieverbindingen.

■

INGEKOMEN STUKKEN EN MEDEDELINGEN

De voorzitter: Dames en heren, de lijst met de ingekomen stukken en mededelingen werd op de banken rondgedeeld. (*Parl. St. VI. Parl. 2009-10, nr. 60/11*)

■

MOTIE VAN ORDE

Opheldering over de stand van zaken

De voorzitter: Dames en heren, met toepassing van artikel 46 van het Reglement van het Vlaams Parlement heeft de heer Sauwens bij motie van orde het woord gevraagd.

De heer Sauwens heeft het woord.

De heer Johan Sauwens: Mijnheer de voorzitter, ik wil u eerst feliciteren met uw verjaardag en u ook een gelukkig nieuwjaar toewensen.

Ik wil even aansluiten op wat u daarnet zei over de werking van het parlement. Als iemand met al enkele jaren ervaring in verschillende parlementen, wil ik u melden dat we wat ongelukkig zijn met het beeld dat u in een aantal interviews hebt gecreëerd dat dit parlement wat zou stuntelen. Ik citeer een krant: “Gelukkig is dat iets wat iedereen kan leren. Daarom is het geen slecht idee om de nieuwkomers bij te scholen en een cursus te geven over hoe ze hun talenten beter kunnen aanwenden.”

Mijnheer de voorzitter, ik heb dit in mijn carrière nog nooit meegemaakt. U bent als een scheidsrechter op het voetbalveld die plots de wedstrijd stillet en zegt: “Wel, dat is nu eens een mooie pass die u daar hebt gegeven.” Dat is niet de rol van de arbiter en ook niet van de parlementsvoorzitter. De inhoudelijke toetsing gebeurt door onze enige jury en dat is de kiezer. De wijze waarop we spreken, waarop we uitstraling geven aan wat we zeggen of aan de inhoud die we hebben, de wijze waarop de fracties zich organiseren met ploegspelers en met spitsen, die niet allemaal elke week zelf kunnen scoren, dat is de vrijheid van de fracties en van de parlementsleden.

Er wordt nu geen goed beeld gecreëerd van deze nieuwe lichten parlementsleden. Ik wil hun verdediging opnemen. Mijn ervaring is dat ze zeker niet minder welsprekend zouden zijn dan de vorige, en niet minder persoonlijkheid zouden hebben. Het is een collectieve opdracht van ons allemaal om op een positieve manier, met voldoende spanningskracht, over de grenzen van meerderheid en minderheid heen, te proberen onze belangrijke taak waar te nemen.

Mijnheer de voorzitter, ik ben ervan overtuigd dat u dat ook wilt. Laat ons nu in 's hemelsnaam ophouden het beeld te creëren alsof dit parlement moet worden bijgeleerd en bijgestuurd om goed te kunnen werken volgens de opties van de ene of de andere. (*Applaus bij CD&V en Groen!*)

De voorzitter: De heer Dehandschutter heeft het woord.

De heer Lieven Dehandschutter: Mijnheer de voorzitter, ook namens onze fractie wil ik u van harte een gelukkige verjaardag wensen. Ik wil ook twee zaken toevoegen aan wat de heer Sauwens heeft gezegd. Als nieuwelingen kunnen we misschien zelf eens nagaan wat de positieve en minder positieve zaken zijn van de werking van het parlement van de voorbije drie maanden.

We moeten ons ook eens bezinnen over de zin van de begrotingsbesprekingen die we in december hebben meegemaakt, toen we tot tien, elf uur 's avonds met een tiental mensen discussies van de commissies hebben overgedaan. Ik vraag me af wat daarvan de toegevoegde waarde is voor dit huis en onze democratie, maar ik ga zelf niet de conclusies trekken.

De voorzitter: Mevrouw Vogels heeft het woord.

Mevrouw Mieke Vogels: Mijnheer de voorzitter, ook ik wens u een gelukkige verjaardag en het beste voor het nieuwe jaar.

Ik wil me ook aansluiten bij wat de heer Sauwens zei: ik denk niet dat het de taak van de voorzitter van het Vlaams Parlement is om te zeggen wie de goede leerlingen en wie de slechte leerlingen van de klas zijn, of wie zich best een beetje zou bijscholen. De kiezer, en alleen de kiezer, beslist of iemand het waard is om volksvertegenwoordiger te zijn of niet. Sommigen worden verkozen omdat ze welbespraakt zijn; anderen daarentegen omdat ze in de samenleving over een belangrijk netwerk beschikken.

Ik wil eraan toevoegen dat ik me behoorlijk boos heb gemaakt omdat u op die manier de karikatuur die van dit parlement bestaat, eigenlijk bevestigt. Dit Vlaams Parlement heeft het vrij moeilijk. Er wordt vaak gezegd dat dit parlement niet echt goed debatteert. Ik heb hier toch wel wat ervaring. Wel, de afgelopen zes maanden was ik aangenaam verrast over een aantal van de debatten die hier zijn gevoerd. Die waren even goed als de debatten hier aan de overzijde van de straat, zelfs beter!

Er zijn hier erg welbespraakte volksvertegenwoordigers – bij de oude generatie, maar ook bij de jonge generatie. Laten we er dus alstublieft mee ophouden onszelf voortdurend een beetje in vraag te stellen. Laten we debatteren zoals het moet, met de jongeren en de ouderen, en met vertrouwen in elkaar.

De voorzitter: Ik heb nooit gezegd dat de actualiteitsdebatten niet goed waren; anderen hebben dat gedaan.

De heer Gatz heeft het woord.

De heer Sven Gatz: Ook namens onze fractie wil ik u onze allerbeste wensen overmaken – en ook dat u het nog lang mag uitzingen, om het zo maar eens te zeggen.

U geeft soms toch wel een beetje de indruk dat u het parlement en ook individuele parlementsleden beoordeelt, en dat gebeurt niet altijd op een even gelukkige manier. U doet dat ongewild of gewild – ieder vogeltje zingt zoals het gebekt is. Ik stel voor dat het debat op een objectievere basis wordt gevoerd. U neemt zich voor om als voorzitter een beleidsplan voor te leggen. Wanneer zal dat gebeuren?

De voorzitter: Dat beleidsplan vindt u vandaag al in uw mailbox.

De heer Sven Gatz: Dan kunnen we op basis van een aantal vaste gegevens en parameters met u aan tafel gaan zitten en nagaan hoe we samen de werking van het parlement kunnen verbeteren. U hebt daarin een grote verantwoordelijkheid, maar u bent niet de enige. Om aan te sluiten bij het beeld dat de heer Sauwens gebruikte: als spelers op het veld willen we niet dat u zoals scheidsrechter Collina op bepaalde momenten belangrijker wordt dan de match zelf. En dat is ook uw bedoeling niet, denk ik.

De voorzitter: De heer Vereeck heeft het woord.

De heer Lode Vereeck: Mijnheer de voorzitter, ook namens mijn fractie wens ik u een gelukkig 2010. Op uw verjaardag wens ik u, de collega's en de inwoners van dit land een goede gezondheid en ook een ander beleid. Ik wil verder de collega's met minder retorisch talent een hart onder de riem steken. Sommigen zien of horen u niet graag, maar ik wens u toch ook een goed politiek werkjaar toe.

Voor ik hier kwam zetelen, heeft men me wel eens gezegd dat dit parlement een veredelde gemeenteraad of een kleuterklas zou zijn. Wel, uw uitspraken waren niet erg gelukkig, want u gaf inderdaad de indruk dat u de schoolmeester bent die zijn leerlingen op de vingers tikt. Op de website staan een aantal cursussen welsprekendheid. Ook in mijn provincie is dat zo, daar hebben ze het gewoon over 'zanglessen'. Van mijn kant wil ik ook een constructief voorstel doen. Er zijn ook cursussen 'vergaderingen leiden', misschien is dat iets voor u?

De voorzitter: De heer Vanvelthoven heeft het woord.

De heer Peter Vanvelthoven: Mijnheer de voorzitter, ook wij wensen u een gelukkige verjaardag. Ik had u een mooier geschenk gewenst dan de kritiek die u nu over u heen krijgt.

Ik had me voorgenomen om mijn bijdrage aan dit debat aanstaande maandag in het Uitgebreid Bureau te verwoorden. Een ernstige discussie over de wijze waarop we goed debatteren gebeurt best daar.

Ik moet wel zeggen dat u het een beetje hebt uitgelokt door zelf het publieke forum te kiezen, want het is logisch dat u dan ook op het publieke forum van antwoord wordt gediend.

Mijnheer de voorzitter, collega's, ik meen dat we hier onze eigen dynamiek moeten organiseren. Ik heb een aantal collega's heel hard horen roepen dat het hier beter is dan aan de overkant, maar het is daar niet beter of slechter en het is hier niet beter of slechter, het zijn twee verschillende parlementen. Laat ons niet voortdurend de neiging hebben om te moeten vergelijken met anderen of om te zeggen dat we beter zijn dan anderen, maar laten we het hier gewoon goed organiseren. En laten we nu de discussie op het publieke forum stoppen, want het heeft echt geen zin om elkaar vliegen af te vangen, om te vertellen wie de betere of de minder goede is, of om kritiek te geven op deze voorzitter en hem misschien te vergelijken met de vorige. Dat alles brengt ons geen stap vooruit, dus laten we daarover snel binnen het uitgebreid Bureau discussiëren.

De voorzitter: De heer Van Hauthem heeft het woord.

De heer Joris Van Hauthem: Mijnheer de voorzitter, heel kort, want er is al veel gezegd en u hebt opgemerkt dat wie hier niet alles moeten herhalen dat al werd gezegd. Dit gezegd zijnde, ook van onze kant uiteraard een gelukkige verjaardag gewenst. Wij vinden het een beetje jammer, maar we dichten u geen slechte bedoelingen toe, dat u een aantal van uw plannen al bekendgemaakt hebt vooraleer wij de nota hebben.

Ik meen dat we hier in het verleden al een aantal goede actualiteitsdebatten gevoerd hebben, maar dat we inderdaad eens moeten bekijken hoe we die kunnen stroomlijnen zodat we bij de kern van de zaak blijven en niet afwijken. Daarover ben ik het met u eens. Waar ik het niet mee eens ben, is dat het parlement ervoor zou moeten zorgen dat de al dan niet retorische talenten moeten worden ontwikkeld via cursussen betaald door het Vlaams Parlement. Excuus, maar als fracties vinden dat een aantal van hun leden niet goed ter taal zijn, dan is het aan de fracties en de partijen om ervoor te zorgen dat dat gebeurt, niet aan het Vlaams Parlement.

Dit gezegd zijnde, mijnheer de voorzitter, wachten we hoopvol uw beleidsplan af. We zullen het bekijken met de nodige kritische en constructieve zin, maar als het uw bedoeling is om via een of andere maatregel meer schwing in dit parlement te brengen, dan zult u in ons een bondgenoot vinden. (*Applaus bij het Vlaams Belang*)

De voorzitter: De heer Van Dijck heeft het woord.

De heer Kris Van Dijck: Mijnheer de voorzitter, ik denk dat u in ieder geval in één zaak geslaagd bent, want – om mijn collega-fractievoorzitter van CD&V op het einde van vorig jaar te citeren – dit is allesbehalve nog een saai parlement. En als ik hoor welke reacties hier naar voren worden gebracht, vervult u daar blijkbaar ook een rol in. Het is in elk geval nobel om te stellen dat het parlement de plek is waar het gesproken woord moet worden gevoerd. Dit is een plaats waar gedachten moeten worden geponeerd en waar gedachten met elkaar in confrontatie mogen gaan. Het woord is hier wel degelijk belangrijk, maar ik zou bij dezen inderdaad ook willen vragen om daarover op de gepaste plaatsen verder te spreken en initiatieven te nemen. Degenen die zich nu geroepen voelen om grote oekazes op te leggen, wil ik zeggen dat het zolang ik hier al in dit parlement zit – en dat is toch al even – altijd al een bekommernis is geweest om het parlement levendig of levendiger te maken, om te voldoen aan een behoefte die een democratie in dezen heeft. U hebt een voorstel in die zin geponeerd en wij zijn dan ook bereid om verder te gaan op de ingeslagen weg en om samen met alle andere collega's te zorgen voor een betere werking van het parlement.

De voorzitter: Ik meen dat door middel van het zogenaamde 'Actieplan 2009-2014' heel duidelijk een antwoord zal worden gegeven op een aantal bekommernissen die hier aan bod gekomen zijn.

Ik wil nog een keer heel duidelijk zeggen dat het actieplan een vertaling zal zijn van wat in gang werd gezet door de heer De Batselier en door mevrouw Vanderpoorten. Daar wordt voor een groot stuk op verder geborduurd, want ik zie niet in waarom een aantal zinvolle dingen die in het verleden werden opgestart nu zouden moeten worden veranderd.

Ik zal deze ontwerptekst in de eerste instantie aan de fractieleiders bezorgen. Ik zal er de nodige commentaren op inwinnen en daarna zal de tekst uiteraard aan het volledige parlement worden overgemaakt. De zeven fractievoorzitters zullen de ontwerptekst dus krijgen.

Ik hoor hier allerlei uitspraken over het voorstel van die cursus. Ik weet niet waar men die allemaal heeft gehaald. Ik heb nooit gezegd dat de debatten hier slecht verlopen. Ik weet niet waar men die uitspraak haalt. Net door het feit dat we hier actualiteitsdebatten hebben ingevoerd, is hier volgens mij een levendigere debatcultuur ontstaan. Die levendigere debatcultuur hangt af van het parlement en van de voorzitter, maar voor een heel groot deel van diegenen die deelnemen aan het debat.

Op basis van het actieplan zullen we dit handen en voeten geven.

Het incident is gesloten.

■

ACTUALITEITSDEBAT over het werkgelegenheids- en investeringsplan van de Vlaamse Regering

De voorzitter: Dames en heren, het debat is geopend.

Ik heb een afspraak gemaakt met de minister-president. Dat is ook zo gezegd in het Uitgebreid Bureau. De minister-president heeft heel duidelijk kenbaar gemaakt dat hij eerst een korte toelichting wil geven bij het werk- en investeringsplan. Vervolgens kan het debat plaatsvinden.

Minister-president Peeters heeft het woord.

Minister-president Kris Peeters: Mijnheer de voorzitter, ook namens de Vlaamse Regering wens ik u een gelukkige verjaardag toe. Aan alle parlementsleden wensen we een gezond en succesvol 2010. U weet dat we ons volgens de Chinese dierenkalender in het jaar van de tijger bevinden. Het jaar van de tijger is nooit saai. Het gaat voor transformatie en actie. Ik denk dat 2010 ons dat zal opleveren.

Ik dank u voor het feit dat de Vlaamse Regering een kleine toelichting mag geven bij dit heel belangrijke actualiteitsdebat, waar we naar uitkijken. Gisteren heeft minister Muylers de werkloosheidscijfers van december bekendgemaakt. Er zijn welgeteld 220.375 werkzoekenden, een stijging met maar liefst 23,8 percent of 42.200 werkzoekenden ten opzichte van december 2008. Dat is een zeer ernstige situatie. Het is de grootste stijging van de voorbije jaren. De werkloosheidsgraad bedraagt nu 7,7 percent en we bevinden ons nog niet helemaal op het dieptepunt van de crisis. We verwachten een toename van het aantal werkzoekenden met 60.000 mensen in 2010.

Het is heel belangrijk te onderstrepen dat de economische recessie mogelijk voorbij is, maar de crisis niet. We hebben wat dat betreft een aantal heel belangrijke beslissingen genomen. Ook van ons wordt actie verwacht: actie op de arbeidsmarkt en ter ondersteuning van de economische ontwikkeling. Dat is van zeer, zeer groot belang. Daarom hebben we op het einde van vorig jaar, op 18 december, met de sociale partners een werkgelegenheids- en investeringsplan (WIP) afgesloten. Ik licht het kort even toe. Operationeel zal dat een heel goede zaak zijn voor onze economie, en ook voor onze arbeidsmarkt. Op 18 december is het zowel met de Vlaamse sociale partners als binnen de Vlaamse Regering goedgekeurd. Iedereen weet dat dit ook in uitvoering van het regeerakkoord gebeurt, waarin dat heel duidelijk is geformuleerd.

Het plan heeft een dubbele doelstelling. Het wil de strijd tegen de negatieve impact van de crisis voortzetten en de noodzakelijke transformatie van onze economie opvoeren, met een aantal heel duidelijke prioriteiten, en daarop ook de arbeidsmarkt laten inspelen. Het bevat dus zowel een doelstelling op korte termijn als een doelstelling op lange termijn. Heel belangrijk is dat het gaat over concrete maatregelen. In een vorige hoedanigheid heb ik ook heel wat sociale akkoorden afgesloten, van diverse omvang en inhoud, maar ik kan u verzekeren dat hier, met heel duidelijke, concrete maatregelen, die korte en lange termijn in overweging worden genomen. Dan gaat het zowel over de transformatie van onze economie als over de arbeidsmarkt, die op elkaar moeten inspelen.

Ik heb die sense of urgency vorig jaar vanop dit spreekgestoelte onderstreept. Spijtig genoeg, blijkt dit zich nu in de cijfers te vertalen. We zitten met een ernstige stijging van het aantal werkzoekenden.

Als vierde punt wil ik zeer nadrukkelijk benadrukken de Vlaamse Regering en de sociale partners dit project samen hebben uitgevoerd. Er zijn regeringen in dit land die ons dit akkoord met de Vlaamse sociale partners benijden.

De methodologie die we hierbij hebben toegepast, is van zeer groot belang en heeft uiteindelijk tot dit akkoord geleid. Op 8 augustus 2009 hebben we de sociale partners om een analyse van de sociaaleconomische situatie gevraagd. Op 1 september 2009 hebben de sociale partners verklaard zelf voor een insteek te zullen zorgen. Dat is het succes van deze methodologie geweest. De sociale partners hebben zelf overleg gepleegd en hebben zelf een inbreng gedaan. De Vlaamse Regering heeft zich gedurende deze periode enigszins terughoudend opgesteld. We hebben de sociale partners in Vlaanderen alle kansen gegeven om zelf voor een insteek te zorgen en om zelf concrete maatregelen voor te stellen. Op 20 november 2009 hebben we die insteek ontvangen. We hebben daar op verschillende tijdstippen overleg over gepleegd. Er zijn aanpassingen gebeurd. De Vlaamse Regering heeft voor een bijkomende invulling gezorgd. Dit is echter steeds met veel respect voor de Vlaamse sociale partners gebeurd.

Volgens mij zullen we deze belangrijke nieuwe methode in de toekomst nog vaak gebruiken. We geven de sociale partners de ruimte om zelf tot een invulling te komen. Op een bepaald ogenblik gaat de Vlaamse Regering hiermee verder en wordt een akkoord gesloten.

In het verleden is vaak al te snel tot een tripartite overgegaan. Ik kan daarvan getuigen. Er komen dan spanningen en discussies tussen de sociale partners en de regering die tot niets leiden.

Ik overloop even de drie prioriteiten van het werkgelegenheidsplan.

Ten eerste, we willen een sluitend maatpak voor elke werkzoekende tot stand brengen. We willen het aanbod uitbreiden voor mensen die al langer dan een jaar werkloos zijn. Hiervoor zullen we het jeugdwerkplan uitbreiden voor de werkzoekenden die recent werkloos zijn geworden. Verder willen we inspelen op de structurele problemen op onze arbeidsmarkt, namelijk de lage werkzaamheidsgraad van de oudere werknemers.

Ten tweede, we willen de competentie-inspanningen voor werknemers en werkzoekenden sterk uitbreiden. De investeringen die hiermee zijn verbonden, zijn gericht op de invulling van knelpuntvacatures voor beroepen met een toekomst. Enkele grote aanwervingen zijn voorbeelden die in dit verband zijn opgesomd.

Ten derde, we willen verder op jobbehoud inzetten. We willen de mogelijkheden in verband met de overbruggingspremie en met de jobcreatie voor moeilijke doelgroepen in de sociale economie uitbreiden.

Die drie topprioriteiten zijn in het werkgelegenheidsplan terug te vinden. Ik vind het belangrijk te vermelden dat ze door de sociale partners zijn ingebracht. Ik vind het eveneens belangrijk te vermelden dat de kostprijs van het plan welgeteld 70 miljoen euro bedraagt. Meer bepaald gaat het in 2010 om 31,1 miljoen euro en in 2011 om 38,9 miljoen euro. Bepaalde mensen zullen deze bedragen met de begroting willen vergelijken. De investeringen die uit het Europees Sociaal Fonds afkomstig zijn, zijn hier in elk geval al in inbegrepen. Dit kan later meer in detail worden behandeld.

Mijn zesde punt is het investeringsplan. Ook in verband met dit plan zijn een aantal grote krachtlijnen geformuleerd. Het gaat dan om gerichte acties op korte termijn en om structurele ingrepen voor een toekomstgerichte economie. De Vlaamse sociale partners hebben die krachtlijnen zelf geformuleerd. De Vlaamse Regering en de sociale partners hebben zich geëngageerd om dit plan uit te werken.

Ik overloop even de belangrijkste elementen van het investeringsplan.

Ten eerste, dit plan is gericht op initiatieven ter bevordering van private investeringen in initiatieven die in het kader van de publieke investeringen passen. Het gaat dus om beide soorten investeringen. Wat de publieke investeringen betreft, worden de in het Vlaams regeerakkoord opgenomen engagementen bevestigd. De Vlaamse Regering zal een duurzaam investeringsplan realiseren. De prioriteiten zijn hierbij de investeringen in hernieuwbare

energievoorzieningen, innovatieve economie, mobiliteitsinfrastructuur, scholengebouwen, zorginfrastructuur en toeristische verblijfsinfrastructuur.

We hebben het in het verleden al gehad over het verwittigen en vergroenen van onze economie. In dit akkoord zijn belangrijke bakens uitgezet om dat concreet te realiseren, alsook het versterken van het innovatiepotentieel van de industrie.

De regering en de sociale partners engageren zich in dit investeringsplan om zich te beperken tot een aantal grote projecten om versnippering van de middelen te vermijden om effectief tot een win-winsituatie te komen: een slim elektriciteitsnetwerk, toekomstgericht bouwen, aangepaste zorginfrastructuur en innovatietoepassingen, toegepaste ecologie-infrastructuur, slimme logistiek enzovoort.

De Vlaamse Regering en de sociale partners onderschrijven de instrumenten van de innovatieregiegroepen en de staten-generaal voor de industrie om te komen tot die noodzakelijke transformatietrajecten voor een radicale verbetering van onze economie en voor duurzame jobs.

Ten slotte moeten we het investeringsklimaat in Vlaanderen verbeteren door onder meer een bijsturing van de ecologiepremie, ondersteuning van mensen die een bedrijf willen opstarten enzovoort. Al die zaken zullen concreet gerealiseerd worden. Ook het duurzaam beheer van bedrijventerreinen is daarbij opgenomen.

Een laatste element in mijn korte toelichting is de opvolging en evaluatie. Wij hebben afgesproken dat we alles moeten doen om in 2010, dit heel belangrijke jaar inzake werkgelegenheid, alles op alles te zetten. De Vlaamse Regering en de sociale partners hebben zich geëngageerd om in het VESOC de opvolging van het plan te doen en het te actualiseren wanneer het nodig is. Dat zal zeker een eerste keer gebeuren voor eind 2010 met het oog op de afspraken voor 2011 en 2012 en later 2013 en 2014.

Mijnheer de voorzitter, ik sluit deze korte toelichting af. Dit plan is, alleen al omdat er een akkoord is met de sociale partners, zo belangrijk. In crisistijden is een consensus met de sociale partners van essentieel belang. Dit plan – en ik kijk uit naar de reacties van meerderheid en oppositie – is ook heel concreet. Men kan dure eden zweren, maar in de realiteit weinig concreets doen. Het feit dat de sociale partners, zowel de werkgeversorganisaties als de vakbonden, hun handtekening eronder hebben gezet, is heel belangrijk omdat de uitwerking van de concrete maatregelen in VDAB en dergelijke heel snel kan gebeuren omdat daar een consensus over bestaat.

Mijnheer de voorzitter, ik kijk uit naar de reacties en dank iedereen voor het beluisteren van de toelichting. *(Applaus bij de meerderheid)*

De voorzitter: Mevrouw Ceysens heeft het woord.

Mevrouw Patricia Ceysens: Mijnheer de voorzitter, leden van de regering, collega's, net voor het kerstreces keurde de Vlaamse Regering het zogenaamde werkgelegenheids- en investeringsplan goed.

Toegegeven, aan de vooravond van een nieuw decennium klonk het plan onder de vlag werkgelegenheids- en investeringsplan, het WIP, ambitieus en veelbelovend. Het plan leek te suggereren dat er in deze crisistijd door de Vlaamse Regering belangrijke beslissingen zijn genomen om de werkgelegenheid en de zo nodige investeringen in Vlaanderen echt een boost te geven.

Geen dag te vroeg, zou je denken, wanneer je vandaag de slechte werkgelegenheidsprognoses voor 2010 onder ogen krijgt. Eindelijk bestuurlijke moed, zou je durven hopen, want het is wel al de derde poging van de regering Peeters II, na het investituur- en begrotingsdebat, om nu eindelijk met iets te komen. Nogmaals werd de indruk gewekt dat de beslissingen doortastend zouden zijn en dat ze snel zouden worden uitgevoerd en nog liever snel voor effect zouden zorgen.

De nieuwe economie voor Vlaanderen zou eventjes in een WIP geregeld worden.

Volgens de persmededeling van de Vlaamse Regering van toen – we hadden eerlijk gezegd tot maandag niets anders dan een persmededeling – was er een dubbele doelstelling: enerzijds de crisis op de arbeidsmarkt aanpakken, anderzijds de economie vernieuwen, vergroenen en verwittigen. Dat zou gebeuren in het hoofdstuk werkgelegenheid en investering.

Laten we beginnen met het onderdeel werkgelegenheid. De belangrijkste troef, maar jammer genoeg meteen ook de enige troost van dit gedeelte, is dat er inderdaad een budgettaire tabel bij is en dat er voor dit jaar een enveloppe is van 31,1 miljoen euro. Dat is enigszins een vestzak-broekzakoperatie, want er waren natuurlijk besparingen bij de VDAB en u telt inderdaad ook ESF, het Europees Sociaal Fonds, mee. Maar we zagen daarin dan toch een troef omdat er wel middelen ingeschreven en toegewezen worden.

Jammer genoeg zegt het plan totaal niets over de eventuele effecten. We vinden geen indicatie over de realisatie van nieuwe jobs, geen sluitende aanpak voor alle werkzoekenden, en geen indicatie over de invulling van de – gelukkig – vele duizenden vacatures in knelpuntberoepen. Niets van dit alles, terwijl er dit jaar 60.000 gezinnen in Vlaanderen hun inkomen zullen verliezen. De tienduizenden ontslagen werknemers willen geen werkgroepen, maar werk.

De minister van Werk gaf dan maar zelf aan dat hij met het plan alleen maar de schokken op de arbeidsmarkt wil dempen. Als ambitie kan dit tellen! Helemaal jammer, mijnheer de minister van Werk, is dat op het gebied van activering van 52-plussers dit plan zelfs een verzwakking is van de beleidsbrief. Wij vinden het ongehoord dat men 52-plussers eigenlijk afschrijft of ‘met rust laat’. Hoe is dat mogelijk? Nochtans geeft u zelf aan dat de activering van 50-plussers de grootste uitdaging vormt voor het behoud van onze welvaart. U had het zelf over 55-plussers. Welnu, u hebt al uw dure eden over 52-plussers moeten inslikken.

Het is bovendien een gemiste kans dat aan de Vlaamse overbruggingspremie geen opleidingsvoorwaarden werden gekoppeld. In uw beleidsnota gaf u zelf aan dat amper 4 percent van de mensen die aan een overbruggingspremie toe zijn, daar ook een opleiding bij volgen, wat hen een kans zou geven om na de crisis beter aan de slag te zijn op de arbeidsmarkt. Ook dat wordt ingeslikt.

Laat me een blik werpen op het tweede deel van het plan: het hoofdstuk investering. Dit deel blijft bij woorden en alleen maar woorden, zonder 1 euro. Wel komen er innovatieregiegroepen, actieterreinen, strategische domeinen en speerpuntclusters. Er komt een statengeneraal voor de industrie met transformatietrajecten.

Collega's, ik zou u kunnen zeggen dat al dit werk reeds is gebeurd in 2006 en 2007, dat we samen met de VRWB en industriële partners businesscases klaar hadden volgens het model kennis, kunde, kassa. De Nederlandse premier Balkenende sprak een dag na u, op 10 december in Elsevier. Hij zei dat we niet bang moeten zijn – de Nederlanders dus – om te spreken over winstcreatie, over winst- en welvaartscreatie als de enige manieren om ons in de toekomst, in een geglobaliseerde economie, verder staande te houden.

De voorzitter: Mevrouw Ceysens, mag de minister-president u even onderbreken?

Mevrouw Patricia Ceysens: Als u het zo lief vraagt, dan mag dat.

Minister-president Kris Peeters: Mevrouw Thyssen, bedankt dat ik u even mag onderbreken. *(Opmerkingen)*

Excuseer, ik bedoel natuurlijk mevrouw Ceysens. *(Gelach)*

Mevrouw Patricia Ceysens: Ik ben vooralsnog niet uw voorzitter.

Minister-president Kris Peeters: Neen, inderdaad, en ik denk dat dat best ook zo blijft. *(Gelach)*

Uw verwijzing naar Jan-Peter Balkenende is in elk geval al positief.

Wij zijn in het verleden nooit gekomen tot een consensus tussen de sociale partners en de Vlaamse Regering. Dat is nu wel het geval. (*Applaus bij de meerderheid*)

Mevrouw Patricia Ceysens: Als u al uw eisen inslikt, is het niet moeilijk om een consensus te vinden.

Het plan dat we hadden op de VRWB-clusters met de industrie was goed voor 50.000 nieuwe banen, alleen al in de sector van de hernieuwbare energie. De huidige regering verzuimt de nodige overheidsmiddelen vrij te maken.

Ik heb u gezegd dat ik u dit zou kunnen zeggen. Ik weet dat de kritiek van de oppositie gemakkelijk wordt weggelachen. Maar wat u niet kunt weglachen, is de vlijmscherpe kritiek van bijvoorbeeld Christine Van Broeckhoven: “Dat de Vlaamse Regering, vanwege de crisis, de budgetten voor wetenschappelijk onderzoek verlaagt, is een slechte strategie.” Ik zou kunnen verwijzen naar André Oosterlinck, voorzitter van de associatie van de K.U.Leuven, of Andreas De Leenheer, prorector van de Universiteit Gent, of Gilbert Declerck, voormalig algemeen directeur van IMEC, of Ludo Verhoeven en Karel Vinck, twee iconen van de Vlaamse industrie.

Wat zeggen deze zes leden van de Vlaamse Raad voor Wetenschapsbeleid, samen met nog twaalf andere vooraanstaande leden, over het innovatie- en investeringsbeleid van de regering-Peeters II? Ik citeer uit hun ‘Advies 134 van de VRWB over de beleidsnota Wetenschappelijk Onderzoek en Innovatie 2009-2014’, dat vier dagen na uw werkgelegenheids- en investeringsplan kwam: “De Raad waarschuwt de Vlaamse Regering dat de verminderde investeringen in wetenschappelijk onderzoek en innovatie 2009 en 2010 nefaste en onomkeerbare gevolgen zullen hebben voor de concurrentiepositie van Vlaanderen in de als gevolg van de crisis herschikte internationale context.”

Deze regering wil het beeld neerzetten van een groots werkgelegenheids- en investeringsplan, maar ze bespaart in realiteit op de uitgaven voor innovatie. Opnieuw volgens de VRWB: 16 miljoen euro in 2009, 31 miljoen euro in 2010. De VRWB voegt eraan toe dat indien ook eenmalige besparingen in rekening worden gebracht, dit voor dit jaar een besparing is van 66 miljoen euro. Terecht vraagt de VRWB een meerjarenplan voor wetenschap en innovatie, gekoppeld aan een meerjarenbegroting.

De voorzitter: Minister Lieten heeft het woord.

Minister Ingrid Lieten: Mijnheer de voorzitter, mevrouw Ceysens citeert een beetje selectief uit dat advies. Als we toch gaan citeren, dan wil ik ook wel een beetje voorlezen: “De Raad heeft er begrip voor dat in deze budgettaire moeilijke periode ook de verhoging van de efficiëntie en de effectiviteit centraal moet staan. Hierin is de Raad het volkomen eens met minister Lieten. De VRWB benadrukt wel dat de rationalisatie weliswaar op termijn middelen kan vrijmaken die opnieuw en effectiever kunnen worden ingezet.”

Ik citeer een andere paragraaf, en daar zijn we het allemaal over eens. De Raad is daarover, mevrouw Ceysens, veel correcter en veel vollediger dan u. In plaats van te focussen op één jaar, kijkt de Raad naar de intenties van deze regering. Hij zegt wat wij ook al hebben gezegd: “Het is noodzakelijk een meerjarenplan op te stellen voor wetenschap en innovatie voor de regeerperiode, gekoppeld aan een meerjarenbegroting.”

Wij hebben u in dit parlement al herhaaldelijk gezegd dat wij een meerjarenbegroting zullen opmaken en dat daarin de ambitie van de regering om de 1 percentnorm te halen duidelijk aanwezig moet zijn. Als die meerjarenbegroting wordt besproken, kunt u kritiek geven en u afvragen of we dat zullen waarmaken of niet.

Maar ik vind het toch wel een klein beetje hypocriet dat u steeds over die middelen praat. U dwingt me iedere keer om het te hebben over uw beleidsperiode, waarin u erin geslaagd bent om de middelen voor innovatie op vier jaar tijd te doen stijgen met 0,016 percent. Ik heb

daarover van u dus geen lessen te krijgen. Ik hoop dat u ons, net zoals de VRWB doet, een klein beetje tijd en vertrouwen geeft om die meerjarenbegroting op te maken. *(Applaus bij de meerderheid)*

De voorzitter: De heer Gatz heeft het woord.

De heer Sven Gatz: Er is natuurlijk één probleem, mevrouw de minister. U zegt dat de Vlaamse Raad voor Wetenschapsbeleid de Vlaamse Regering, u dus, beoordeelt op haar intenties. Dat hebt u letterlijk gezegd. Ik citeer u nu. Ik heb een goed geheugen. Wij, als oppositie, beoordelen u niet op uw intenties, maar op uw resultaten. En ik zeg u dat u na zes maanden regeren nog geen stap verder staat. *(Applaus bij Open Vld)*

Mevrouw Patricia Ceysens: Ik zal de band even terugspoelen. Ik heb inderdaad gezegd dat de VRWB een meerjarenplan vraagt voor wetenschap en innovatie gekoppeld aan een meerjarenbegroting. Ik was dus niet selectief bij het citeren. U herhaalde nog even het citaat dat ik zonet heb voorgelezen. Trouwens, de minister-president heeft ons in een vorig debat die meerjarenbegroting toegezegd voor het einde van vorig jaar. We wachten nog altijd.

Collega's, wachten is het ook op duidelijkheid over de oprichting van een Vlaams energiebedrijf, waarbij nu in dit plan ook een Vlaams energiedienstenbedrijf wordt aangekondigd. Dat zijn er nu al twee. Wat moeten we bij dat laatste verstaan? Komt er een Vlaams Electrabel dat Vlaamse elektriciteit door Vlaamse leidingen tot aan Vlaamse stopcontacten brengt? Is het dat? Graag enige opheldering. Deze ochtend in de commissie begreep niemand, ook leden van de meerderheid niet, waarover het in godsnaam gaat, noch inzake het Vlaams energiebedrijf, noch wat het Vlaams energiedienstenbedrijf betreft.

Minister Ingrid Lieten: Mevrouw Ceysens, ik moet weer herhalen wat ik al heb gezegd. In het regeerakkoord staat nergens dat we een Vlaams Electrabel zullen oprichten. Er staat wel dat we een Vlaams energiebedrijf zullen oprichten. En er staat ook in wat de doelstellingen daarvan zijn, namelijk inzetten op energiebesparing, op energierecuperatie en op alternatieve energieprojectie en -productie. Dat staat erin. En de voorbereidingen voor het oprichten van het Vlaams energiebedrijf zijn volop bezig. U zult daar ongetwijfeld uw honger mee kunnen stillen op het moment dat we de zaak in het parlement zullen bespreken. Ik kan u verzekeren dat de inhoud zoals ze in het regeerakkoord staat, tot uitdrukking zal komen.

Mevrouw Patricia Ceysens: Soms vind ik het toch wel bijzonder cynisch als ik in het WIP moet lezen dat het duidelijk is dat er in "crisistijd geen ruimte is voor lastenverhoging voor de bedrijven, noch voor de burgers", terwijl de jobkorting voor het overgrote deel van de werkende Vlaming vanaf januari 2010 definitief geschrapt is. De Nationale Bank rekende voor dat het beschikbaar inkomen van de Belgen in ons land dit jaar met 1 percent zal dalen. Voor de Vlamingen is de daling ten gevolge van het schrappen van de jobkorting nog groter: de Vlaming ziet zijn koopkracht dalen met 1,2 percent, de Waal en de Brusselaar met slechts 0,7 percent. Deze regering slaagt erin om in tijden van crisis de Vlaming nog meer koopkracht te doen verliezen dan de Walen en de Brusselaars. Il faut le faire.

Wilt u nog iets zeggen? *(Gelach)*

Minister-president Kris Peeters: Hebt u ambities om voorzitter te worden van een goede assemblee of, en dat laat ik in het midden, van een partij?

Ik vermoed dat wat u hebt gezegd een kleine verspreking is. U had het over lastenverhogingen. Dat staat er niet in. Daarover ben ik het met u eens. U moet echter goed citeren.

We zijn er op een heel korte periode, samen met de sociale partners – Voka, u niet onbekend, UNIZO, u evenmin onbekend, en de vakbonden – in geslaagd om dit plan te finaliseren en om erover een akkoord af te sluiten. Voor u heeft dat geen enkele waarde. Meer dan uw inhoudelijke kritiek zegt dat iets over uw respect voor de sociale partners in Vlaanderen. *(Applaus bij de meerderheid)*

Voor u heeft dat geen enkele waarde. Dat zegt iets over het respect voor de sociale partners in Vlaanderen, meer dan uw inhoudelijke kritiek. (*Applaus bij CD&V, sp.a en de N-VA*)

Mevrouw Patricia Ceysens: Wij kunnen alleen maar vaststellen dat u de economie in Vlaanderen geen WIP geeft, maar veeleer een whiplash bezorgt, een nekslag. De VRWB vraagt zich terecht af of we hier nog ooit van zullen herstellen. (*Applaus bij Open Vld*)

De voorzitter: De heer Vereeck heeft het woord.

De heer Lode Vereeck: Mijnheer de voorzitter, collega's, ik heb ooit zo'n cursus welsprekendheid gevolgd, en de docent zei dat je aan het begin je spieren wat moet losmaken door eerst wat te gorgelen met een slok water. Dus als u het niet erg vindt... (*Gelach. Applaus*)

Mijnheer de voorzitter, collega's, de voorgaande sprekers en de minister van Werk hebben het al gezegd: de vooruitzichten zijn somber. Er zouden volgend jaar 60.000 werkzoekenden bij komen. Dan zouden we aan een totaal van 280.000 zitten. Dat is 9,8 procent. Dat zijn dus echt wel barre tijden. 2010 wordt dan ook een jaar waarin u zich als regering niet langer kunt verstoppen. In 2009 kon u nog zeggen dat u bezig was met uw regeerakkoord, u kon nog zwaaien met het Pact 2020 en met Vlaanderen in Actie, en zeggen dat er uit al die ideeën en stapels papier acties zouden voortkomen. Maar dit jaar moeten die acties er inderdaad komen. U kunt niet langer zeggen 'we zullen', het is nu 'we hebben'

Gelukkig beseft u dat zelf ook, mijnheer de minister-president. Zo zei u in Trends vorige maand het volgende: "Ik weet dat mijn klok tikt. Uiterlijk begin volgend jaar moet ik met concrete zaken naar buiten komen. Vlaanderen in Actie moet uit het water opstijgen. Daar werk ik dag en nacht aan. Ik ben er mij van bewust dat langzaam maar zeker mijn tijd opraakt om aan te tonen dat Vlaanderen in Actie wel degelijk actie betekent." Concrete actie, dus. Dat beloofde u in Trends half december. En kijk, een paar dagen later is het er: het WIP, het werkgelegenheids- en investeringsplan.

Eigenlijk waren we al goed bedeed qua plannen. We hadden al ViA, het Pact 2020, het regeerakkoord, het relanceplan van 800 miljoen euro. Nu komt daar nog een nieuw plan bij. Het is te zeggen: het is een nieuwe naam voor bestaande plannen, zodat de burger tenminste de indruk krijgt dat u bezig bent om de crisis te bestrijden. Of u goed bezig bent, dat laten we over aan de discussie, maar de perceptie moet in ieder geval goed zitten. Dat is blijkbaar al voldoende.

Ik moet toegeven dat het deze keer, in tegenstelling tot het plan van 800 miljoen euro, geen dure pr-campagne is geworden. Het is slechts een pr-campagne van 70 miljoen euro geworden, gespreid over twee jaar. Dat wil zeggen: 31,1 miljoen euro in 2010 en 38,9 miljoen euro het jaar daarna. Het relanceplan van 800 miljoen euro met geleend geld, dat u in november aankondigde, valt volledig samen met het investeringsluit van dit plan. Dat hebben we goed begrepen. Dat was geen cafépraat, dat is zo.

Waarom gebruik ik dan opnieuw het woord pr-campagne? Omdat er in het WIP werkelijk niets staat dat we al niet ergens anders hebben gelezen. U hebt een aantal elementen uit het regeerakkoord gehaald, een aantal elementen uit Vlaanderen in Actie, een paar elementen uit het Pact 2020 en nog wat elementen uit het plan van 800 miljoen euro, en dat geheel opnieuw verpakt, deze keer onder de naam WIP. We hadden het ook het 'plan déjà vu' kunnen noemen. Dat had ik nog een veel betere titel gevonden. Ik vraag me trouwens af wie al die titels verzint.

U beweert over dit plan: "We hebben hiermee, met het WIP, acties uitgewerkt en engagementen opgenomen om de gevolgen van de crisis op korte termijn in te dijken, maar evenzeer om nu de transformatie van de Vlaamse economie te begeleiden en in te spelen op de structurele problemen van de arbeidsmarkt."

Minister-president Kris Peeters: Mijnheer de voorzitter, mijnheer Vereeck, ik vind het toch wel heel kras dat u zegt: "déjà vu", misschien in het kader van "m'as-tu vu?"

Het is wel heel belangrijk dat we met concrete maatregelen uitvoeren wat in het regeerakkoord staat. Ik heb niet de behoefte, noch vorig jaar, noch dit jaar, om met nieuwe plannen af te komen die niet concreet uitvoeren wat we hebben afgesproken in het Vlaamse regeerakkoord en in de beleidsnota's. Dit plan is een concretisering van al wat we tot hier toe samen in de meerderheid hebben afgesproken.

In de volgende weken en maanden zult u zien dat we heel concreet zullen uitvoeren wat we in het Vlaams regeerakkoord hebben opgenomen.

Maar kwalificeer dat alstublieft niet als een déjà vu of als het herkauwen van oude maatregelen. Dat is niet het geval en dat is ook niet correct.

De heer Lode Vereeck: Dan ben ik het totaal met u oneens.

Om te beginnen, zit ik al sinds juni in dit parlement. Ik heb niets anders dan deze zelfde maatregelen horen lanceren en herlanceren, intussen al tot drie keer toe.

Het gaat grotendeels om bestaande maatregelen. Ik kan me niet voorstellen dat dit WIP het DNA van de Vlaamse economie gaat transformeren. U spreidt die 70 miljoen euro uit over 37 maatregelen waarvan de meeste gewoon een uitbreiding zijn van vroegere initiatieven. Een klein beetje meer oude wijn in nieuwe zakken.

Mijnheer de minister-president, ik moet toegeven – en misschien kan dit u wat rustiger maken – dat er een aantal goede maatregelen in het WIP zijn. Bijvoorbeeld de begeleiding en activering van langdurig werklozen wordt versterkt. Het jobaanbod voor werkzoekende 50-plussers wordt toegankelijker gemaakt. Ook de competentieversterking voor 10 miljoen euro, de activering van langdurig werklozen voor 6 miljoen euro en de maatregelen voor het behoud van jobs en jobcreatie voor 4 miljoen euro, zijn voor LDD in wezen goede maatregelen. Alleen, ze bestonden al. Dat betekent natuurlijk dat het vrij eenvoudig is om daarover consensus te bereiken met de sociale partners.

Met deze maatregelen, die in de W van het WIP zitten, gaan we natuurlijk niet de economie van de toekomst maken. Nochtans wilt u met Vlaanderen tegen 2020 tot de top vijf van de Europese regio's behoren. Daarvoor moeten we kijken naar het investeringsluik van het WIP. Zoals gezegd, is het volgens mij opnieuw het relanceplan, maar het plan zelf wordt dan toch wel heel vaag. Ik citeer: "Het is onder meer de bedoeling om een beperkt aantal grote projecten te selecteren die zowel op economisch, ecologisch als sociaal vlak winst opleveren. Het kan dan gaan om investeringen in bijvoorbeeld de uitbouw van een slim Elektriciteitsnetwerk, duurzame bouwprojecten of aangepaste zorgstructuren. Met innovatieregiegroepen gaan we een heel aantal bakens uitzetten voor de vernieuwing van onze economie en het creëren van duurzame jobs."

Mijnheer de minister-president, u sprak over heel concrete maatregelen. Voor mij klinkt dit bijzonder weinig concreet. Ik ga niet zeggen dat dit gebakken lucht is, maar het komt heel aardig in de buurt. Het is gewoon het herkauwen van het ViA, het regeerakkoord, van het Pact 2020 enzovoort enzovoort.

Maar wat wel nieuw is – en dat moet ik toegeven –, zijn de innovatieregiegroepen. Dat is een nieuwigheid. Ze zullen in het kader van de speerpuntclusters bijdragen tot het verder uitwerken van de strategische domeinen. Vroeger heette dat gewoon werkgroepen. Ten tijde van ViA had u een andere naam: ateliers. En nu dus de innovatieregiegroepen, naast de staten-generaal natuurlijk. Wat die lading precies dekt, dat zullen we een andere keer bespreken. Eén ding is zeker: die innovatieregiegroepen gaan natuurlijk voor een groot stuk bevestigen wat in het verleden al is gebeurd. Werk hebben ze niet gecreëerd voor de 60.000 werklozen, tenzij u natuurlijk zoveel werkgroepen wilt creëren dat elke werkloze een zitje heeft.

U sprak darnet over een sociale consensus. Dat is inderdaad belangrijk. Wanneer een land, een natie of een regio in de problemen zit, is het alle hens aan dek om er tegenaan te gaan en liefst schouder aan schouder. Maar ik wil die consensus nog wel eens zien op het moment dat

die innovatieregiegroepen hun werk doen. U zegt: “We zijn het voor het eerst eens over waar we onze investeringsaccenten leggen.” Maar dat weten we niet, want dat gaan die innovatieregiegroepen doen.

Ik twijfel of u zelf gelooft in de effectiviteit van het WIP omdat u geen enkel streefcijfer opneemt. U neemt niet op hoeveel jobs dit moet opleveren. Nu, dat is sowieso al erg moeilijk. Moet het iets opleveren? Iets concreets? Of is het feit alleen al dat erover gesproken wordt een grote verdienste van dit WIP? Alleen minister Lieten heeft een cijfer naar voren geschoven. Er komen 600 extra jobs voor de sociale economie. Ik heb begrepen dat ze een beetje voor haar beurt heeft gesproken.

U kondigt aan dat het heel concreet is. Dat verwijt ik u. Ik vind dat pertinent niet. Het is aankondigingspolitiek. Wat u opnieuw aankondigt, is de verbetering van het ondernemingsklimaat door een reductie van de administratieve lasten tegen 2012. Beste collega's, dat is een Europese richtlijn uit 2006. Dat is echt niks nieuws. Daar hebt u geen sociale consensus voor nodig. Dat bestond al en dat is een Europese verplichting.

U hebt ViA communicatief volledig uitgemolken, dus lanceert u nu een nieuw drieletterwoord: WIP. U tracht daarmee de perceptie te wekken dat u bezig bent iets aan de crisis te doen. Voor mij toont dit Werkgelegenheids- en Investeringsplan bijzonder weinig ambitie. Daar is op zich niets mis mee. Premier Leterme heeft in de Kamer ook gezegd dat hij nog weinig ambitie heeft. Maar durf dan ook te zeggen dat we gewoon bestaande maatregelen wat gaan uitbreiden en voor het investeringsplan zullen wachten op innovatieregiegroepen.

Kortom, ik vind ‘WIP’ als naam nog niet zo slecht gekozen. Het plan is er in een wip gekomen, en het zal in een wip weer vergeten zijn. (*Applaus bij LDD en Open Vld*)

De voorzitter: De heer Van den Heuvel heeft het woord.

De heer Koen Van den Heuvel: Mijnheer de minister-president, beste ministers, beste collega's, 2009 was inderdaad een gitzwart economisch jaar: min 3 procent. Het was het slechtste economische jaar sinds mensenheugenis, nog veel slechter dan 1974 of 1975 bij de eerste oliecrisis en slechter dan het begin van de jaren tachtig. 2010 kondigt zich een beetje beloftevoller aan, maar zoals de minister-president daarnet zei, de economische teruggang mag misschien voorbij zijn, de crisis is dat zeker niet. De arbeidsmarkt loopt altijd een beetje achter. Volgend jaar zullen we spijtig genoeg nog een toename van het aantal Vlaamse werklozen met 50.000 eenheden moeten ondergaan.

Wij mogen niet bij de pakken blijven zitten. 2010 moet meer dan ooit een jaar van actie worden. Acties kunnen we pas efficiënt ondernemen als we een kompas bij de hand hebben. We hebben met ViA en het Pact 2020 al een kompas. Het regeerakkoord is een kompas. Dit WIP heeft nu de verdienste om deze plannen verder te concretiseren. Inderdaad, het WIP is niet volledig nieuw. Ik zou zeggen: gelukkig. Als we hier om de twee, drie maanden met een ander plan zouden staan, zouden we pas slecht bezig zijn. Gelukkig is het WIP een verdieping van ViA en van het regeerakkoord en is er enige coherentie in de handeling van deze regering.

Een tweede punt is de geïntegreerde aanpak. Er is een component arbeidsmarkt en werkgelegenheid en een component investeringen. Het is heel belangrijk te stellen dat we op de korte termijn moeten werken, en tevens oog moeten hebben voor de lange termijn. Als we de transitie en transformatie van de Vlaamse economie naar een innovatieve kenniseconomie kansen willen geven, moeten we volop inzetten op competentieontwikkeling. We moeten de mensen weerbaar maken om de transitie van de economie aan te kunnen. In dit WIP zijn er verschillende aanzetten om de weerbaarheid van de Vlaming te versterken.

Een derde punt zorgt voor een extra draagvlak. Het plan is goedgekeurd door de sociale partners. Het moet worden benadrukt dat dit een draagvlak creëert. Als we naar een transformatie van onze economie willen evolueren, kan dit niet alleen door een regering

worden afgekondigd, het moet ook door de maatschappij, de verschillende actoren en de sociale partners worden gedragen.

De heer Sven Gatz: Ik bewonder het vuur waarmee u dit plan verdedigt. Dat is een pluim die u op uw hoed kunt steken.

Ik ga in op het draagvlak van de sociale partners waar de minister-president het daarstraks ook al over had. Het is zo dat een draagvlak creëren met de sociale partners een noodzakelijke voorwaarde is om een maatschappelijk draagvlak te hebben. Onze fractie is het daarmee eens, maar dat is nog geen voldoende voorwaarde om een goed plan te hebben. Daar zitten we nu mee. Men kan toch moeilijk zeggen dat omdat het plan de zege heeft weggedragen van de sociale partners, wat uiteraard goed is, het plan zelf ook goed is. Dat is het voornaamste argument dat u gebruikt. Dat is toch wat mager.

Minister-president Kris Peeters: Het is verkeerd te denken dat dit het enige element is om dit plan te verdedigen met vuur, zee of lucht. Dit plan is belangrijk, met al zijn concrete maatregelen en het akkoord met de sociale partners. Het biedt een invulling op korte termijn. Ik heb geen enkel creatief voorstel van de oppositie gehoord. Geen enkel concreet voorstel is er op tafel gelegd. Wij nemen onze verantwoordelijkheid op. Als u zoveel kritiek hebt, vraag ik u om creatieve voorstellen te doen. Ik zeg u in alle duidelijkheid dat we op korte termijn maatregelen moeten treffen om de crisis en de werkloosheid op te lossen. Nu komen er misschien toch nog creatieve voorstellen.

De heer Dirk Van Mechelen: Ik praat over de relativiteit der dingen. We praten hier van een plan waarvoor men een provisioneel krediet van 22,5 miljoen euro inzet. Bestaande fondsen zoals het Europees Sociaal Fonds zullen daar gelden aan toevoegen, maar dat zijn gekende kredieten. We praten over een goede 31 miljoen euro.

Tijdens de begrotingsdiscussie enkele weken geleden is gesteld dat we een aantal cruciale dossiers voor Vlaanderen prioritair moeten trachten te deblokken. Op het vlak van de werkgelegenheid creëren ze onmiddellijk rendement. Ik geef het voorbeeld van het pps- dossier Schoolgebouwen. Dat omvat 1,5 miljard euro om morgen meer dan 200 scholen mee te beginnen bouwen. Dat creëert voor duizenden mensen werk. We zitten met het geblokkeerde dossier van de Oosterweelverbinding met een potentiële inzet van 6000 tot 10.000 werkrachten gedurende 5 à 10 jaar.

Mijn vraag is de volgende. Is het relevant om dossiers die klaar liggen, zijn opgestart en moeten worden afgerond, die morgen voor duizenden jobs kunnen zorgen, tot een goed einde te brengen? Of is het relevant om hier een plan van 22,5 miljoen euro op tafel te leggen dat 600 jobs in de sociale sector oplevert? (*Applaus bij Open Vld*)

De heer Eric Van Rompuy: Het is een beetje hypocriet van Open Vld. Gisteren hadden we in de commissie Begroting een discussie. Daar was de grote prioriteit om zo snel mogelijk nul euro schuld en volgend jaar een begroting in evenwicht te hebben. Over globale besparingsoperaties praten, geen investeringen doen, want die creëren schuld, en hier komen pleiten voor een relance, we moeten toch een beetje serieus blijven: dit is intellectuele en politieke oneerlijkheid van Open Vld. Op de duur is dat degoutant. (*Applaus bij CD&V*)

De heer Koen Van den Heuvel: Mijnheer Van Mechelen, ik denk niet dat onze economie voldoende heeft aan investeringen in een aantal grote openbare werken. Onze economie heeft hervormingen nodig. De transitie van het DNA van onze economie moet veranderen. U stelt nu twee hele grote investeringen in openbare werken voor, die inderdaad een aantal arbeidsplaatsen creëren, maar niets fundamenteel veranderen aan de voorbereiding van de Vlaamse economie in de eenentwintigste eeuw. (*Applaus bij CD&V*)

De heer Dirk Van Mechelen: De geschiedenis heeft haar rechten. We zullen over een of twee jaar oordelen of dit plan het DNA van de Vlaamse economie zal wijzigen. Het zal een boeiende discussie zijn.

Mijnheer Van Rompuy, u was vroeger voorzitter van de commissie Financiën en Begroting. Ik ben gechoqueerd door uw tussenkomst. Het debat ging gisteren over wat we doen op het moment dat KBC de terugbetaling doet van de middelen die we haar verschuldigd zijn. Gaan we de 3,5 miljard euro die we zelf hebben geleend, integraal gebruiken om de schuld in de begroting terug te betalen, en gaan we 50 percent, zijnde 1,75 miljard euro bonus waarover we hebben onderhandeld, gebruiken om de Vlaamse schuld af te betalen of om er een beleid mee te voeren? Mijn voorstel is om, als we daar een beleid mee voeren, met 50 percent of 875 miljoen euro een tweede ronde te doen in het fiscaal pact. Ik wacht op een antwoord van de regering op dit soort voorstellen. (*Applaus bij Open Vld*)

De heer Koen Van den Heuvel: De minister-president heeft daar voor het kerstreces al op geantwoord, gisteren heeft minister Muylers daarop geantwoord. Hij zei dat we daar bij de meerjarenbegroting een zicht op zullen krijgen. Voor de paasvakantie hebben we een zicht op de meerjarenbegroting en op wat we gaan doen met de meeropbrengst van 1,7 miljard euro. Mijnheer Van Mechelen, u hebt daar gisteren voorstellen over gesuggereerd. We kijken uit naar wat de Vlaamse Regering zal formuleren tegen het voorjaar.

De heer Dirk Van Mechelen: Ik ben goed geplaatst om te zeggen dat ik de timing van de Vlaamse Regering wil respecteren. We hebben in september het debat gevoerd en bij de begrotingsbesprekingen in december opnieuw. We hebben gisteren in de commissie het debat gevoerd over de beleidsnota Financiën en Begroting, en we voeren vandaag het debat. Gisteren werd gezegd dat het bij de meerjarenbegroting zal komen. Zorg er alstublieft voor dat het geen vijgen na Pasen worden.

De heer Koen Van den Heuvel: Ik wou dus vier punten belichten. Een: het is een coherent plan met ViA en met het regeerakkoord. Twee: geïntegreerde aanpak om de transitie van de Vlaamse economie te faciliteren. Drie: voldoende draagvlak creëren door een akkoord met de sociale partners. Vier: het engagement aangaan voor voldoende evaluatie en actualisatie om bijsturingen mogelijk te maken wanneer ze nodig zijn.

Laat me even inzoomen op het werkgelegenheidsplan. Ik hoor mevrouw Ceysens en de heer Vereeck zeggen dat er geen concrete cijfers zijn. De Sovjetunie was daartoe in staat. Bij elk GOS-plan zorgde dat land om de twee jaar voor twintigduizend – op het Vlaamse niveau dan – extra arbeidsplaatsen. Als liberalen weten jullie goed genoeg dat het niet de Vlaamse Regering is die per decreet afkondigt hoeveel arbeidsplaatsen er gaan bijkomen. Dit plan is concreet waar het concreet moet zijn.

De overbruggingspremies worden versterkt. Dat is een nieuw element in vergelijking met de jaren 80, toen we de mensen definitief uit de arbeidsmarkt lieten treden. Net zoals op het federale niveau, zorgen we er op het Vlaamse niveau voor dat mensen tijdelijk minder gaan werken, maar dat ze niet definitief de arbeidsmarkt verlaten. Ze hebben en behouden een band met de arbeidsmarkt.

Inderdaad: het aspect van de opleiding wordt versterkt. Wij zijn vragende partij om dat nog meer te verstevigen. Maar de aanzet daartoe is er, want het wordt samen met de overbruggingspremie gerealiseerd.

Mevrouw Patricia Ceysens: Mijnheer Van den Heuvel, u verbloemt de realiteit van de overbruggingspremies. Eigenlijk bent u er ook een voorstander van dat aan die overbruggingspremie een opleidingsvoorwaarde wordt gekoppeld. Maar dat is niet gerealiseerd. Er wordt gezegd dat de grote verdienste het feit is dat de regeling door de sociale partners wordt gedragen. Maar alles wat men wou realiseren, heeft men ingeslikt om toch maar die consensus te kunnen bereiken. Het is bijzonder jammer dat u een warm pleidooi houdt om ook in tijden van crisis de mensen voor te bereiden op de transitie van onze economie, met opleiding en vorming. Het is evenwel een feit dat de sociale partners de zaak niet aan een overbruggingspremie wilden koppelen. De opleidingsvoorwaarde staat er los van.

Hetzelfde verhaal gaat op voor de 52-plussers. Vandaag vieren we de 59e verjaardag van onze voorzitter. Maar we vinden het wel evident dat anderen vanaf hun 52e worden afgeschreven en in onze economie niet meer meetellen. De 50-plussers waarover men het altijd heeft, zijn de 50-jarigen en de 51-jarigen. Maar de 52-jarigen tellen niet meer mee.

Minister Philippe Muylers: Het is nu al de tweede keer dat u het daarover hebt, daarom reageer ik nu en wacht ik niet tot bij de repliek. Ik denk dat u het plan niet goed hebt gelezen. Wat er staat over de opleiding en de koppeling aan de werkloosheid, is duidelijk. Er staat duidelijk dat het toepassingsgebied van de opleidingspremie wordt verbreed, zodat voor tijdelijk werklozen een koppeling kan worden gemaakt. Er wordt gezorgd voor een flexibel aanbod van opleidingen in zowel de privé- als de publieke sector, zodat mensen nog sneller worden ingeschakeld. Zowel de vakbonden, de werkgevers en de Vlaamse Regering stellen dat de tijdelijk werklozen worden gesensibiliseerd om die stap te zetten. Wat er niet in staat, en wat u had gewenst, is dat er een verplichting zou worden opgelegd. Ik denk ook dat dit niet hoeft

Mevrouw Patricia Ceysens: U wenst dat ook. Wees eerlijk.

Minister Philippe Muylers: Wij zijn er voorstanders van dat de tijdelijke werkloosheid zo kort is, en daarom is dat niet wenselijk.

Er wordt gezegd dat de 52-plussers worden afgeschreven. Het budgettaire plaatje spreekt dat tegen: voor hen is in een extra bedrag van 5,7 miljoen voorzien. Bovendien staan we samen op de bres om de activering van 50-plussers, die vandaag gericht is op mensen tot 52 jaar, uit te breiden. Dat staat zo ook in het regeerakkoord. We evalueren de bestaande activering van 50-plussers tijdens de eerste maanden van dit jaar, om nadien bijkomende stappen te zetten. Wat u vraagt, is dus gepland. Ik weet niet waar u het haalt als u zegt dat de 52-plussers niet in aanmerking komen; dat staat alleszins niet in dit plan. *(Applaus bij de N-VA)*

Mevrouw Patricia Ceysens: Wat er staat, is helemaal vrijblijvend. U pakt uit met stoere woorden en felle ambities, maar de waarheid is dat er voor de overbruggingspremie geen verplichting is ingevoerd om een opleiding te volgen. U weet heel goed dat dit nochtans broodnodig is, maar u hebt dat niet gerealiseerd. U wou voor de 52-plussers iets binnenhalen, en terecht. Maar u hebt nul op het rekest gekregen.

De heer Robrecht Bothuynne: Bij het begin van dit debat is gesproken over het belang van een goede discussie in dit parlement. Als jong parlementslid vind ik dat belangrijk, net zoals respect voor de waarheid in politieke debatten.

Onder de vorige regering, met Open Vld aan boord, werden een aantal afspraken gemaakt, onder meer over de aanpak van 50-plussers die werkzoekend zijn. Ik stel vast dat deze regering, samen met de sociale partners, voorstelt om verder te gaan dan wat toen werd afgesproken, maar diezelfde Open Vld valt de aanpak van deze regering dan weer af. Dat stelt me enigszins teleur, mevrouw Ceysens.

De heer Koen Van den Heuvel: Inzake de activering is er een duidelijk engagement, het staat in het WIP om de opleiding te koppelen aan de overbruggingspremies. De collega's hebben het al gezegd dat 'Samen op de bres voor 50+' een aanzet vormt die wordt verstevigd. Er werden ook engagementen aangegaan om bij de evaluatie op het einde van het jaar te zien hoe de maatregelen nog kunnen worden versterkt.

Concretisering: er staat ook het cijfer in van 3500 extra opleidingstrajecten. Er staan heel concrete doele cijfers en streefcijfers in die moeten worden gehaald tegen het einde van het jaar.

Een laatste puntje dat ik nog wil aanhalen in verband met het werkgelegenheidsplan, is dat het groeipad voor de sociale economie gehonoreerd wordt met in ieder geval 600 arbeidsplaatsen, daarvoor wordt 2 miljoen plus 6 miljoen of in het totaal 8 miljoen euro uitgetrokken. Ook over de Vlaamse Ondersteuningspremie (VOP), waarover we een aantal

weken geleden nog een debatje hebben gevoerd, staat duidelijk in het werkgelegenheidsplan dat die verder verstevigd zal worden.

Ik kom nog even tot het investeringsplan. Het is inderdaad de ambitie om krachtlijnen te formuleren voor het investeringsplan, dat is heel duidelijk. Het is een verdienste dat nog eens duidelijk het draagvlak van de sociale partners wordt geformuleerd voor de keuzes die de Vlaamse Raad voor Wetenschapsbeleid (VRWB) heeft gemaakt, die door ViA werden gemaakt en die door het regeerakkoord worden gehonoreerd.

Ook het instrumentarium is belangrijk. Er werd daarnet nogal smalletjes gedaan over de innovatieregiegroepen, over de rondetafels en over de staten-generaal van de industrie. Drie jaar geleden hebben we een gevecht moeten voeren met mevrouw Moerman over de rondetafels, want toen was Open Vld er absoluut tegenstander van om op sectoraal niveau initiatieven te nemen, want alles moest opborrelen vanuit de basis en de markt moest alles oplossen. Men was toen tegen de rondetafels, maar hier wordt heel duidelijk in gestipuleerd dat er duidelijk instrumentarium is, want wie een goed en effectief beleid wil voeren, moet goede instrumenten hebben om dat beleid ten uitvoer te brengen.

De heer Lode Vereeck: Mijnheer Van den Heuvel, ik blijf toch wel heel kritisch ten aanzien van de innovatieregiegroepen, ook los van het feit dat ik niet weet wie daarin zal zetelen en hoe ze precies zullen functioneren, want dat is op zich niet zo belangrijk. Ik wil u toch een citaat meegeven van de topman van de ‘Agoria Renewable Energy Club’, die 74 bedrijven verenigt. Hij zegt: “We hebben met Agoria en enkele universiteiten een voorstel ingediend voor de cofinanciering van vier onderzoeksprojecten rond biomassa, zonne-energie, ‘smart grids’ en windenergie. We zijn nu een jaar later en er is nog geen besluit genomen. Ik merk dat andere landen veel sneller van start gaan. In Nederland is zoiets in één maand geklaard. We hebben diamanten in de grond, maar het is blijkbaar moeilijk om ze eruit te halen.”

En dan denk ik – en dat moet u toch met me eens zijn – dat de innovatieregiegroepen een onnodige en zoveelste vertraging in de uitvoering van het ViA zijn. U hebt uw ateliers gehad, u hebt uw werkgroepen gehad en nu wilt u nog eens innovatieregiegroepen. Ik zou zeggen: doe iets!

De heer Koen Van den Heuvel: Dat zal ik als slot houden en de oproep doen aan de Vlaamse Regering om dit alles natuurlijk ook uit te voeren. (*Rumoer*)

Dit is het instrumentarium dat op poten staat, maar dat de volgende maanden moet worden geconcretiseerd.

Een derde punt in dit investeringsplan is het kader van een flankerend beleid. Ook daar is het belangrijk dat de engagementen die door de sociale partners werden benadrukt, ruimte om te ondernemen en de vermindering van de administratieve lasten met 25 percent – ook daar staat dus een streefcijfer in –, worden nagestreefd.

Voor onze fractie is het dus heel duidelijk: dit werkgelegenheids- en investeringsplan is een duidelijk kompas voor het aanpakken van de crisis de volgende maanden. Het zoomt in op de korte termijn, maar geeft ook aanzetten voor de transformatie en de noodzakelijke transitie van onze Vlaamse economie. Het heeft een draagvlak, met de sociale partners. Het is nu aan de regering om daar de volgende maanden concreet werk van te maken en de nodige concrete acties te ondernemen. (*Applaus bij de meerderheid*)

Mevrouw Mieke Vogels: Mijnheer Van den Heuvel, ik kan verkeerd hebben geteld, maar ik denk dat u ongeveer tien- à twaalfmaal het nieuwe modewoord ‘transitie’ hebt gebruikt. Wat verstaat u onder dat woord?

De heer Koen Van den Heuvel: Als we onze economie willen veranderen, moeten we de mensen weerbaar maken, zodat ze die veranderingen kunnen ondergaan en mee sturen. We moeten de mensen klaarstomen om in die veranderende wereld weerbaarder te zijn en zich thuis te voelen. Daarop moeten we inzetten.

Mevrouw Mieke Vogels: Het is me niet erg duidelijk hoor. Als het alleen van de mensen moet komen, zal het niet lukken. Dat is net de achilleshiel van dit plan: er wordt permanent ingezet op activering en de verantwoordelijkheid wordt doorgeschoven naar het individu, dat zich moet scholen en bijscholen. Natuurlijk is dat nodig, maar als er geen banen zijn om in te vullen... De transitie die nogal eens beschreven staat in literatuur over klimaatverandering en een ecologische, groene economie, betekent oneindig veel meer. Dat is gewoon een andere manier van economie bedrijven. Ik erger me eraan dat dit woord, net als 'duurzaamheid' destijds, een woord dat is gegroeid uit het ecologische economische denken, gemakkelijksheidshalve opnieuw wordt geïmporteerd en eigenlijk als een nieuw modewoord wordt platgeslagen. Voor mij is transitie iets totaal anders.

Minister-president Kris Peeters: Mevrouw Vogels, ik probeer u toch nog even duidelijk te maken waarover het gaat. We hebben een transformatie van onze economie nodig. Het DNA moet worden gewijzigd. Ik ga ervan uit dat ook u een voorstander bent van de verwitting en de vergroening van onze economie. Willen we daarin slagen en ervoor zorgen dat die beroepen van de toekomst daadwerkelijk worden ingevuld, moeten de mensen zich daarvoor kunnen inschrijven en die functies kunnen uitoefenen. We moeten dus opleiding en vorming geven.

Die vergroening en verwitting, met het transformeren van het DNA van onze economie, zullen bijkomende werkgelegenheid creëren. Die banen moeten natuurlijk worden ingevuld met mensen die de competenties hebben en de opleiding hebben gekregen om daar actief in te zijn. Die twee benaderingen zijn in dit plan opgenomen. We moeten aan de beide werken en concrete acties nemen.

Mevrouw Mieke Vogels: Die eerste benadering vind ik onvoldoende terug, die tweede overdadig, en ik heb de indruk dat u wat dat betreft de kar voor het paard spant.

De heer Koen Van den Heuvel: Mevrouw Vogels, dit plan zet terecht in op activering. Al wie een steentje kan bijdragen aan die transformatie en aan onze Vlaamse economie, moet dat doen. Wie het wat moeilijker heeft, mogen we inderdaad niet achterlaten. In dit WIP worden die mensen niet achtergelaten. Er gaat heel concreet 8 miljoen euro extra naar de Vlaamse ondersteuningspremie (VOP) en het groeipad van de sociale economie. Wie het wat moeilijker heeft op de arbeidsmarkt en misschien niet volledig kan meegaan in die activering, wordt niet vergeten. Die personen worden begeleid in de sociale economie.

Mevrouw Patricia Ceysens: De minister-president en de heer Van den Heuvel pleiten er nogmaals sterk voor dat er in die transitie wordt gezorgd voor opleiding. Ik citeer uit het eigen werkstuk van minister Muyters: "Momenteel maken zeer weinig werknemers gebruik van de kans om hun competenties te versterken bij tijdelijke werkloosheid of arbeidsduurvermindering. Ook in het stelsel van de overbruggingspremies volgt slechts 4 procent van hen een opleiding."

Vandaar de gerechtvaardigde eis om in dit plan aan die overbruggingspremie een verplichte opleiding te koppelen, mijnheer de minister. U hebt dat ingeslikt. Nogmaals: tweemaal nul op het rekest en twee maal nul is nul. (*Opmerkingen van minister Philippe Muyters*)

De voorzitter: De heer Deckmyn heeft het woord.

De heer Johan Deckmyn: Mijnheer de voorzitter, iedereen kent het gevoel de prijzen van een tombola te zien en de week nadien diezelfde prijzen in een andere tombola terug te vinden. Als ik kijk naar wat hier voorligt, heb ik een dergelijk tombolagevoel. Zaken die in het ambitieuze ViA waren opgenomen, in het Pact 2020 werden geconcretiseerd en in het Vlaams regeerakkoord en in de Septemberverklaring werden overgenomen, vinden we nu in het werkgelegenheids- en investeringsplan terug. Brave zielen zouden dit continuïteit kunnen noemen. Ik verwijs in dit verband naar de repliek van de minister-president op de woorden van de heer Vereeck. Het gaat hier in feite om de recyclage van engagementen zonder dat daadwerkelijk inspanningen worden geleverd.

Die inspanningen zijn meer dan ooit nodig. Het aantal faillissementen ligt hoger dan ooit. We hebben hier al ettelijke malen de werkloosheidscijfers horen vermelden. Vorig jaar ging het om 40.000 mensen. Dit jaar zouden er naar alle waarschijnlijkheid nog eens 60.000 werklozen bij komen. De nood is dan ook groot.

In plaats van snel in te grijpen, kiest de Vlaamse Regering voor plannen, werkgroepen, regiegroepen en lijstjes met te nemen initiatieven. De crisis wacht echter niet. Ze zet zich onverbiddeijk voort.

De Vlaamse Regering maakt zich onder meer klaar voor een staten-generaal Industrie. Die moet het kader voor een bredere maatschappelijke rondetafelconferentie over het toekomstig industrieel beleid in Vlaanderen vormen. Het is echter nu dat investeringen, liefst versneld, noodzakelijk zijn. De verwijzing in het plan naar een nog samen te roepen staten-generaal stelt de beslissingen zelf enkel uit.

Bovendien blijkt dat we, in plaats van zelf kordate maatregelen te kunnen nemen, enkel het tempo van de federale regering kunnen volgen. Ik geef een voorbeeld. Op 17 december 2009 is de Inspectie van Financiën bij hoogdringendheid om advies gevraagd. Dit is niet toevallig de dag na de verlenging van de federale anticrisismaatregelen. De minimale termijn om advies uit te brengen, is hierbij niet gerespecteerd. De Inspectie van Financiën heeft dan ook verklaard dat de korte termijn haar niet in staat heeft gesteld een uitspraak ten gronde over de doelmatigheid van deze plannen te doen.

Dat de Vlaamse Regering aan het handje van de federale regering loopt, wordt pijnlijk duidelijk. Premier Letermé heeft het land laten weten dat een staats hervorming geen prioriteit meer is. Dit was nochtans de inzet van de Vlaamse Regering. Vlaanderen moest meer bevoegdheden en homogene bevoegdheidspakketten krijgen. Enkel op die manier kon de crisis beter worden bestreden. We zijn terug naar af.

Vooraf voor een regeringspartij als de N-VA is dit een pijnlijke zaak. De voorzitter van de N-VA heeft zijn ontgoocheling inmiddels in een vrije tribune laten blijken. Hij vindt het jammer dat premier Letermé, met wie hij schouder aan schouder heeft gestaan, zich nu van de plannen voor een staats hervorming distantieert. *(Opmerkingen)*

Ik herinner me nog dat ze vroeger een dansje op de tafel hebben gedaan. *(Opmerkingen en gelach)*

Minister-president Kris Peeters: Mijnheer Deckmyn, het is me volledig onduidelijk wat dit met het werkgelegenheids- en investeringsplan te maken heeft? Volgens mij heeft dit er niets mee te maken. *(Rumoer)*

De heer Johan Deckmyn: Mijnheer de minister-president, ik kom daar onmiddellijk toe. Het plan kadert immers in wat zich in dit federale land afspeelt nu er, dixit de N-VA, enkel nog wat gerommel in de marge overblijft. Dit is een verklaring van uw eigen coalitiepartner. *(Rumoer)*

We besturen hier Vlaanderen. Vanuit Vlaanderen moet de nodige kritiek worden geleverd. Dit is het gevoel dat ik had toen ik het werkgelegenheids- en investeringsplan doornam.

Ik denk hierbij vooral aan het arbeidsmarktbeleid. Bijna alle fiscale hefboomen blijven stevig in federale handen. De broodnodige staats hervorming lijkt verder af dan ooit tevoren. Dit zal voor problemen blijven zorgen. Ik verwijs in dit verband onder meer naar de debatten die we hier over de tewerkstellingsplannen van minister Milquet hebben gevoerd.

Premier Letermé heeft zelfs verklaard dat de Vlaamse Regering geen prioriteit meer maakt van de staats hervorming en geen vragende partij meer is.

Minister-president Kris Peeters: Mijnheer de voorzitter, de heer Dewinter heeft straks een vraag over de staats hervorming en hoe we daar naar kijken. Ik zal dan antwoorden namens de Vlaamse Regering in alle duidelijkheid. Ik kan u zeggen dat wat het werkgelegenheids- en

investeringsplan betreft, we met de bevoegdheden die we op dit moment hebben en met de crisis waar we op dit moment mee worden geconfronteerd, alles uit de kast halen wat we kunnen. Dit betekent niet dat de staatshervorming wat ons betreft is afgeschreven. Het regeerakkoord is daar zeer duidelijk in.

De heer Lode Vereeck: Mijnheer de minister-president, dan legt u uw accenten en prioriteiten een beetje vreemd. Een beetje arbeidseconoom kan u vertellen dat de voornaamste problematiek met betrekking tot de jobcreatie, de zware lasten op arbeid zijn. Ik zou toch heel wat meer inzetten op die staatshervorming en het overhevelen van bevoegdheden. Ik denk dat het dat is wat de geachte collega probeert duidelijk te maken.

Minister-president Kris Peeters: Mensen die morgen hun werk verliezen, hebben er heel weinig aan als we zeggen: we gaan resoluut voor de staatshervorming. Ik zal daar straks op antwoorden.

De heer Lode Vereeck: Mijnheer de minister-president, op uw innovatieregiegroepen zitten de mensen ook niet te wachten, hoor!

De voorzitter: De heer Penris heeft het woord.

De heer Jan Penris: Mijnheer de voorzitter, ik heb de minister-president gisteren aanhoord in het Antwerpse Havenbedrijf. Wij hebben bevoegdheden, mijnheer de minister-president, en wij kunnen dingen realiseren. In het Antwerps havenarbeiderslokaal staan op dit moment duizenden havenarbeiders te stempelen omdat u niet doet wat u kunt doen. U hebt niet geïnvesteerd op het ogenblik dat u kon investeren. Waar blijft die tweede sluis? Waar blijft die Scheldeverdieping? Wat doet u heel concreet voor onze havens? U hebt bevoegdheden en u put ze niet uit! (*Applaus bij het Vlaams Belang*)

De heer Johan Deckmyn: Collega's, het is aan de Vlaamse Regering om daadkracht te tonen en ervoor te zorgen dat niet alleen het vertrouwen, maar in concreto op korte termijn de economische crisis kordaat wordt aangepakt. Maar daar loopt het nu net bijzonder stroef.

Ook inzake het budgettaire kader kunnen we ons vragen stellen. Dit houdt immers geen rekening met de oproep van premier Letermé voor het zogenaamde samenwerkings-federalisme. Welk standpunt zal de Vlaamse Regering ter zake innemen? Zal Vlaanderen België weer budgettair depanneren? Is de Maddens-doctrine nu definitief afgevoerd?

Inzake budgettaire implicaties stelt de Vlaamse Regering dat dit plan dit jaar 31,1 miljoen euro zal kosten en 38,9 miljoen euro volgend jaar. Aangezien de nood acuut is, zou je dit jaar forsere inspanningen verwachten. Hoe zit het trouwens met het extra tekort van 200 miljoen euro dat na de recente begrotingsbesprekingen plots opdook? Het zijn allemaal vragen waar we geen deftig antwoord op krijgen en die op zijn minst de ruimte hypothekeren om dit plan ten uitvoer te kunnen brengen. Er zijn bovendien geen echte indicatoren of streefcijfers om het welslagen van dit plan aan te toetsen.

Als we het werkgelegenheids- en investeringsplan doornemen, dan vinden we in het deel werkgelegenheid veel thema's terug die men zal voortzetten, versoepelen, versterken of waarbij er aan sensibilisering zal worden gedaan. Sommige initiatieven, zoals de uitbreiding van het maatpakbeleid, zijn mijns inziens niet ambitieus genoeg. Enerzijds wil men een specifieke aanpak met bijkomende kwetsbare groepen, wat positief is, maar anderzijds stelt men in dit deel dat men omwille van de crisis niet in een uitbreiding voorziet – minister Muylers zal me dat niet kwalijk nemen – naar de groep van 52-plussers, en enkel het begeleidingsaanbod voor 50-plussers beter zal benutten. Mevrouw Ceysens, ik heb het blijkbaar even slecht begrepen als u.

Veel andere initiatieven kunnen we uiteraard toejuichen, ik denk bijvoorbeeld aan maatregelen inzake onder meer Individuele Beroepsopleiding in de Onderneming (IBO) en het versterken van het toekomstgericht competentiebeleid. Dit zijn onzes inziens zinvolle zaken. Ook het investeringsplan bevat een aantal toe te juichen initiatieven. In het deel 'onder-

steuning van het investeringsklimaat' vinden we trouwens als concreet voorstel bijvoorbeeld de vervanging van de huidige wedstrijdformule in de ecologiepremie door een stelsel dat meer rechtszekerheid biedt. Mijnheer de minister-president, collega's, daar is het Vlaams Belang nu al jarenlang vragende partij voor – u ziet dat we ook constructief kunnen zijn.

De keerzijde van de medaille is dat we ook hier worden geconfronteerd met het voortzetten, versoepelen en versterken van reeds bestaande maatregelen. Men blijft regelmatig vrij vaag. Ik blijf dus met dat tombolagevoel zitten. Veel structurele veranderingen vinden we in dit plan niet terug.

Ik wil nog twee pijnpunten aanhalen. Mevrouw Lieten zal het niet graag horen, maar ik heb vooral felle kritiek op het vlak van innovatie.

De heer Bart Van Malderen: Ik heb goed geluisterd naar de drie sprekers van de oppositie. Ik heb mevrouw Ceysens haar bandje opnieuw horen afspelen. Ik heb de heer Vereeck taalkundige appreciaties horen geven over het begrip innovatieregiegroepen. En ik heb u vooral horen verwijzen naar Yves Leterme. Ik wil u gerust een geheim vertellen: ik ben geen fan van Yves Leterme.

Maar hij is hier in elk geval al een aantal jaren weg. Ik mis iets bij alle drie die sprekers. Dit plan zou niet ambitieus genoeg zijn. Men wil meer maatregelen voor de 50-plussers. Men wil verplichte opleidingen voor tijdelijke werklozen. Ik heb één vraag: wat is uw oplossing? U gaat mij ongetwijfeld antwoorden: Vlaamse onafhankelijkheid. 'For the sake of the discussion', die mag u gegund zijn, maar als u morgen wakker wordt in die Vlaamse heilstaat, wat gaat u dan doen? Aan welke concrete ingrepen denkt u? Daar heb ik u nog geen gebenedijd woord over horen zeggen.

De heer Johan Deckmyn: Daar kunnen we nog een tijd over bezig zijn. Ik apprecieer uw vraag, mijnheer Van Malderen, om in de toekomst coalitiebesprekingen aan te gaan. (*Gelach*)

Wat ik ook merk bij de meerderheid, is dat ze weinig rekening wil houden met de federale realiteit in dit land. Daar blijft u stoïcijns doof voor.

Inzake onderzoek en ontwikkeling op het vlak van innovatie wordt er aan de alarmbel getrokken, mevrouw de minister. We hebben het er al over gehad. Het Rekenhof stelt zich zeer kritisch op ten aanzien van het Vlaamse beleid. Ik zal de debatten van de voorbije maanden over O&O niet herhalen. Ik wil daar een extra gegeven aan toevoegen. Ik zal mevrouw Ceysens moeten herhalen. Ik ben ook gaan grasduinen in de kritieken op het innovatiebeleid. Ook ik ben op Karel Vinck gestoten als voorzitter van de Vlaamse Raad voor Wetenschapsbeleid. Hij laat er geen twijfel over bestaan. Ik herhaal het citaat van daarnet: "De verminderde investering door de Vlaamse Regering in wetenschappelijk onderzoek en innovatie zal nefaste en onomkeerbare gevolgen hebben voor de concurrentiepositie van Vlaanderen." Ik weet het, mevrouw de minister, u hebt dat net proberen te relativieren met andere citaten. Maar dit citaat valt toch niet te negeren! Onomkeerbaar is toch onomkeerbaar?! Die kritiek valt niet te loochenen. Daarom sluit ik me van ganser harte aan bij die kritiek van mevrouw Ceysens.

Minister Ingrid Lieten: Ik zal het nogmaals herhalen. We moeten elkaar niet om de oren blijven slaan met zaken die niet correct zijn. Het is misschien nieuw voor sommigen. In 2009 hebben we op het einde van het jaar vastgesteld dat we 10 procent meer hebben uitgegeven aan bedrijvensteun via innovatieprojecten dan voorzien. Er is op dit moment dus zeker nog geen sprake van een vermindering van innovatiesteun aan bedrijven.

Ik begrijp de vrees van sommigen dat de besparingen die de regering doet om haar budgettaire evenwicht te behouden, uiteindelijk zullen leiden tot de vermindering van budgetten en het niet halen van de norm van 1 procent. Opnieuw moet ik zeggen dat ik zelf de ambitie koester om die 1 procent te halen. Ik heb ook aangegeven dat we daarvoor nog een heel traject moeten afleggen omdat de vorige regering, onder leiding van mevrouw Ceysens

en haar innovatie, daar niet in geslaagd is. Dat betekent dat we vanaf 2011 het budget voor innovatie gevoelig moeten verhogen. Ik heb er al cijfers op geplakt. Ik durf heel duidelijk zeggen wat het betekent als we die 1 percent willen halen. Ik durf heel duidelijk zeggen dat het de ambitie is van deze regering om dat te halen. We hebben ook al gezegd dat we gaan proberen om dat in het meerjarenplan op te nemen.

Ik nodig u uit om eens naar de kern van de zaak te gaan in plaats van te blijven doordrammen op indicaties, projecties en ideeën. Geef ons de tijd en de gelegenheid om die meerjarenbegroting op te stellen. Daarna kunt u ons toetsen op onze daden.

De heer Lode Vereeck: De discussie tussen minister Lieten en de oppositie is gebaseerd op een verschillend perspectief van tijd. Voor alle andere domeinen van het overheidsbeleid zou ik zeggen: goed, we kunnen wachten op een meerjarenbegroting. Als we voor innovatie tegen 2012, 2013, 2014 op een deftig niveau geraken, zou ik zeggen: oké. Maar er wordt nu net niet geïnvesteerd in innovatie.

Elk verloren jaar, en met name het verloren jaar 2010, is een jaar dat we achterstand opbouwen en dat we niet kunnen inhalen. Het gaat inderdaad om de heer Vinck, dat is toch geen kiekeken maar een vink. Die 33 miljoen euro nu besparen leidt tot “nefaste en onomkeerbare gevolgen”. U kunt dan wel zeggen dat u perspectief biedt, maar dat perspectief is in dit domein onvoldoende. Het gaat om nu. Voor het overige kunnen we misschien wel wachten op andere verwezenlijkingen.

De heer Johan Deckmyn: Mijnheer Vereeck, dat was de reden waarom ik met heel veel klemtoon het woord ‘onomkeerbaar’ heb uitgesproken.

Iedereen is het erover eens, dat hoop ik toch, dat indien we het hoofd willen bieden aan deze economische crisis, we inderdaad moeten inzetten op innovatie. Ik wil met het Vlaams Belang benadrukken dat dit moet gebeuren zonder de traditionele sectoren uit het oog te verliezen. In plaats daarvan zien we de creatie van innovatieregiegroepen. De heer Vereeck verwees daar ook al naar. Daarmee wil de Vlaamse Regering in de toekomst bakens uitzetten. Terwijl juist nu, onmiddellijk, moet worden ingezet op onderzoek en ontwikkeling.

Een tweede element dat ik wil duiden, is het pleidooi in het investeringsplan tegen lastenverlaging. Het plan stelt: “In deze crisistijd is het duidelijk dat er hoe dan ook geen ruimte is voor lastenverhoging voor de bedrijven, noch voor de burgers, ook niet op het lokale niveau.” Sta me toe dit nogal voluntaristisch te noemen. Ik hoef er niet op te wijzen dat de Vlaamse Regering weinig in de pap te brokken heeft als het erop aankomt onder andere de federale personen- en vennootschapsbelasting onder controle te houden. Het recente pleidooi van CD&V tegen een verdere staatsvorming zal hier niet veel aan veranderen, wel integendeel.

Collega’s, het voorliggende werkgelegenheids- en investeringsplan bezorgt me een hoog déjà-vugevoel. De minister-president zal dit woord niet graag horen. De Vlaamse Regering vertoont geen echte daadkracht, terwijl de gevolgen van de crisis nu pas in alle hevigheid zullen worden gevoeld. Ik neem dan akte van het feit dat men in de meerderheid ‘hoopt’, zo heb ik het toch verstaan, dat dit plan wordt uitgevoerd. Ik vond dat een nogal vreemde redenering.

Collega’s, het Vlaams Belang blijft daarom pleiten voor een maximale regionalisering van alle fiscale, parafiscale en economische bevoegdheden. De heer Van Malderen zal dit niet graag horen. Zo kunnen we een beleid voeren dat perfect aansluit bij de noden die in Vlaanderen bestaan. Ik heb het al vaak gezegd: alleen op deze manier kunnen we, zeker in tijden van economische crisis, een slagkrachtig economisch beleid voeren dat op maat is geschreven van onze Vlaamse bedrijven en vooral van de werknemers die er worden tewerkgesteld. *(Applaus bij het Vlaams Belang)*

De voorzitter: Mevrouw Turan heeft het woord.

Mevrouw Güler Turan: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister-president, geachte ministers, collega's, juist voor het kerstreces hebben wij hier de begroting besproken. Bij het afsluiten van mijn tussenkomst heb ik toen alle regeringsleden gevraagd om in het Europees jaar van de armoedebestrijding extra aandacht te willen besteden aan de zwaksten onder ons. Ik ben dan ook heel blij om onmiddellijk na het kerstreces te mogen zien dat er in het werkgelegenheids- en investeringsplan aandacht is besteed aan de zwaksten. Ik zou zeggen: "Look at the bright side of it".

Ik heb hier heel veel negatieve opmerkingen gehoord over het plan. U zult daar, zo neem ik aan, wel op antwoorden. Ik wil een aantal positieve zaken in het vooruitzicht stellen, maar ook een aantal opbouwende opmerkingen maken om de uitvoering van dit plan in de toekomst misschien wat te vergemakkelijken.

Met "aandacht voor de zwaksten" verwijs ik uiteraard in de eerste plaats naar de 500 nieuwe werk-welzijnstrajecten voor mensen in armoede. Dit is een vernieuwende en persoonlijke aanpak met het oog op activering. Collega's, ik ben ervan overtuigd dat tewerkstelling de belangrijkste buffer tegen armoede is en blijft.

Deze trajecten worden gebaseerd op een volledig nieuwe aanpak en zijn het resultaat van een lange en goede samenwerking tussen enerzijds de VDAB en anderzijds de armoedeverenigingen, enkele steden die hebben meegewerkt aan de proeftuinen, en de OCMW's. Het is belangrijk dat deze partners deze trajecten kunnen blijven trekken.

Maar minister Muylers, minister Lieten, ik zou u beiden willen vragen om deze trajecten goed te evalueren en op te volgen om te zien hoe we kunnen zorgen voor een structurele verankering in onze strijd tegen armoede. 500, dat is niet massaal veel, maar het zijn wel heel belangrijke pistes. De onderhandelingen waren aan de gang om het groeipad voor de sociale economie te realiseren. Er werden 600 voltijdse jobs gecreëerd voor de kansarmen onder ons. Is dat een goed groeipad? Het is misschien niet zo ambitieus als ik had verwacht. Maar het gaat wel om 2,7 procent in deze tijden van economische crisis. Ik denk dus dat er wel degelijk aandacht is geschonken aan deze kansengroepen. We moeten in tijden van economische crisis kansen creëren, niet alleen voor de sterksten onder ons, maar ook voor de kansarmen.

Een ander punt uit het WIP dat mijn aandacht heeft getrokken, is de erkenning van een hogere werkloosheidsproblematiek in steden en centrumsteden. Er is al duidelijk gewezen op de sense of urgency. Toch wil ik een aantal concrete cijfers geven van, hoe kan het ook anders, Antwerpen. Ik kan er ook niet aan doen dat ik uit Antwerpen kom. Ook u, mijnheer de minister, en andere collega's komen trouwens uit Antwerpen. En ik breng geen goed nieuws. Sinds december 2009 is de kaap van 16 procent werklozen in Antwerpen gehaald. 54 procent van deze werklozen is laaggeschoold. En het laatste jaar is de jongerenwerkloosheid, de jeugdwerkloosheid met 30 procent toegenomen. Alle maatregelen die worden genomen op dat vlak om de werkgelegenheid te verbeteren – jobs behouden, jobs creëren, ervaringen opdoen – komen zeker niet te vroeg.

In het WIP wordt inzake het bestrijden van de jeugdwerkloosheid verwezen naar het Jeugdwerkplan. Mijnheer de minister, het gaat om een intensieve begeleiding van jongeren tot activering. Voor Antwerpen zijn er momenteel exact 1110 plaatsen. Die zijn bijna – nog niet volledig – volzet. Maandelijks komen er nog honderden jongere werklozen bij. Enkel een verwijzing naar het Jeugdwerkplan en de bestaande plaatsen volstaat op dit moment niet. We mogen van u op korte tijd een extra inspanning verwachten.

De Vlaamse Regering probeert het probleem van de werkloosheid, de jobcreatie aan te pakken, ook samen met steden en subregio's. Een gedifferentieerde aanpak, een aanpak op maat zoals het in de beleidsnota staat, is hier op zijn plaats. Mijnheer de minister, ik heb een vraag voor u. Wie is er nu aan zet? Zult u een Tour de Flandre doen om na te gaan hoe we de werkloosheid gaan aanpakken in steden, regio's en subregio's? Of wacht u op initiatieven van

de steden? Er is geen tijd te verliezen. Wie is er aan zet, en wanneer mogen we de eerste stappen verwachten?

Het opleidingsaanbod neemt ook toe. Er zijn 3500 bijkomende opleidingstrajecten. Dat zal ook nodig zijn, mijnheer de minister. Als uw vrees van 60.000 bijkomende werklozen bewaarheid wordt, dan moeten die opleidingsplaatsen in de toekomst nog toenemen. Opleidingstrajecten, begeleidingstrajecten, in werkervaringen voorzien voor de werkzoekenden, dat zijn eigenlijk geen gunstmaatregelen. Ik heb het decreet houdende het handvest van de werkzoekende er even bijgenomen. De Vlaamse overheid garandeert alle mogelijke opleidingen op een kosteloze manier, op een kwalitatieve, klantvriendelijke, laagdrempelige manier. Dat is een heel belangrijke opdracht. We staan voor een heel grote uitdaging. De arbeidsmarktcrisis is echter heel dynamisch. Er is nu een plan. Men heeft zich voorgenomen dat tijdig te evalueren. Het staat op papier, de Vlaamse Regering garandeert dat. Indien dat niet gegarandeerd wordt, zullen we u opnieuw interpellieren. In ieder geval is vorming heel belangrijk in tijden van crisis.

De heer Dirk Van Mechelen: Zegt u nu ‘too little too late’, mevrouw Turan?

Mevrouw Güler Turan: Dat zeg ik absoluut niet. Ik ben blij met elk klein beetje. Ik ben ervan overtuigd dat ook de Vlaamse Regering met veel meer maatregelen had willen komen en met veel meer centen had willen zwaaien, om te zeggen dat ze honderdduizend jobs en honderdduizend opleidingsplaatsen extra zou creëren. In deze tijden van economische crisis kunnen alle beetjes helpen. Ik had, samen met u, liever veel meer gezien. Maar dit is de situatie waarin we ons nu bevinden.

De heer Dirk Van Mechelen: Er komen 60.000 werkzoekenden bij. Er worden 3500 extra opleidingstrajecten gecreëerd. U zegt dat men decretaal verplicht is om iedereen opleiding te geven en dat 3500 te weinig is. Heb ik u goed begrepen?

Mevrouw Güler Turan: Dat hebt u niet goed begrepen. Er worden 3500 bijkomende plaatsen gecreëerd. Er zijn ook nog bestaande plaatsen. Ik hoop dat het geen realiteit wordt, maar er is een vrees dat er 60.000 nieuwe werkzoekenden bij komen. Iedereen moet begeleid worden. Dat weet u ook. Indien nodig zal de regering meer plaatsen moeten creëren. Daarom moet dit plan ook zo snel geëvalueerd worden.

De Vlaamse Regering moet zorgen voor opleiding en begeleiding, op een kwaliteitsvolle manier, voor elke werkzoekende. Daar heeft elke werkzoekende recht op. De minister ontkent dat ook niet.

De heer Bart Van Malderen: Mijnheer Van Mechelen, onze bezorgdheid is de volgende. Op het moment dat de werkloosheid stijgt, dient de dienstverlening van de VDAB minstens op peil te worden gehouden en moet je zeer goed monitoren hoe je welke middelen waar inzet.

Ik wil u ook aanraden om eens te overleggen binnen uw fractie. Ik heb mevrouw Ceysens daarnet horen vertellen dat we een opleidingsverplichting zouden moeten invoeren voor de tijdelijke werklozen. U moet mij eens zeggen waar u, binnen de budgettaire kaders, de middelen gaat vinden om die opleidingscapaciteit in het kader van een verplichting te voorzien. Ik denk dat we alle zeilen zullen moeten bijzetten om die 60.000 werklozen die er jammer genoeg, ongeacht de maatregelen die we nemen, zullen bij komen, zo snel mogelijk opnieuw naar werk toe te leiden, om te voorkomen dat we een nieuwe generatie van langdurig werklozen krijgen.

Op dit ogenblik hangt uw verhaal samen als slecht geklopte mayonaise.

De heer Dirk Van Mechelen: Ik kan niet zo goed tellen, mijnheer Van Malderen, maar ik doe toch een poging. Eigenlijk zegt mevrouw Turan dat er op dit ogenblik per vijftien nieuwe werklozen bijna één opleidingstraject wordt aangeboden en dat dat wat mager is.

Wij zeggen vanuit Open Vld dat het belangrijk is dat ook mensen uit bijvoorbeeld de kmo's en de zelfstandigen, voor wie outplacement vandaag absoluut niet aan de orde is, in aanmerking moeten kunnen komen voor bijkomende opleiding.

Ten slotte is het ook belangrijk dat we, zoals in de nota staat, geen talent verloren laten gaan. Want dat is een idee dat al langt leeft in Vlaanderen.

Minister Philippe Muylers: Ik wil even een punt verduidelijken. Indien we zouden werken zoals in het verleden en gewoon verder gaan, zou de extra capaciteit van 3500 wellicht onvoldoende zijn. Essentieel in het geheel van dit uitvoeringsplan – dit is geen visie maar een uitvoeringsplan – is dat we naar maatwerk gaan. In de plaats van, zoals vandaag, te werken met dezelfde soort opleidingen in functie van categorieën, gaan we nu persoon per persoon bekijken wie wat nodig heeft. Sommige mensen zijn zelfredzaam en hebben niet direct opleidingscapaciteit of begeleiding nodig. Andere mensen moet je werkervaring geven, hetzij via een IBO, hetzij op een andere manier. Er wordt overigens in extra geld voorzien voor IBO. Verder zijn er mensen die bemiddeling nodig hebben. Laat ons bekijken wat eenieder nodig heeft.

Door te werken met een maatpak, eerder dan met generieke stramien, moeten we, ook dankzij die bijkomende capaciteit, komen tot meer begeleiding van meer mensen op een betere manier. Dat is de uitdaging die we aangaan, samen met de sociale partners en de VDAB, waar de sociale partners lid zijn van de raad van bestuur. Wij denken samen dat dat de juiste aanpak is voor de mensen die werk zoeken.

Mevrouw Güler Turan: Een ander aspect dat ik wil benadrukken, is de uitbreiding en de tijdelijke versoepeling van de IBO's. Zo'n IBO versterkt de competentie van een cursist en biedt ook belangrijke werkervaring. Voor een beroepsopleiding heb je natuurlijk ook de sector nodig. Wat ik nu ga zeggen, is een algemene opmerking op het hele plan. De Vlaamse Regering heeft een aantal voornemens en neemt een aantal engagementen om dit plan tot een goed einde te kunnen brengen. In het plan lezen we een aantal keer dat de sector zal worden opgeroepen, ook voor wat de IBO's betreft. Wat mij betreft, klinkt dit een beetje vrijblijvend. Het succes van het plan is afhankelijk van de concrete engagementen die door de sector worden aangegaan. Mijnheer de minister, hoe gaat u de sector bewegen tot meer engagementen? Hebt u eraan gedacht om het te doen via het sectorconvenant?

Ja? Oké.

Wat mij betreft, heeft dit werkgelegenheidsplan aandacht voor de sociaal zwakkeren onder ons. Ik ben er dan ook van overtuigd dat ik samen met mijn fractie, erover zal waken dat de praktische uitwerking van dit plan ook op een sociale manier gebeurt.

Wat betreft het investeringsplan zelf, zijn er een aantal krachtlijnen geformuleerd. Ik zou willen vragen om ook in dit plan het sociale karakter niet uit het oog te verliezen. De drie grote krachtlijnen – de kortetermijnvraag stimuleren, investeren in strategische domeinen en ondernemerschap stimuleren – zullen de komende periode concrete maatregelen vergen. Ik vraag de regering om bij het nemen van deze maatregelen niet enkel aandacht te besteden aan de grote ondernemingen en de multinationals, maar ook aan de kleine zelfstandigen en de micro-ondernemingen. Mijnheer de minister-president, ik zie u knikken. Het moet dus een en-enverhaal worden en er mag geen enkele van de honderdduizenden kleine ondernemingen en zelfstandigen worden uitgesloten.

Een concreet voorstel in het plan is het voorstel om de kredietverlening te verbeteren. Dit is al bediscussieerd in de commissie naar aanleiding van de rondetafel. U hebt er een gedragscode ondertekend in aanwezigheid van Febelfin, Voka en UNIZO. Ik heb de code ingekeken en ik heb de motiveringsplicht van de banken – waarom ze een krediet toekennen – er niet echt in gevonden. Ik hoop dat u mij straks meer verduidelijking kunt geven.

Enkel een gedragscode gaat de kredietverlening aan ondernemingen niet stimuleren. Daar zijn nog een aantal andere maatregelen voor nodig. Een fijner en preciezer meetinstrument zal u helpen om uw beleid bij te sturen waar nodig. De ratingcriteria die de banken hanteren, zijn ongekend bij de banken. Hoe moeten ze dan hun dossier samenstellen? De micro-ondernemingen en de kleine zelfstandigen klagen vandaag nog dat ze niet aan hun substantiële kredieten kunnen geraken. Bovendien zijn de waarborges van de banken te hoog. Als we de kredietverlening willen stimuleren, dan moeten we al deze problemen een voor een aanpakken.

Ik heb nog één vraag over het strategisch innovatiebeleid. U wilt tot een strategisch innovatiebeleid komen en u wilt daarvoor het instrument van een staten-generaal van de industrie gebruiken. Ik denk dat het een te log instrument is. Het blijkt dat er een vernieuwend sectorbeleid nodig is. Nieuwe technologieën vragen een nieuwe industriële aanpak en zijn vaak cross-sectorieel en intersectorieel. De regiegroepen zijn volgens mij een flexibeler en beter instrument om uw strategisch innovatiebeleid mee te sturen.

Mijnheer de minister-president, ik zou willen verwijzen naar een titel in De Standaard: “Belgen parkeren geld massaal op spaarboekje”. Het spaargeld is met 30 percent toegenomen. In de plenaire vergadering van 2 december heeft collega John Crombez u gevraagd naar de volkslening. In de verslagen lees ik dat u zegt: “Ik zou zeer graag nieuwe initiatieven zoals de volkslening willen bekijken zodat er een toekomstfonds wordt opgericht waarbij de burgers winnen, namelijk op een veilige manier en aan betere interestvoeten hun geld kunnen parkeren en de Vlaamse overheid die dan over middelen kan beschikken om grote publieke investeringen te doen.”

Ik denk dat u dat idee niet ongenegen bent, want u ging het onderzoeken. In het plan zelf lees ik nu bovendien een passage die daarvoor een opening biedt: “Voor de financiering van de publieke investering zal de Vlaamse overheid zelf kapitaal lenen op de markt en hierbij aandacht besteden aan het mogelijk aanbieden van financiële producten aan gezinnen.”

Mijnheer de minister-president, in deze tijden van economische crisis, schaarste van middelen en Vlamingen die nood hebben aan zekere investeringen, waar blijft uw onderzoek naar die volkslening?

De voorzitter: De heer Diependaele heeft het woord.

De heer Matthias Diependaele: Mijn beste wensen aan alle mensen van goede wil – u maakt zelf maar uit wie daaronder valt en wie niet.

Ik heb hier al verschillende keren horen zeggen dat men de intenties van de minister-president en minister Muyters wel hoog inschat. Ik heb het in de commissie ook al gezegd aan minister Muyters: als u weet dat president Obama een Nobelprijs gekregen heeft enkel voor zijn intenties, moet het toch zijn dat u goed bezig bent, maar soit.

Historici wijzen er weleens op dat continuïteit in de geschiedenis veel belangrijker is dan een breuk. Ook nu zien we dat. Ook aan het begin van dit nieuwe jaar horen we onheilstijdingen over de economische toestand van Vlaanderen. Gisteren nog maakte minister Muyters bekend dat we ons in 2010 mogen verwachten aan niet minder dan 60.000 werklozen extra, bovenop de 220.000 werklozen waar we eind vorig jaar op afklokten.

Het was voorspeld over deze crisis dat de financiële crisis vrij snel zou overgaan naar een economische. Het was ook voorspeld dat in uitgesteld relais de crisis zou toeslaan op de arbeidsmarkt. Dat maakt het nu een uitgesproken sociale crisis. Net daar is het heel erg belangrijk om vast te houden aan die ‘sense of urgency’. Achter die in totaal 280.000 werklozen die Vlaanderen in de loop van 2010 zal hebben, zitten mensen met gezinnen. Zij krijgen het steeds moeilijker om rond te komen en deel te nemen aan onze samenleving.

Bijzonder zorgwekkend is de enorme toename van de langdurig werklozen. Gisteren las ik dat de groep mensen die tussen één en twee jaar werkloos zijn vorig jaar is gestegen met niet minder dan 53 procent. We hebben de plicht om ons daarover zorgen te maken.

Dat alles onderstreept de absolute noodzaak van een breed gedragen, voldoende concreet en uitgebreid werkgelegenheids- en investeringsplan. Dat plan is er nu. Ik doe mijn best om niet in herhaling te vallen, maar dat is moeilijk als voorlaatste. Ik wil de minister-president en minister Muylers daarmee uitdrukkelijk feliciteren, maar ook en vooral de Vlaamse sociale partners.

Mijnheer Gatz en mevrouw Ceysens, jullie hebben gelijk dat als de enige verdienste van dit plan zou zijn dat het gedragen wordt door de sociale partners, het triestig zou zijn. Het is wel heel belangrijk om een plan te hebben dat we kunnen uitvoeren, dat gedragen wordt door de basis van de samenleving. Daarom is het belangrijk dat het in consensus is samengesteld door de sociale partners.

Mevrouw Patricia Ceysens: U roemt het plan: het is zo fantastisch omdat de sociale partners het hebben goedgekeurd. Ik wil even een schrijnend verhaal onder de aandacht brengen. In het kerstreces stond er een lezersbrief in een Vlaamse krant waarin een mevrouw op leeftijd haar verhaal doet. Ze was effenaf gechoqueerd dat ze, nadat ze haar job was verloren, een brief kreeg van een van de Vlaamse vakbonden om haar te feliciteren en met genoeg te zeggen dat ze niet meer in aanmerking komt voor activering.

U bent fier op de consensus, maar ook dat is een deel van de realiteit. Er zijn sociale partners die vinden dat het een prestatie is dat men mensen op leeftijd die werkloos worden met rust laat. Sommige sociale partners vinden dat de voornaamste verdienste.

De heer Matthias Diependaele: Dat kan ik uiteraard niet goedkeuren. Dat is overduidelijk. Maar, mevrouw Ceysens, lijkt u dat niet de verantwoordelijkheid van de betrokken vakbond? Het plan wil zorgen voor meer activering. Wat die vakbond schrijft, lijkt me niet de zaak van deze regering.

Mevrouw Patricia Ceysens: U benadrukt wel steeds dat de sociale partners akkoord gaan met dit plan, omdat er niets in staat en omdat mensen met rust worden gelaten. Mensen willen soms niet met rust worden gelaten. Mensen hunkeren soms naar activering. Ik vind het een schande dat men doet alsof hier een fantastisch plan voorligt omdat de sociale partners het hebben goedgekeurd.

Ook dat is de sociale realiteit. Er zijn sociale partners die vinden dat het een prestatie is om mensen die werkloos worden en op leeftijd zijn, met rust te laten. Sommige sociale partners vinden dat de voornaamste verdienste.

De heer Robrecht Bothuynne: Denkt u niet dat het hier de verantwoordelijkheid betreft van de betrokken vakbond die de brief heeft gestuurd? In het plan staat dat we voor meer activering zullen zorgen. Wat de vakbond schrijft, is niet de zaak van deze regering.

Mevrouw Patricia Ceysens: Het feit is dat de sociale partners met dit plan akkoord gaan omdat er niets in staat en de mensen met rust worden gelaten. Maar de mensen willen niet altijd met rust worden gelaten, ze willen activering. Het is een schande omdat men nu doet alsof hier een fantastisch plan voorligt omdat de sociale partners het hebben goedgekeurd. De realiteit is dat ook de sociale partners vinden dat de mensen vanaf 52 jaar eigenlijk met rust moeten worden gelaten.

De heer Robrecht Bothuynne: Het is alleen maar goed dat deze meerderheid belang hecht aan een consensus met de sociale partners, zowel werkgevers als werknemers. Als de brief bestaat, zal ik hem zeker niet goedkeuren. Als de brief is geschreven, is dat gebeurd op basis van een beleid dat u mee hebt gevoerd tijdens de vorige legislatuur. Ik heb problemen met het feit dat u hier constant kritiek levert op uzelf. Uw geloofwaardigheid zakt daardoor beneden nul. (*Applaus bij de meerderheid*)

Mevrouw Patricia Ceysens: Mijnheer Bothuyne, u weet dat beleid voeren iets is van geven en nemen. Wat u mij niet kan afpakken, is het feit dat wij vandaag vanuit de oppositie de dingen sterker kunnen formuleren dan vanuit de meerderheid. De intentie was de 50-plussers en de 51-plussers aan te pakken en vervolgens de 52-plussers. Van dat plan schiet in dit plan niets meer over.

De heer Matthias Diependaele: Ik raad u aan om eens naar het plan van mevrouw Milquet te kijken, waarmee u samen in de federale regering zit. Daar wordt helemaal geen rekening gehouden met de tewerkstelling van de oudere werklozen.

Minister Philippe Muylers: Ik kan het blijven herhalen. Mevrouw Ceysens heeft het waarschijnlijk niet gelezen. We gaan in het voorjaar samen op de bres voor de 50-plussers. We gaan de activering tot 52-plus zoals ze vandaag bestaat, evalueren en op basis daarvan verder uitbreiden. Ik weet niet waar u de dingen leest, maar u hebt blijkbaar een verkeerde versie gekregen.

De heer Matthias Diependaele: Ik voeg eraan toe dat er budgettaire middelen zijn vrijgemaakt door de regering om dat sociale plan te ondersteunen. De cijfers zijn al genoemd. In het verleden is al verschillende keren gesproken over het relanceplan en zo meer. Er is telkens naar voor gekomen dat de crisis ons een dubbele uitdaging verschaft. Daar komt dit plan aan tegemoet.

Eenzijds is dit op korte termijn het jobbehoud, en op de lange termijn de transformatie van onze economie zoals de heer Van den Heuvel het formuleerde. Daar wordt uitdrukkelijk werk van gemaakt met de uitbreiding van de opleidingcapaciteiten. Ik zal een vijftal punten aanhalen, voornamelijk uit het werkgelegenheidsplan.

Tijdens vorige debatten hebben we het al uitvoerig gehad over het investeringsplan. Het eerste punt is het sluitend maatpak. Minister Muylers heeft het daarnet al gezegd en hij heeft gewezen op de differentiatie die erin zit. Dat is de essentie van het sluitend maatpak. Er moet worden gekeken welke methode, welke techniek van arbeidstoeleiding voor elke persoon wordt gebruikt. Bij de VDAB gebruikt men meer en meer de face-to-faceaanpak.

Het is vooral van belang in te zetten op de werklozen die 1 à 2 jaar werkloos zijn en bij wie de moed in de schoenen zakt. We moeten hen duidelijk maken dat ze wel degelijk nog kunnen bijdragen tot de arbeidsmarkt. Dat kan door dat sluitende maatpak, door de mensen zelf te contacteren, hen voortdurend aan te zetten om werk te zoeken en hen ervan te overtuigen dat ze wel degelijk nog iets kunnen bijdragen.

Een tweede punt heeft betrekking op de herleving van de economie op lange termijn. Er moet worden ingezet op de ontwikkeling van een vraaggericht competentiebeleid. Er zal worden ingezet op het versterken van de competentie. Concreet gaat het over het persoonlijk ontwikkelingsplan, het POP. Bij het competentiegericht onderwijs worden de bedrijfsstages voor leerkrachten geherwaardeerd. Ook de taalverwerving krijgt bijzondere aandacht.

Belangrijk is ook dat de vrijgekomen ruimte, het materieel en de knowhow zullen worden gebruikt voor competentieversterking.

Een derde punt is de inspanning voor de 1- à 2-jarige werklozen. Ik heb gezegd dat zij de eersten zijn waarbij de moed in de schoenen zakt. Zij moeten ervan worden overtuigd dat ze wel degelijk nog iets kunnen betekenen op de arbeidsmarkt. Ze moeten actief bij de arbeidsmarkt worden betrokken. Het moet voor deze regering daarom een absolute prioriteit zijn te vermijden dat deze groep in de langdurige werkloosheid terechtkomt.

Dan de 50-plussers. Het is niet nodig daar nog eens op terug te komen. Het is al meermaals herhaald: voor de Vlaamse arbeidsmarkt zijn ze cruciaal. Daar hebt u gelijk in, mijnheer de minister. Daarom verwijs ik naar het arbeidsplan van minister Milquet, waarvan we al duidelijk hebben gezegd dat het onaanvaardbaar is.

Ik wil het nog hebben over het investeringsplan met een dubbele doelstelling. Ten eerste: publieke investeringen doen. Er is verwezen naar het Vlaams energiebedrijf, dat voor onze fractie bij uitstek belangrijk is. Ten tweede: initiatieven nemen om privé-investeringen te bevorderen. Het is ook belangrijk om de regionale actoren hun inbreng te laten doen. Iedereen kent de specifieke pijnpunten uit zijn of haar regio. Ik kom uit de Vlaamse Ardennen en weet dat daar specifieke problemen zijn. De RESOC's hebben soms heel adequate methodes om daar wat aan te doen. De regering wil daar ook uitdrukkelijk rekening mee houden.

Ik wil het ook hebben over de verdere inspanning voor administratieve vereenvoudiging. Ik hoop dat daar hard werk van wordt gemaakt.

Er werd ook verwezen naar de taalverwerving. Het is uiterst belangrijk om op dit moment een eenduidig kader te hebben voor de inschakeling van doelgroepen op de reguliere arbeidsmarkt. Ik heb het over allochtonen met minder kansen op de arbeidsmarkt, eventueel door een arbeidshandicap of een ander probleem. Op de lange termijn is het van cruciaal belang dat we hun duidelijk maken dat ze wel degelijk moeten worden betrokken bij de arbeidsmarkt. Niet alleen voor hen geeft dat de moed om door te zetten, ook aan de arbeidsmarkt geeft het de kans om die mensen in te zetten, eens de crisis achter de rug is. Ik verwijs daarvoor naar de inspanningen voor nieuwe jobs in de sociale economie, het reconversieplan voor beschutte werkplaatsen, bijkomende werk- en welzijnstrajecten en de taalverwerving.

Mijnheer de minister, u mag er trots op zijn dat u de bevoegdheden die u hebt, ook effectief gebruikt om te werken aan arbeid en tewerkstelling, ook al zijn veel mensen hier ervan overtuigd dat die bevoegdheden te weinig zijn. Maar als we op België moeten wachten, op de uitdaging van de crisis en de vergrijzing die in 2010 en 2011 keihard zal toeslaan, dan zal het nog lang duren. (*Applaus bij de meerderheid*)

De voorzitter: De heer Watteeuw heeft het woord.

De heer Filip Watteeuw: Mijnheer de voorzitter, dames en heren ministers, collega's, ik heb me voorgenomen om 2010 positief in te zetten, en ik zal dat zeker doen op de verjaardag van onze immer minzame en door iedereen gewaardeerde voorzitter. Mijn fractie is tevreden dat dit plan er ligt. De 'sense of urgency' heeft zich op relatief korte termijn vertaald in een plan, waarvan we de basisoriëntaties kunnen onderschrijven.

Het is voor ons absoluut een goede zaak dat de sociale partners werden betrokken bij de opmaak ervan. Het creëert betrokkenheid en zorgt voor medeverantwoordelijkheid. De geplande terugkoppeling naar diezelfde sociale partners zal dit nog versterken. Samenwerking en een draagvlak creëren zijn absoluut noodzakelijk om dit plan te doen slagen.

De vraag is of dat voldoende is. De crisis treft onze economie zo diep dat de kuur drastisch moet zijn om enig effect te hebben. Dit is wat we missen in het plan. Er staan genoeg interessante maatregelen in, maar uiteindelijk gaat het om het realiseren van veel jobs.

Volgens sommigen is deze crisis zwaarder dan de crisis in de jaren 70 en 80. In het midden van de jaren 80 stelde de overheid een 80.000-tal mensen te werk in bijzondere en tijdelijke statuten. Dat was een dure operatie en er kwam toen felle en terechte kritiek op de vele nepstatuten waar vooral veel jongeren het slachtoffer van werden.

Veel van deze jobs zijn inmiddels omgezet in reguliere jobs. Gelukkig maar. Daarnaast werden er forse inspanningen gedaan door de uitbouw van een goede 25.000 jobs in de sociale economie in Vlaanderen.

Men kan daar veel kritiek op leveren, maar er valt toch iets te zeggen voor de voluntaristische aanpak van toen. Als we ervan uitgaan dat de crisis niet van vandaag op morgen zal overwaaien maar in zekere zin ook structureel is, moeten we het debat opnieuw durven

aangaan over een actieve rol van de overheid in het creëren van maatschappelijk relevante jobs, in casu groene en witte jobs, jobs die tegemoetkomen aan zeer reële milieu- en zorgnoden van onze samenleving. Natuurlijk mogen we niet dezelfde fouten maken als toen en zijn de beschikbare middelen beperkt.

Daarom pleiten we ervoor om de combinatie te maken tussen een duurzaam investeringsbeleid en de realisatie van jobs voor specifieke doelgroepen. Als de overheid in het kader van het WIP maar veel meer nog in het kader van haar algemeen investeringsbeleid miljoenen investeert, dan zou dit steeds en systematisch moeten worden gekoppeld aan concrete doelstellingen op het vlak van duurzame transitie en zorgnoden enerzijds en aan concrete tewerkstellingskansen voor doelgroepen anderzijds.

Mevrouw Patricia Ceysens: U hebt het over de groene en de witte motor. Wij hebben die in de vorige legislatuur geïntroduceerd. U begrijpt dat ik de jobcreatie op een andere plaats wil realiseren. U zegt dat desnoods de overheid jobs moet creëren; wij daarentegen vinden dat de industrie dat moet doen. Toevallig nu krijg ik een mail waarbij ik word uitgenodigd voor het bijwonen van de oprichting van het Centrum voor Medische Innovatie. Dat gebeurt in dit huis, met een academische zitting in de Schelp, op 25 januari. De minister-president zal daar het woord voeren. Wij hebben het initiatief tot de oprichting van die instelling genomen, want zo willen we zorgen voor ‘een verwitting’ en een witte motor. De minister-president moet dus niet vragen naar alternatieven: wij hebben daarvoor gezorgd.

De overheid heeft tot taak te zorgen voor de nodige middelen. Wij hebben er ook voor gezorgd dat de industrie werd gehoord en aanwezig zal zijn. In plaats van nu uit te pakken met reflectie- en innovatiegroepen over ‘verwitting’, zou men beter vaststellen dat de oprichting een feit is. Put your money where your mouth is. Besteed uw geld aan datgene wat u verdedigt. De industrie moet de witte jobs creëren; wij moeten dat niet doen. Ik heb wel een kanttekening: ik denk dat de mensen van de raad van bestuur gechoqueerd waren door de kleine hold-up die de nieuwe regering beoogde door te proberen een verstaatsing door te voeren. Ik kom daar op een ander moment nog op terug. De witte motor is een goede zaak, maar die hoort in de industrie te draaien.

Minister Ingrid Lieten: Mevrouw Ceysens, het is juist dat u nog voor de verkiezingen een hoop zaken hebt goedgekeurd. Maar deze regering heeft na de verkiezingen de middelen moeten zoeken om het waar te maken. Wij hebben de middelen gevonden om het centrum op poten te zetten, en dat is een eerste concreet project van ViA.

Mevrouw Patricia Ceysens: De man die naast u zit, kan getuigen dat wij op de regeringstafel de nota's met cijfers en centen hebben voorgelegd.

De heer Lode Vereeck: Mijnheer Watteeuw, ik hoor u pleiten voor een rechtstreekse jobcreatie door de overheid. Ik hoor u ook een zekere mate van waardering uitspreken voor het plan. Het plan is goed voor ongeveer 30 tot 35 miljoen euro per jaar. Als u daarmee jobs zou willen creëren, dan komt u niet verder dan 600 jobs.

De heer Filip Watteeuw: Ik wil mijn redenering verder ontwikkelen; daarin ligt het antwoord besloten.

Waar ik net toe wou komen, was tot de vaststelling dat het erop lijkt dat er nu in dit plan een breuk is tussen aan de ene kant activering en begeleiding van werkzoekenden en aan de andere kant een transitie naar een duurzame economie. Dit is een zwak punt in dit plan. Voor ons moeten die twee samengaan, want wie investeert in activeren en begeleiden, moet tegelijk ook werken aan een transitie en omgekeerd. Investeren in een groene economie kan en moet steeds samenvallen met investeren in groene en witte jobs, en dan vooral in groene en zorgjobs voor de mensen die op dit moment het meest door de crisis getroffen worden. Dat zijn voor ons de beroepen van de toekomst. De mogelijkheden liggen voor de hand, want zowel in de milieusector als in de zorg moeten ook heel wat minder geschoolde taken ingevuld worden.

Ik heb nog een suggestie. Misschien kan de in 2010 geplande staten-generaal voor de industrie – een bijzonder goed initiatief – worden aangegrepen om die twee zaken met elkaar te verbinden. Als de discussie wordt gevoerd over een vergroening van de industrie, dan moet een dubbele koppeling gemaakt worden met duurzaamheid en met werkgelegenheid: meer groene jobs of het behoud van jobs door vergroening, ook in de basisindustrie, de chemie en de verwerkende nijverheid.

Het investeringsplan dat nu overeengekomen werd met de sociale partners, oogt in dit perspectief, de creatie van groene jobs, eerder schraal. Tenzij we het samen lezen met de andere investeringsinspanningen die de Vlaamse Regering al aankondigde. Nog niet zo lang geleden hebben we het hier uitgebreid gehad over 800 miljoen euro extra investeringen waarin deze regering voorziet. Die investeringen leken mij vooral gericht op lange-termijnprojecten: het Vlaams energiebedrijf, een ‘smart grid’ en de elektrificatie van het wagenpark. Het investeringsplan dat we hier en nu bespreken, richt zich meer op de korte termijn, op de aanpak van deze acute crisis. Het onderscheid tussen die twee is voor mij erg onduidelijk. De actieterreinen die hier staan vermeld, lijken eerder te passen in het investeringsbeleid op lange termijn, want ze gaan over de fysieke infrastructuur, het industrieel beleid en zo meer. Zou u mij straks duidelijk kunnen maken, mijnheer de minister-president, hoe die twee zich tot elkaar verhouden?

In het werkgelegenheids- en investeringsplan vinden we onze bezorgdheid terug voor de zwaksten op de arbeidsmarkt. De allerzwakste groepen op de arbeidsmarkt komen sowieso al moeilijk aan de bak in het reguliere circuit, maar in tijden van oplopende werkloosheid worden zij vaak helemaal weggedrukt. Daarom zijn bijkomende inspanningen voor deze groepen helemaal gerechtvaardigd. Het werkgelegenheidsplan speelt daar duidelijk op in, maar het verbaast mij wel dat de ambities voor deze groepen zo laag liggen.

Het groeipad voor de sociale economie voorziet slechts in 600 bijkomende arbeidsplaatsen en dat kunnen we toch niet echt ambitieus noemen. Als u weet dat een stad als Gent alleen al de ambitie heeft om in de sociale economie 1000 jobs te scheppen in een periode van 6 jaar, dan zijn deze 600 extra plaatsen voor Vlaanderen toch wel erg karig! Idem voor de doelstelling van 500 extra geïntegreerde werk- en welzijnstrajecten voor mensen in armoede: dat zijn er amper 100 per provincie.

We onderschrijven de keuze uit het werkgelegenheidsplan voor inzet op draagkracht en competenties. De maatpakbenadering is een terechte keuze. Die bijkomende begeleidings-trajecten zijn noodzakelijk, maar ze zijn enkel zinvol als we ook effectief een perspectief kunnen bieden op duurzame, kwalitatieve tewerkstelling. Begeleidingstrajecten zonder perspectief op een duurzame en kwalitatieve tewerkstelling, leiden enkel tot frustraties voor de betrokken werkzoekende. Nogmaals: het komt aan op bijkomende jobs. Voor de knelpuntberoepen en beroepen voor de toekomst, voorziet men in 3.500 bijkomende opleidingstrajecten, maar trajecten zijn nog geen jobs. Dus ook hier ligt de lat eigenlijk niet erg hoog.

Bovendien blijf ik mij afvragen hoe de VDAB dit allemaal zal bolwerken. Terwijl de VDAB op zoek moet naar 22 miljoen euro aan efficiëntiewinsten krijgen we 100.00 werklozen extra. Met minder middelen de arbeidsbemiddeling verzekeren voor zoveel meer werklozen, zou wel eens de effectiviteit kunnen aantasten.

Ik besluit. We zijn blij met dit werkgelegenheids- en investeringsplan, maar een hartaanval genees je niet met aspirine. Of dit werkgelegenheidsplan meer zal zijn dan een aspirine, valt nog te bezien. (*Applaus bij Groen!*)

De voorzitter: Minister Muylers heeft het woord.

Minister Philippe Muylers: Mijnheer de voorzitter, geachte leden, naast de reacties die al werden gegeven door de collega's, zou ik toch iets dieper willen ingaan op enkele punten. Er is het punt dat dit alweer een extra plan is. Voor mij is het duidelijk: we moeten eerst een

visie hebben. Die is verwoord, met doelstellingen, in het regeerakkoord, in Vlaanderen in Actie en in het Pact 2020. Vervolgens is er de uitvoering. Wat we hier hebben, is een uitvoeringsplan. Als we het geheel bekijken, denk ik dat er voldoende concrete uitvoeringsmaatregelen zijn. Ik zal uiteraard niet die 17 bladzijden voorlezen. Dat zou me te ver leiden. Ik noem echter maar enkele dingen op. Er is de Vlaamse overbruggingspremie, waarbij het referentiejaar 2008 blijft, waardoor een tweede verlenging mogelijk is voor heel wat bedrijven. Ik denk aan de individuele beroepsopleiding die wordt aangepast, zodat er niet alleen mogelijkheden zijn voor contracten van onbepaalde duur, maar ook voor contracten van bepaalde duur. Er is de evaluatie en voortzetting van het akkoord ‘Samen op de bres voor 50+’, met een sluitend maatpak, ook voor 52-plussers. Er is de aanpak op maat in de VDAB van de jeugdwerkloosheid, de 25- tot 50-jarigen, de 52-plussers, de kwetsbare groepen, de mensen die 1 à 2 jaar werkloos zijn. Bovendien gaan we complementair aan de maatregelen van minister Milquet werken, na de aanpassing door de vragen van de Vlaamse Regering. Er is het rugzakprincipe, waarbij de gerechtigde zijn opleidingssteun, zijn begeleidingssteun zelf meeneemt. Er is de uitbreiding van de opleidingscapaciteit, waaronder ook die voor taal. Er is het opstarten van het persoonlijk ontwikkelingsplan. Er is een groeipad voor de sociale economie van 2,45 miljoen euro extra in 2010 en 6,2 miljoen extra in 2011. Bij de herstructurering zal outplacement kwalitatief en zeer concreet voort worden ingevuld, door een certificaat en een warme overdracht. Ook wordt de Vlaamse ondersteuningspremie volledig uitgevoerd. Ik kan zo nog wel enkele minuten doorgaan.

Er werd hier enerzijds soms smalend gedaan over het feit dat we een draagvlak hebben, maar anderzijds citeert men wel graag een aantal industriëlen, zoals Karel Vinck, Ludo Verhoeven en Gilbert Declerck. Men vergeet dat die mensen dit plan mee hebben goedgekeurd. Wie de goedkeuring krijgt van de sociale partners, krijgt de goedkeuring van de raad van bestuur van Voka, UNIZO en de drie vakbonden. Daarin zetelen onder meer een aantal mensen die hier werden geciteerd als belangrijke mensen.

Er werd hier ook gezegd dat werklozen wel iets anders verwachten. Ik ga ervan uit dat de vakbonden heel uitdrukkelijk weten wat werklozen en mensen die werkloos worden, verwachten. Zij hebben daar een draagvlak voor. Zij moeten ter zake de juiste elementen naar voren brengen. Dat we dat draagvlak hebben gecreëerd met de Vlaamse sociale partners is volgens mij en de Vlaamse Regering zeer essentieel.

Dan is er het inhoudelijke. De kwestie van de 52-plussers is voldoende aan bod gekomen, met middelen. Mevrouw Ceysens, dit gaat door op het door u goedgekeurde plan ‘Samen op de bres voor 50+’. De opleidingen en de koppeling aan de werkloosheid heb ik ook al uitvoerig behandeld.

Mevrouw Turan, u vroeg of we een evaluatie zouden doen voor de kwetsbare groepen voor de armoedetrajecten, en dat voort opvolgen. We zullen elk van de maatregelen die hier worden voorgesteld, evalueren en volgen, dus ook die. De maatregelen die goed werken, kunnen we in de toekomst dan ook voort uitbreiden. Wat de steden betreft, staat heel uitdrukkelijk in het plan dat de Vlaamse Regering en de sociale partners zich ertoe verbinden om de implementatie van het duurzaam werkgelegenheidsplan in overleg met de lokale besturen en subregio's uit te voeren. U vraagt of ik een concreet initiatief zal nemen. Dit is opgesteld door het Vlaams Economisch en Sociaal Overlegcomité (VESOC), door de sociale partners samen met de Vlaamse Regering. Een werkgroep zal de uitvoering van dit plan voort opvolgen. Ik ga er dan ook van uit dat we samen met de sociale partners die stap zetten naar de diverse steden.

Tot slot is me ook naar de betrokkenheid van de sectoren gevraagd. Ik denk dat die betrokkenheid op een dubbele manier tot stand komt. Enerzijds zijn er de reeds eerder vermelde sectorconvenants. Anderzijds mogen we ook niet vergeten dat de werkgeversorganisaties en de vakbonden, die dit mee hebben goedgekeurd, sectorgebonden projecten en activiteiten ontwikkelen. Ze zijn sterk met bepaalde organisaties verbonden. Ik

ga ervan uit dat ze, door een akkoord te sluiten, ook de sectoren ergens toe verbinden. *(Applaus bij de meerderheid)*

Mevrouw Patricia Ceysens: Ik heb hier een kopie van de brief die op 2 januari 2010 in Het Laatste Nieuws is verschenen. Het is in feite een lang verhaal. Het gaat over Ginette, een vrouw die zonder werk zit. Ze zoekt overal werk, maar dit wordt niet bepaald gestimuleerd. Dit is het citaat waar ik daarnet haar heb verwezen: “Ik heb tot tweemaal toe een brief van het ABVV ontvangen met de melding dat ze het genoeg hadden me mee te delen dat ik geschrapt werd uit de werkzoekendendatabank van de VDAB. Ik ben immers 58 jaar oud. Tot twee keer ben ik bij de vakbond geweest om te zorgen dat ze me in die databank laten staan. Ik wil potverdorie werken en niet enkel tot mijn zestigste, maar nog vele jaren daarna, zolang ik gezond ben.”

Minister Philippe Muylers: Mij lijkt het belangrijk dat we een akkoord met de vakbonden hebben. We zullen ‘Samen op de bres voor 50+’ voortzetten. We zijn het engagement aangegaan ook mensen ouder dan 52 jaar te activeren.

Mevrouw Patricia Ceysens: Mijnheer de minister, het gaat enkel om het evalueren van mensen. U hebt driemaal uit uw eigen plan voorgelezen. Als we in Vlaanderen over 50-plussers spreken, spreken we in feite over mensen die 50 of 51 jaar oud zijn.

Minister Philippe Muylers: Mevrouw Ceysens, het gaat om een activering. Als lid van de vorige Vlaamse Regering hebt u ‘Samen op de bres voor 50+’ mee goedgekeurd. U zat toen mee aan tafel. Ik zat toen aan de andere kant van die tafel. Er is toen duidelijk gesteld dat samen met de VDAB een pad zou worden vastgelegd. In eerste instantie zou het om mensen tot 52 jaar oud gaan. Daarna zou een evaluatie en een uitbreiding volgen. Die evaluatie, die eigenlijk voor later was gepland, zal begin 2010 plaatsvinden. Daarop zal een uitbreiding volgen. Ik voer een plan uit dat u zelf mee hebt goedgekeurd. *(Applaus bij CD&V en de N-VA)*

Mevrouw Patricia Ceysens: Mijnheer de minister, een nieuw plan zou u in staat stellen te doen wat deze crisis vraagt. De welvaart in onze regio vergt een dwingende aanpak van de activering. Het mag niet enkel om mensen van 50 of 51 jaar oud gaan. Het moet ook gaan om mensen die ouder dan 51 jaar zijn.

De voorzitter: De heer Deckmyn heeft het woord.

De heer Johan Deckmyn: Ik wil nog een ander punt aanhalen. Daarnet zijn verschillende mensen geciteerd die kritiek op het plan hebben uitgebracht. Volgens de minister steunen die mensen het plan. Het is niet omdat iemand als Karel Vinck zware bedenkingen bij het gedeelte over innovatie uit, dat hij niet geneigd zou zijn een minimalistisch akkoord goed te keuren. We mogen de zaken niet omkeren.

De voorzitter: Mevrouw De Vits heeft het woord.

Mevrouw Mia De Vits: Mevrouw Ceysens, ook voor de mensen ouder dan 52 jaar moeten we een verhoging van de activiteitsgraad nastreven. We moeten progressief te werk gaan. Kunt u ons ondertussen, nu u om een dwingend systeem vraagt, even meegeven hoeveel vacatures in bedrijven er voor mensen ouder dan 55 jaar zijn?

De voorzitter: Vraagt nog iemand het woord? *(Nee)*

Het debat is gesloten.

Actualiteitsmoties

De voorzitter: Door mevrouw Ceysens en door de heer Diependaele werden tot besluit van dit actualiteitsdebat actualiteitsmoties aangekondigd. Ze moeten uiterlijk om 17.12 uur zijn ingediend.

Door de heer Vereeck en door de heren Deckmyn, Creyelman en Janssens werden tot besluit van dit actualiteitsdebat actualiteitsmoties ingediend.

Het parlement zal zich daarover straks uitspreken.

Het incident is gesloten.

■

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De voorzitter: Dames en heren, we schorsen de vergadering. Er is taart in het Koffiehuis. *(Applaus)*

– *De vergadering wordt geschorst om 16.42 uur.*

– *De vergadering wordt hervat om 17.05 uur.*

■

ACTUALITEITSDEBAT over de gevolgen van het winterweer voor het wegverkeer en de wegen

De voorzitter: Dames en heren, het debat is geopend.

De heer Reekmans heeft het woord.

De heer Peter Reekmans: Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, collega's, op donderdag 17 december, toen we de laatste plenaire zitting hadden van vorig jaar, maakten we in Vlaanderen kennis met de eerste echte winterprik. De sneeuwval en wintertemperaturen hebben gezorgd voor het verbreken van alle records van files in Vlaanderen. Men stapelde die dag 510 kilometer file op.

De reden hiervan was dat de strooidiensten blijkbaar niet in staat waren om deze voorspelde serieuze winterprik te voorzien en er effectief klaar voor te zijn. De dag erna merkte ik enkele taferelen op die heel tegenstrijdig waren. Op de Brusselse ring moest men nog steeds 10 kilometer per uur rijden terwijl men op de E40 kust-Brussel volop aan het flitsen was. Qua prioriteiten stellen, kan dat tellen.

Mevrouw de minister, nadat u kritiek kreeg van onder andere LDD, haalde u in de media aan dat er communicatieproblemen waren. Mevrouw de minister, ik hoor het u graag zeggen, maar dat is blijkbaar een standaardantwoord geworden.

Ik wil letterlijk citeren uit een interne audit van 2003-2004: "De interne audit heeft kunnen vaststellen dat de organisatie van de werking van de winterdienst vrij veel gebreken vertoont. Er ontbreken noodzakelijke schakels in het controletraject, er ontbreken formele richtlijnen en er is een gebrekkige communicatie, zowel top-down als bottom-up. Deze leemtes laten de aannemers de ruimte om de taken niet uit te voeren conform de bepalingen van het bestek. Er waren gegronde redenen om sanctionerend op te treden bij het vaststellen van contractuele onregelmatigheden, maar er gebeurde niets."

Mevrouw de minister, dit is een audit van 2003-2004. Toen werden uw voorgangers al op de hoogte gebracht van communicatieproblemen bij de winterdienst.

Het strooien en het gebrek aan strooizout is een apart hoofdstuk. Daar wil ik het vandaag nog niet eens zo concreet over hebben.

Ik wil even doorgaan op de audits van 2003 en 2004. De winterprik valt daaronder, maar ik wil het hebben over de gevaarlijke wegen die we vandaag overal in Vlaanderen tegenkomen, over de putten en de kraters in het wegdek. Men kan er niet naast kijken.

Voor de oudere wegen is de oorzaak hiervan zeer duidelijk. Er werd de voorbije jaren te weinig geïnvesteerd in structurele onderhoudswerken. Door deze structurele onderhouds-

achterstand ontstaan er putten. Dat wil ik nog begrijpen. U hebt ook inspanningen geleverd, u hebt de budgetten verhoogd van 30 naar 100 miljoen euro. Dat was terecht en noodzakelijk.

Maar ik wil het hebben over recent aangelegde wegen, zoals de N29 steenweg Tienen-Diest ter hoogte van mijn gemeente Glabbeek. Vandaag heeft het AWV daar verkeerslichten moeten plaatsen voor een afgesloten stuk van de weg, wegens 120 putten over een afstand van 2 kilometer. De weg werd amper anderhalf jaar geleden volledig vernieuwd. Het wegdek van de E19 Antwerpen-Brussel dat enkele maanden geleden vernieuwd werd, moest ook al worden hersteld. Idem voor de E313 ter hoogte van Herentals. Het viaduct in Vilvoorde werd aangelegd in 2001, heraangelegd in 2004, dat kennen we. Op het wegdek vanaf Groenendaal tot aan de taalgrens zijn in acht jaar tijd reeds drie keer herstellingswerken aan het asfalt gebeurd.

Men kan zich dus op zijn minst ernstige vragen stellen over de kwaliteit en de duurzaamheid van het gebruikte asfalt. Asfalt wordt namelijk al eeuwenlang gebruikt, de Mesopotamiërs en de Romeinen maakten er baden waterdicht mee, en de Feniciërs zelfs hun schepen. De eerste weg in asfalt werd aangelegd in Babylon in 625 voor Christus.

Vandaag, anno 2010, zijn wij met al onze kennis blijkbaar niet in staat om waterinfiltratie in nieuw asfalt tegen te gaan. Ik heb er een beetje geschiedenis bij gehaald om te benadrukken dat asfalt wel degelijk kwaliteiten heeft. Mevrouw de minister, wij vermoeden dat de controle op die kwaliteit vandaag te wensen overlaat. Het controleorgaan Onpartijdige Controleinstelling voor de Bouw (COPRO) bestaat voor de helft uit aannemers die openbare werken uitvoeren en voor de helft uit bevoegde ambtenaren van het AWV. De audit van 2003 toont zelfs aan dat de stalen van asfalt niet worden genomen door controleurs, maar dat de aannemers ze zelf mogen aanreiken.

Ik rond af met het pleidooi van LDD. Neem een voorbeeld aan Nederland. Daar heeft men in 1987 de drie instellingen die verantwoordelijk waren voor de kwaliteit van het verkeer, samengevoegd in CROW, een kennisplatform voor infrastructuur en verkeer. In Vlaanderen hebben we het VITO en het Onderzoekscentrum Wegenbouw (OCW). We hebben voldoende kennis en instellingen. We moeten dringend een soort COPRO oprichten. De kwaliteit kan momenteel niet worden gegarandeerd. We moeten dus naar nieuwe instituten, samengevoegd uit bestaande organen zoals in onze buurlanden, om de kwaliteit van het asfalt te verhogen. *(Applaus bij LDD)*

De voorzitter: Mevrouw Van den Eynde heeft het woord.

Mevrouw Marleen Van den Eynde: Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, collega's, ik hoef er u niet aan te herinneren dat op 17 december, de dag van onze laatste plenaire zitting, ons land bedolven werd onder zware sneeuwval. Hoewel die zware sneeuwval voorspeld was, bleken de strooidiensten totaal niet in staat om die sneeuwval te bestrijden.

's Morgens bereikte de sneeuwval Oost- en West-Vlaanderen – je zou kunnen verwachten dat de diensten daarmee verwittigd waren. Maar toen tegen de avondspits de sneeuwbuien opschoven, bleek de overheid weer niet in staat om ons land de verkeersellende te besparen. Meer dan 500 kilometer file, de zwaarste file ooit in ons land, was hiervan rechtstreeks het gevolg. Urenlang moesten vele automobilisten aanschuiven in ellenlange files. Velen hebben veel moeite moeten doen om veilig thuis te geraken. De vraag die ik me hierbij direct stel, mevrouw de minister, is of het Agentschap Wegen en Verkeer dat de strooidiensten onder zijn bevoegdheid heeft, geen lessen trekt uit soortgelijke situaties van de vorige jaren.

Iedereen vraagt zich af of men niet vroeger had kunnen ingrijpen. De winterprik was toch voorspeld? Mevrouw de minister, het is toch onbegrijpelijk dat de strooidiensten niet efficiënt genoeg zijn om bij zware sneeuwval ernstige verkeershinder te voorkomen. Nochtans verzekerde het Agentschap Wegen en Verkeer de automobilistenverenigingen dat het paraat

stond. Na al die ellendige toestanden werden heel wat opmerkingen gemaakt over de werking van de strooidiensten.

De voorzitter: De heer Ceyskens heeft het woord.

De heer Lode Ceyskens: Voor de duidelijkheid van het debat: gaan we nu het debat voeren over het sneeuwvrij maken van de wegen en de kwaliteit van onze wegen, of over het feit dat we bij enorme sneeuwval op alle plaatsen tegelijk de wegen sneeuwvrij moeten maken?

De voorzitter: De heer Decaluwe heeft het woord.

De heer Carl Decaluwe: Ik sluit mij graag aan bij de heer Ceyskens. Na twee sprekers is het voor mij ook niet duidelijk waarover het debat gaat. Over de auditverslagen is er al meerdere keren gedebatteerd. De kwaliteit van het asfalt is ook iets anders, en de controle erop ook. Wat mij stoort bij de twee sprekers tot hiertoe is de tendens om te zeggen dat die ellendig lange files, zoals u het noemt, mevrouw Van den Eynde, niet normaal zijn. *(Opmerkingen)*

Ik heb het ondertussen eens bekeken. Het waren inderdaad bijna de langste files ooit, maar dit was ook zo in Nederland, zeker in Groot-Brittannië, in Frankrijk en in Slovenië. Dat is gewoon een naakte vaststelling. De oppositie geeft hier de indruk dat het beleid bij zware sneeuwval de files kan vermijden. Kijk naar de Verenigde Staten, waar er een complete chaos was. Die illusie mag u aan de kiezers en aan de mensen niet geven: de politiek kan bij zware sneeuwval door tijdig ingrijpen niet alles onder controle houden. Ik stel vast dat het in geen enkel land in de wereld bij onverwacht en zelfs bij voorspeld zwaar weer evident is om op voorhand te strooien. Men heeft vorige week goed uitgelegd dat er niet op voorhand kon worden gestrooid omdat het geen effect had. Men moest wachten.

Voorzitter, als we dan toch over goede debatten praten, moeten we misschien eerst beter aflijnen waarover het debat concreet gaat want hier worden toch verschillende dingen door elkaar gehaald.

De voorzitter: Mevrouw De Ridder heeft het woord.

Mevrouw Annick De Ridder: Mijnheer Decaluwe, nu gaat u toch, in alle eerlijkheid, zeer kort door de bocht. Wij hebben ook alle artikels gelezen die zijn verschenen naar aanleiding van de sneeuwval. Het ging, voor alle duidelijkheid, niet om meters of pakken, het ging over de luttele centimeters sneeuw die we keer na keer hebben in België. Die waren trouwens weken of dagen op voorhand aangekondigd. De pers was duidelijk: ze had het over de grootste verkeerschaos ooit, over blunder na blunder, over strooiwagens die niet of verkeerd opdaagden, die naar verkeerde plaatsen werden gestuurd, die defect bleken te zijn. We hebben op onze Vlaamse wegen nog nooit een dergelijke chaos gehad.

Ik heb daarover, voorzitter, een vraag ingediend. Die zal dan ook in het actualiteitsdebat worden getrokken. Ik heb de minister-president, die toen nog minister van Openbare Werken was, de heer Kris Peeters, eind 2007 al geïnterpelleerd met de vraag of hij een strooiplan had voor het geval er een dergelijke overlast was – een overlast die aangekondigd wordt, voor alle duidelijkheid. Ik stel alleen maar vast dat er 2 jaar later nog altijd geen deftig plan is. Zodanig dat ons land lam ligt, niet bij meters sneeuw, maar bij die enkele centimeters sneeuw die we hier jaarlijks hebben.

De heer Carl Decaluwe: We kunnen misschien een voorstel van decreet indienen dat het niet meer mag sneeuwen. *(Rumoer)*

Mevrouw Annick De Ridder: Ik stel vast dat de meerderheid bijzonder lastig en zenuwachtig wordt van wat kritiek van op de oppositiebanken. Mijn vraag aan de minister is zeer concreet: bestaat er intussen al een efficiënt strooiplan? Blijkbaar niet. Wordt eraan gewerkt? Is er een raming van de economische schade als gevolg van een dergelijke lamlegging van een land gedurende een hele dag of enkele dagen?

Mevrouw Marleen Van den Eynde: Mijnheer de voorzitter, net zoals een aantal andere collega's had ik een vraag om uitleg ingediend. En, mijnheer Decaluwe, deze vragen werden omgezet en hebben geleid tot een actualiteitsdebat. U moet mij niet onder vuur nemen en zeggen dat ik het debat uitbreid en begin over de strooidiensten en de slechte werking. Het debat is het gevolg van de vragen om uitleg die hierover zijn gesteld. *(Rumoer)*

Ik heb het al gehad over de vele opmerkingen naar aanleiding van de werking van de strooidiensten. De strooidiensten reageerden met de mededeling dat ze al het mogelijke gedaan hadden, maar zij zagen een probleem in het aangepast rijgedrag van de automobilisten. De automobilisten reden trager, waardoor er een file ontstond. Daarnaast stelde Wegen en Verkeer dat er in de nacht van woensdag op donderdag wel 1600 ton zout gestrooid werd, maar dat het zout niet goed werd ingereden. De vraag die dan onmiddellijk bij me opkomt, is of het preventief strooien dan niet doeltreffend genoeg is. Of, mevrouw de minister, moet er naar andere methoden gezocht worden? Het Agentschap Wegen en Verkeer stelde eveneens dat hun planning in de zomer nog herbekeken en bijgestuurd werd. Blijkbaar hebben de bijstellingen niet het gewenste resultaat opgeleverd. Naast het laattijdig strooien op de autosnelwegen, bleek dat ook vele belangrijke secundaire wegen die naar de grote autosnelwegen leiden, fel te kampen hadden onder de zware sneeuwval, waardoor ook die totaal onberijdbaar werden.

Ook de gemeentebesturen waren zeer slecht voorbereid op de zware sneeuwval. Sommige hadden nog geen zout ingeslagen, waardoor er onmogelijk voldoende gestrooid kon worden. En andere gemeenten wilden niet strooien en meenden dat de burgers maar thuis moesten blijven. Ook hier, mevrouw de minister, is het duidelijk dat er goede afspraken moeten worden gemaakt tussen het Vlaamse Gewest en de lokale besturen over de verantwoordelijkheden inzake de ijzelbestrijding. *(Opmerkingen van de heer Jan Verfaillie)*

Massa's tonnen zout werden gestrooid, en toch lukt het niet om sneeuw te bestrijden. Maar de vraag is dan hoe andere landen het doen. Ik hoor toch geen signalen van monsterfiles bij zware sneeuwval in Duitsland of Zwitserland. Is het strooien van zout wel het meest efficiënte middel? We horen signalen vanuit Nederland, waar men in sommige steden en gemeenten een combinatie gebruikte van zout en een suikerachtige substantie. Deze methode is volgens de betrokken gemeente veel doeltreffender. Andere gebruiken dan weer zand. Van een collega die wat meer over Zweden kent, heb ik gehoord dat daar veel zand wordt gebruikt in combinatie met zout. Na een periode van vriezen, wordt het zand dan weggeveegd. *(Rumoer)*

Collega's, ik vraag om dat verder te onderzoeken. Mevrouw de minister, binnen uw kabinet of administratieve diensten moeten er toch wel bekwame ingenieurs zijn om dat verder te onderzoeken.

Collega's, vandaag ijzelt het nog steeds, en in het algemeen is het hoofdwegennet goed berijdbaar. Maar de eerste winterprik, de eerste vriestemperaturen en de dooi hebben zware schade toegebracht aan ons wegennet. Verscheidene belangrijke wegen vertonen grote putten en zorgen opnieuw voor een onveilig wegdek. Wegvliegende stukken asfalt, wegverzakkingen moeten dan ook zeer snel hersteld worden. Maar ook hier, mevrouw de minister, bleken uw diensten tijdens de kerstperiode in de fout te gaan. De Vlaamse administratie, waar het meldpunt zich bevindt, was gesloten. Er was opnieuw een slechte communicatie, waardoor dringende herstellingen niet konden worden uitgevoerd. Uw diensten gingen zelf op weg om te kijken waar herstellingen nodig waren en voerden er een aantal uit. Het was echter kunst- en vliegwerk.

Mevrouw de minister, alle automobilisten die op de gewestwegen rijden, waar heel wat diepe putten zijn, lopen het risico op ernstige schade aan hun wagen. En net zoals de gemeenten verantwoordelijk gesteld kunnen worden bij beschadigingen aan het wegdek, kan ook het Vlaamse Gewest verantwoordelijk gesteld worden. Ik raad dan ook alle automobilisten van

wie de wagen stuk is omdat ze op een slecht wegdek hebben gereden, aan om klacht in te dienen bij het Vlaamse Gewest. (*Rumoer*)

Het feit dat ons wegennet zo zwaar beschadigd is, kent natuurlijk verschillende oorzaken. U hebt zelf al in de commissie gezegd dat u een plan hebt om de gewestwegen in Vlaanderen beter te onderhouden. En we steunen dat plan. Dat is absoluut noodzakelijk. Maar, mevrouw de minister, er moet ook worden nagedacht over de kwaliteit van het asfalt. Voldoet het asfalt dat we nu gebruiken, om te weerstaan aan de klimaatwisselingen in Vlaanderen?

Deze winterprik zal in ieder geval niet snel vergeten worden, mevrouw de minister. Daarom vragen wij u om absoluut werk te maken van de volgende zaken. Eén: een beter onderhoud van onze wegen. Twee: een onderzoek naar welk soort asfalt het meest geschikt is voor de Belgische weersomstandigheden. Drie: een degelijk onderzoek naar de fouten die gebeurd zijn bij uw diensten wat betreft het laattijdige optreden van de strooidiensten en de afwezigheid van een meldpunt voor schade aan het wegdek tijdens de vakantie.

Ik hoop dat ik hier volgend jaar niet opnieuw moet staan, mevrouw de minister, om vragen te stellen over de slechte werking van de strooidiensten. (*Applaus bij het Vlaams Belang*)

De voorzitter: De heer Gysbrechts heeft het woord.

De heer Peter Gysbrechts: Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, collega's, ik wil het hier vandaag heel concreet hebben over strooizout. Ik had wel degelijk een actuele vraag ingediend over dit onderwerp, omdat het nu eenmaal superactueel is.

De eerste winterprik speelt de Vlaamse weggebruiker parten. Het Agentschap Wegen en Verkeer liet gisteren weten voor de gewestwegen geen tekort aan zout te verwachten. Men rekent op goede afspraken met de leveranciers. Uiteraard heeft het gewest geen probleem, collega's. Onder andere de contracten met strenge boeteclausules zorgen ervoor dat de leverancier niet anders kan. Maar diezelfde leverancier, die reserves moet garanderen voor het gewest, schuift zijn leveringen aan de gemeenten vandaag op de lange baan, of wil of kan niet meer leveren. Ook die leveranciers komen immers stilaan zonder zout te zitten. Als we dan denken aan de voorspellingen voor volgend weekend, collega's...

Gisteren werden verschillende gemeentebesturen hiermee geconfronteerd. Zij maken zich zorgen. Dit is geen verstandige manier van werken, wanneer het Vlaamse Gewest over voldoende zout lijkt te beschikken. Het gewest verwacht namelijk zelf geen schaarste, weliswaar volgens de eigen mededelingen van Wegen en Verkeer. En dat terwijl de secundaire wegen en de fietspaden in onze gemeenten er spekglad zullen bijliggen.

De gouverneur van de provincie Antwerpen waarschuwde de gemeentebesturen al en raadde hen aan om zuinig om te springen met strooizout, en om eens bij de burens te kijken wie nog voorraad heeft. Maar ook die burens hebben geen voorraad meer. De gouverneur vroeg ook om een lijst te maken van wat men nog liggen heeft, en dat vervolgens te melden, aangezien de toestand van de zoutvoorraad volgens de gouverneur zorgwekkend begint te worden. Meer nog: volgens de gouverneur zullen ook de provincie, het gewest én de snelwegen bij nieuwe sneeuwval tegen het einde van de week niet meer over zout beschikken. Er schort dus duidelijk wat aan de communicatie tussen de provincie en de Vlaamse administratie.

Ik kan me niet van de indruk ontdoen dat het gisteren fout liep in die communicatie. Terwijl een gouverneur aan de gemeenten vraagt om economisch om te springen met de zoutvoorraad en zo meer, verstuurt het Agentschap Wegen en Verkeer een persbericht waarin gesteld wordt dat de zoutvoorraad voor de volgende dagen gegarandeerd is, dankzij de reserves. Het lijkt mij ongepast om in deze toestand de indruk te wekken dat de Vlaamse wegen er de volgende dagen veilig zullen bij liggen, collega's.

De realiteit lijkt deze mededelingen ondertussen voorbij te snellen. De minister mag op zeker spelen voor haar eigen wegennet, maar het kan niet de bedoeling zijn dat dit ten koste gaat van de weggebruiker in de dorpsstraat. Het gemeentebestuur zal de verwijten krijgen. Daarnet

had iemand het over gemeentebesturen die slecht voorbereid zijn. Welnu, ik ben ervan overtuigd dat het gros van onze gemeentebesturen goed voorbereid waren en dat zij hun uiterste best gedaan hebben en dat ze dat ook zullen blijven doen, met de middelen die zij voorhanden hebben. Met duidelijke communicatie tussen het gewest, de gemeenten en de provincies zullen we al een heel eind verder komen.

Een globaal plan van aanpak voor een volgende winterprik, en zeker voor de volgende jaren, zou ideaal zijn en is absoluut noodzakelijk, mevrouw de minister.

Mevrouw de minister, collega's, drie weken winter en Vlaanderen dreigt volgend weekend lam te liggen. Met de huidige weersvoorspellingen houd ik mijn hart vast. Ik hoorde deze namiddag ook verwarde en onduidelijke signalen van gemeentebesturen die mij zeggen dat hun leveranciers gezegd hebben geen zout meer te mogen leveren aan de gemeentebesturen. Men verwijst dan naar mensen van de Vlaamse administratie, die dreigen met boetes en die heel duidelijk hebben gemaakt dat de leveranciers aan hen moeten leveren en dat ze de gemeentebesturen maar moeten laten wachten.

De voorzitter: De heer Verfaillie heeft het woord.

De heer Jan Verfaillie: Mijnheer Gysbrechts, ik heb deze namiddag nog telefonisch contact gehad met mijn diensten. De grote winterprik wordt voor Antwerpen pas in het weekend voorspeld, maar in de Westhoek zou er morgenvroeg al een pak sneeuw vallen. Misschien kunt u dan eens komen kijken hoe wij dat probleem op een efficiënte manier proberen op te vangen.

Ik kan u verzekeren dat wij het bericht hebben gekregen dat de zoutlevering in West-Vlaanderen geen enkel probleem zou vormen. Wij hebben een contract met een leverancier en deze leverancier zal zijn contractuele verplichting nakomen.

Ik wil er nog op wijzen dat ook de weggebruiker zijn rijgedrag een klein beetje moet aanpassen aan de staat van de weg. Mijn politiediensten hebben mij ook gesignaleerd dat de toestand van de autobanden soms heel slecht is, waardoor men zich niet veilig op de weg kan begeven. Er zijn maar heel weinig mensen die winterbanden opleggen. Nochtans zijn winterbanden noodzakelijk bij zulke weersomstandigheden.

Alle verantwoordelijkheid afschuiven op de overheid, is hier volgens mij niet op zijn plaats.

De heer Peter Gysbrechts: Ik begrijp eigenlijk het doel van uw tussenkomst niet.

Ik heb op geen enkel moment gezegd dat de weggebruiker zijn verantwoordelijkheid niet moet nemen of dat het alleen de verantwoordelijkheid van de overheid is. Neen, dat heb ik helemaal niet gezegd. De weggebruiker moet zeker zijn verantwoordelijkheid nemen en de weggebruikers moeten er rekening mee houden dat niet alle straten kunnen worden vrijgemaakt. Dat is duidelijk. Ik zie niet in wat u wilt zeggen. Uiteraard ondersteunen wij dat ook.

Dat u in West-Vlaanderen nog over zout kunt beschikken, is mooi voor u. Wij weten dat er momenteel in onze provincie een enorm tekort is aan zout en dat de leveranciers aan de gemeentebesturen zeggen dat ze niet meer mogen en kunnen leveren. Op de vraag van de gouverneur hebben verschillende gemeentebesturen – en ik heb de mails gezien – geantwoord. Er is een lijstje van tien gemeenten uit één streek die allemaal zeggen dat de voorraden op zijn. Als u heel goed hebt geluisterd naar mijn betoog, dan vraag ik dat men er in de toekomst iets aan doet en dat er voldoende met elkaar wordt gecommuniceerd als er een probleem is. Uw punt over de weggebruiker is een heel ander punt. (*Applaus bij Open Vld*)

De voorzitter: Mevrouw Jans heeft het woord.

Mevrouw Lies Jans: Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, geachte collega's, het is koud, het was koud en het gaat nog veel kouder worden de volgende dagen. De eerste dag van de vrieskou en van de sneeuw zijn er inderdaad problemen geweest. Dat moeten we niet

ontkennen. Er zijn problemen geweest in alle landen. Maar vandaag ben ik nog nooit zo vlot van Hasselt naar Brussel gereden. De wegen worden vrijgemaakt en vrijgehouden. Op dit moment wordt er zeer efficiënt gewerkt.

Vandaag las ik in de krant dat er door het Vlaams Agentschap voor Wegen en Verkeer al 35.000 ton strooizout werd gebruikt. Dat wijst erop dat er hard wordt gewerkt.

Even relevant voor mij zijn de gevolgen van het strooien van het zout voor onze wegen. We worden nu al geconfronteerd met heel wat schade aan de wegen. De discussie over de toestand van de wegen is een heel belangrijke discussie. Ze werd ook al tijdens de begrotingsgesprekken gevoerd. De afgelopen jaren zijn er heel wat inspanningen geweest en ook voor dit jaar wordt er in bijkomende middelen voorzien.

Ik wil docent Willy Miermans van de afdeling Verkeerskunde van de Universiteit Hasselt citeren in De Standaard eind vorig jaar. Hij stelt dat landen zoals Oostenrijk, Duitsland of Noorwegen ervaring hebben met winter- en vriesweer. Daardoor zijn de wegfunderingen er anders, maar er zijn ook kleine praktische aanpassingen.

Zo gebruikt bij ons bijna niemand winterbanden, terwijl die in andere landen vaak verplicht zijn, zodat er minder moet gestrooid worden. Dat is goed, want zout is door smeltwater dat insijpelt, zeer schadelijk voor het wegdek.

Het lijkt me in deze discussie vooral belangrijk te kijken wat we meer kunnen doen met dezelfde middelen. We moeten kijken naar nieuwe technieken en efficiëntiewinsten binnen de huidige werking.

Ik kom even terug op de opmerking van docent Miermans over de winterbanden. In ons land zijn ze niet verplicht. Het is ook een federale bevoegdheid. In heel wat landen wordt wel verplicht om in extreme omstandigheden winterbanden te laten opleggen. Misschien moet daarover eens worden nagedacht.

Een ander voorbeeld is al aangehaald. In Nederland wordt nu gewerkt aan een proefproject waarbij men de heteluchtswagen voor de landingsbanen van Schiphol ook inzet op de wegen. Het ijs wordt gesmolten waardoor men minder moet strooien. Dat kan ook een belangrijke piste zijn. Mevrouw Van den Eynde heeft al aangehaald dat men in Nederland ook de combinatie van strooizout en een suikerachtige substantie gebruikt. Ongetwijfeld zijn er heel wat oplossingen te bedenken en zijn er nieuwe technieken die we misschien nog niet kennen maar waarmee men in het buitenland al testen doet.

Voor onze fractie is het belangrijker dat er zo efficiënt mogelijk gewerkt wordt om de negatieve gevolgen van het winterweer voor ons wegennetwerk en het wegverkeer te beperken, zowel bij de inzet van personeel, materiaal als technieken. Het lijkt me zinvol om verder onderzoeken te verrichten.

Mevrouw de minister, het winterweer is niet uniek voor dit jaar. Ook andere jaren zijn er problemen geweest. Ik heb altijd geleerd dat als er problemen of klachten zijn, men die moet proberen te verzamelen om er lessen uit te trekken. Is er in het verleden al een evaluatie geweest van de werking van de strooidiensten op de gewestwegen en autosnelwegen? Zijn er aanbevelingen geformuleerd? Wilt u voor de afgelopen weken een evaluatie doorvoeren?

Wat de schadelijke effecten van het strooien van zout op onze wegen betreft, lijkt het me belangrijk om verder onderzoek te verrichten. Mevrouw de minister, wilt u alternatieve technieken onderzoeken en eventueel implementeren? (*Applaus bij CD&V en de N-VA*)

De voorzitter: De heer Reekmans heeft het woord.

De heer Peter Reekmans: Mevrouw Jans, ik heb dat artikel van die verkeersdeskundige van de universiteit in Hasselt er ook even bij genomen. U moet verder lezen. Die man zegt ook: "Een land met het dichtste verkeersnet ter wereld zou zich niet ieder jaar mogen laten

verrassen door een beetje winterweer.” Verder staat er ook in dat het heel erg gesteld is met ons wegdek en dat de gebruikte materialen dikwijls te wensen overlaten.

Ik vond wat u daarnet vertelde opmerkelijk. U wilt Vlaanderen blijkbaar verplichten winterbanden te steken. Dat leid ik er toch uit af. Maar u weet toch dat als u in landen als Oostenrijk en Zwitserland winterbanden moet steken en sneeuwkettingen moet opleggen, waarvoor dat dient? Dat dient om de bergen op te rijden, mevrouw. Dat dient niet voor de vlakke wegen in Vlaanderen. U kunt dat misschien eens in Wallonië gaan promoten, in de Ardennen. Ik vind het voorstel van N-VA toch een beetje betuttelend. Ga dat maar eens vertellen aan alle mensen die vandaag hun velgen en banden kapot rijden in de putten en kraters in de wegen!

Mevrouw Lies Jans: U hoeft niet zo hard te schreeuwen, mijnheer Reekmans. Ik hoor het wel door de microfoon. (*Applaus*)

De heer Peter Reekmans: Laat uw collega's dan iets dimmen.

Mevrouw Lies Jans: U zegt dat dat in andere landen verplicht is in streken waar men in de bergen moet rijden. Ik woon in Hasselt kort bij de Duitse grens. In Duitsland moet men overal verplicht winterbanden opleggen. Waar ik rijd als ik de grens oversteek, is het zeer vlak.

Ik heb niet gezegd dat men het moet verplichten. Ik denk dat we gewoon alle pistes moeten bekijken om problemen te vermijden. (*Applaus bij CD&V en de N-VA*)

De voorzitter: Mevrouw Schryvers heeft het woord.

Mevrouw Katrien Schryvers: Mevrouw de minister, de voorbije dagen en weken is er door de verschillende wegbeheerders met man en macht gewerkt om de wegen sneeuw- en ijsvrij te maken.

Er is zoveel gestrooid dat er ons gisteren berichten bereikten over schaarste. Diverse gemeentebesturen, zeker in Antwerpen, kregen de melding binnen dat men niet meer aan strooizout kon geraken. Als reden werd opgegeven dat de leveranciers zelf in de problemen kwamen en in eerste instantie hun contracten met het Vlaamse Gewest moesten uitvoeren.

Mevrouw de minister, ik heb geen zicht op deze contracten, maar ik denk dat het goed zou zijn als u die zou toelichten.

Het is heel belangrijk dat er afspraken met de gemeenten worden gemaakt. U weet dat de wegbeheerders verantwoordelijk zijn voor de veiligheid van hun wegen. Ze kunnen aansprakelijk worden gesteld. Men kan hen via procedures aansprakelijk stellen bij ongevallen. We moeten zien dat er geen concurrentiestrijd losbarst tussen het Vlaamse Gewest, de provincie en de gemeenten. Voor de toelevering kunnen gemeenten zich verenigen om ook dergelijke contracten af te sluiten. Dat zou niet goed zijn.

Het zou wel goed zijn dat er een globaal plan komt voor de verschillende wegbeheerders. Gisteren kregen we van de gouverneur van Antwerpen een melding dat aan de gemeente werd gevraagd een oplijsting te maken van de voorraden en de mogelijke toelieferingen met het oog op de coördinatie van de verspreiding en het strooien. In die mail stond ook vermeld dat er al problemen werden vermeld bij het gewest en de provincies.

Ik vraag u, mevrouw de minister, of dit inderdaad zo is en hoe u de volgende dagen en weken denkt door te komen. De weersvoorspellingen zijn erg slecht. Er hangt nog sneeuw in de lucht.

Voorts is het de vraag of er nog wel zout moet zijn. Kan er niet gezocht worden naar alternatieven? In de buurlanden wordt er gezocht naar alternatieven en we lezen er ook over. Misschien moet daar onderzoek naar gebeuren. Kan er misschien geruimd of geborsteld worden?

Er is misschien effectief ook een veiligheidsprobleem. Als de gouverneur de coördinatie op zich neemt, dan is dat een belangrijk signaal. Is het niet aangewezen om contacten te leggen met Binnenlandse Zaken en hun te vragen of er geen materialen van de Civiele Bescherming ter beschikking kunnen worden gesteld? Er wordt mij gezegd dat zij over heel veel materialen beschikken. De vraag is waarom die in de opslagplaatsen blijven liggen terwijl wij allemaal worden geconfronteerd met problemen.

Ik denk al aan het herstel van de wegen. Het strooien en de weersomstandigheden hebben heel wat gevolgen voor het wegdek. Ik vergelijk niet met het asfalt van de Romeinen, zoals de heer Reekmans. Ik vermoed dat het toen van een andere kwaliteit was, zoals trouwens ook het verkeer. Kunnen de wegen worden gecontroleerd? Op welke manier kunnen de wegen worden aangelegd zodat de gevoeligheid voor de strooizouten vermindert? Welke planning is er vooropgesteld en welke middelen voor het herstel? We weten dat het tijd, middelen en hinder zal vragen. Gebeurt er dan ook een onderzoek naar de conformiteit? In hoeverre heeft de aannemer van destijds of recent aangelegde of herstelde wegen effectief zijn verplichtingen uitgevoerd?

De voorzitter: De heer Vanvelthoven heeft het woord.

De heer Peter Vanvelthoven: Ik wil u een ervaring uit het hoge Noorden meegeven. Dat is een ervaring die de lokale bestuurders de afgelopen dagen en weken ook hebben gehad.

Dat is een ervaring die wellicht een aantal lokale bestuurders de afgelopen dagen en weken hebben meegemaakt. Als verantwoordelijke voor een gemeente probeer je de strooidiensten zo te organiseren dat de lasten en nadelen voor de mensen zo minimaal mogelijk zijn. De strooidiensten bij ons hebben dag en nacht gereden als dat nodig was. Tot vandaag hebben we geen gebrek aan strooizout. Mijn diensten hebben prima werk geleverd, en toch zit ook mijn mailbox vol met klachten en opmerkingen van inwoners van mijn gemeente. Die zijn voor een deel zelfs terecht. Een aantal zaken kunnen we verbeteren. Maar een groot deel is niet realistisch. Als politicus moet ik aan die inwoners zeggen dat sommige zaken niet kunnen. Op basis van sommige tussenkomsten hier kan ik alleen concluderen dat er ook politici zijn die alleen nog maar napraten wat de mensen zeggen. *(Applaus bij de meerderheid)*

Daarvoor zit ik niet in de politiek. Ik kom hier niet met de grote oplossingen. Een en ander kan worden verbeterd. Voor dat zout moeten we misschien eens naar alternatieven kijken. We hebben onze mond vol over innovatie. Misschien is dat wel een element van innovatie. We zijn natuurlijk geen land waar het voortdurend sneeuwt. Ik kan me voorstellen dat we de mosterd kunnen halen in landen waar het wel voortdurend sneeuwt.

Een probleem is dat het voordeel van losliggende fietspaden nu een nadeel is. We moeten ook eens nadenken over hoe we dat moeten oplossen. Maar laten we in Vlaanderen geen volk van klagers worden. Als de lente komt, klagen we wel eens dat er te veel bladeren aan de bomen hangen en we te veel in de schaduw zitten. Als de herfst eraan komt, liggen er te veel bladeren op de wegen en moet de overheid die opruimen. Als het winter is en sneeuwt, is het ook weer slecht.

De voorzitter: De heer Vanden Bussche heeft het woord.

De heer Marc Vanden Bussche: Men doet of er geen problemen zijn, maar er zijn nog problemen te verwachten. Uit West-Vlaanderen komen er andere berichten. De diensten van de gouverneur zijn bezig met een onderzoek of er in de gemeenten genoeg strooizout aanwezig is. In de meeste gemeenten is er maar zout meer voor enkele strooibeurten. Er zijn blijkbaar leveringsproblemen. U kunt een en ander niet afdoen alsof er geen enkel probleem is.

Tussen gemeenten en gewesten moeten er betere afspraken worden gemaakt. Het kan niet dat leveranciers voorrang geven aan de gewesten en zo de gemeenten in de kou laten staan. Dan is er nog het probleem dat de privé ook geen leveringen krijgt omdat er voorrang wordt

gegeven aan de gemeenten, die grotere klanten zijn dan de winkels, die dan geen zout kunnen krijgen. Er is duidelijk een coördinatieprobleem.

De heer Peter Vanvelthoven: Ja, dat is juist, maar voor een deel is het ook naast de kwestie. Die leveranciers hebben een bepaalde hoeveelheid voorraad. Als we vandaag zeggen dat die hele voorraad naar de gemeente moet, dan krijgen we hier volgende week een actualiteitsdebat over het probleem dat het Vlaamse Gewest een tekort aan zout heeft.

De heer Marc Vanden Bussche: U hebt niet goed geluisterd. Ik vraag naar coördinatie, en niet naar voorraden.

De heer Peter Vanvelthoven: Daar ben ik het mee eens. Er zijn zaken die kunnen worden verbeterd, maar zoek niet overal problemen. Er zijn problemen, iedereen probeert die op te lossen. Op het lokale vlak doen de burgemeester en schepenen dat, op het Vlaamse niveau proberen de minister en het agentschap dat te doen.

Ten slotte nog dit: er zijn zaken die kunnen worden verbeterd, laten ons dat doen in plaats van daarover hier twee uur te klagen. (*Applaus bij de meerderheid*)

De voorzitter: De heer Sanctorum heeft het woord.

De heer Hermes Sanctorum: Mijnheer de voorzitter, collega's, er is al veel gezegd, maar ik zal proberen om niet in herhaling te vallen. Gisteren geraakte via een woordvoerder van het Agentschap Wegen en Verkeer bekend dat sinds oktober al ongeveer 35.000 ton strooizout op de Vlaamse wegen is uitgestrooid. Dat lijkt me veel, zeker als men beseft dat dit het wegdek beschadigt en ook negatieve ecologische effecten heeft.

Ik wil even naar het verleden kijken, maar zonder zo ver te gaan als de Romeinse tijd, toen er trouwens nog geen asfalt bestond. Tot in de jaren zestig werd vooral zand en grind gebruikt, en soms ook wel het erg schadelijke calciumchloride. In de jaren zeventig schakelde men over op natriumchloride of keukenzout. Nog later, in de jaren negentig, begon men met preventief natstrooien, wat eigenlijk een hele verbetering is in vergelijking met het gebruik van zuiver strooizout.

Anno 2010 is de vraag gewettigd of de huidige methode de beste is. Milieuspecialisten pleiten onder meer voor het opnieuw gebruiken van zand of voor meer sneeuw ruimen, zoals in het buitenland vaak gebeurt. Er werd daar al aan gerefereerd. Anderen promoten dan weer het gebruik van zeezout in plaats van keukenzout, onder meer omwille van de grotere korrelgrootte, want dat zou minder nadelige ecologische effecten met zich meebrengen. Op de markt bestaan trouwens alternatieven, zoals het zogenaamde eco-thaw en het gebruik van winterbanden, wat in het buitenland een succes is. Wat is uw standpunt over die alternatieve methodes? Worden alternatieven getest? Bijkomend heb ik een vraag over natstrooien versus droogstrooien. Wordt overal in Vlaanderen, in alle gemeenten, het natstrooien gebruikt?

Wat het sneeuwvrij houden van de fietspaden betreft, blijkt er dat er een groot verschil is tussen de Nederlandse en de Vlaamse aanpak. Ik verwijs dan in concreto naar de toestand op de N139, waar op Nederlands grondgebied de fietspaden permanent sneeuwvrij zijn maar in Vlaanderen het veel langer duurt vooraleer men begint met het sneeuwvrij maken ervan. Hoe verklaart u dat opmerkelijke verschil?

De voorzitter: Minister Crevits heeft het woord.

Minister Hilde Crevits: Mijnheer de voorzitter, collega's, ik heb gisteren mijn administratie een nieuwjaarswens overgemaakt. Hij is toepasselijk, dus ik zal hem hier herhalen. Ik heb mijn administratie voor 2010 de drie P's gewenst: positivisme, passie en peper en ... zout.

In dit debat is een interessante waaier van problemen aan bod gekomen die zich voordoen als het weer zich plots iets anders gedraagt dan we gewoon zijn. Wie twijfelt of er wel een plan bestaat, wil ik geruststellen. Een aantal jaren geleden is een audit gemaakt waarin een reeks problemen inzake de winterdienst bij onze administratie zijn geanalyseerd.

Er werd toen een plan opgesteld en er werden een aantal aanbevelingen gedaan. Die aanbevelingen werden allemaal, stuk voor stuk, uitgevoerd. Wie geïnteresseerd is, kan daar uiteraard het verslag van krijgen.

Ik heb even bekeken wat er in de voorbije twee, drie weken gebeurd is. We zien dat er sinds begin december een kleine 40.000 ton zout werd gestrooid op de Vlaamse gewestwegen. In het totaal is Vlaanderen verdeeld in 28 districten en er werden 9300 trajecten gereden.

Waarom wordt dat georganiseerd op districtsniveau en niet op provinciaal of op Vlaams niveau? Dat komt omdat een district heel dicht staat bij de dagelijkse weggebruiker en er op die manier vrij snel kan worden ingegrepen als er problemen zijn.

Als we de bemanning bekijken, zien we dat er de afgelopen weken ongeveer 430 mensen bijna permanent werden ingezet om de strooiacties te coördineren en uit te voeren. Er is een ploeg van 112 personeelsleden van het Agentschap Wegen en Verkeer die 24 uur op 24 beschikbaar was, en er zijn 320 personeelsleden van extra aannemers die opgeroepen worden en die strooibeurten uitvoeren.

Betekent dit dat er geen enkel probleem geweest is? Neen. Er werd hier al verwezen naar een incident in Sint-Stevens-Woluwe, en daar werd inderdaad een telefonische oproep foutief doorgegeven, wat aanleiding gaf tot een grote file. Daar is een menselijke fout gebeurd.

Naast de gebruikelijke klachten heb ik ook een aantal felicitaties gekregen – ik wil ze u ook meegeven – van mensen die gezien hebben dat we de eerste winterprik wel goed overleefd hebben en dat we er de voorbije weken wel in geslaagd zijn om onze gewestwegen sneeuw- en ijsvrij te houden, zeker ook onze snelwegen.

Dit betekent natuurlijk niet dat het niet beter kan, want we willen dit in de toekomst nog beter organiseren. Een van de grote pijnpunten die hier al werd aangehaald, betreft de communicatie en de coördinatie tussen de beleidsniveaus. Ik heb daarom de beslissing genomen om morgenochtend om 9 uur een overleg te houden met onze provinciegouverneurs, die trouwens allemaal aanwezig zullen zijn. Dat is trouwens de reden waarom de gouverneurs de voorbije dagen aan de gemeenten vragen hebben gesteld over de voorraden, over problemen en ook of men het nog ziet zitten de komende weken.

Het overleg van morgen heeft tot doel om zich niet alleen op de eigen borst te kloppen omdat het goed gaat met de eigen wegen, maar om te bekijken hoe we, ten eerste, ervoor kunnen zorgen dat er een voldoende grote zoutvoorraad is om de komende, al aangekondigde, winterprik te overleven en niet alleen op de autosnelwegen, maar ook op de lokale wegen en, ten tweede, er ook voor kunnen zorgen dat de communicatie over de beleidsniveaus heen hoog wordt gehouden en aangescherpt wordt zodat klachten en meldingen snel behandeld worden.

Wat de opmerkingen over de zoutvoorraden betreft, ben ik toch een beetje verrast. Stelt u zich voor dat ik geen goede contracten had afgesloten met de aannemers. Wat zou u mij dan verweten hebben? U zou mij op een verwijtende toon zeggen: “Mevrouw de minister, hoe is dat nu toch in godsnaam mogelijk dat u niet zegt dat er geleverd moet kunnen worden op het hoofdwegennet in Vlaanderen?” Welnu, in de contracten die afgesloten zijn, staat een clausule die bepaalt dat er altijd zout moet worden geleverd qua volume voor ongeveer 1 à 2 dagen problemen. Is dat te veel gevraagd? Ik denk het niet, want voor wie een behoorlijk contract wil afsluiten en zich behoorlijk wil indekken tegen problemen, is dit een redelijke vraag om te stellen aan bedrijven die zout leveren.

Dit betekent helemaal niet dat het Vlaamse Gewest geen eigen voorraden heeft. Elke provincie heeft zijn eigen opslagcapaciteit, die vrij groot is en die op dit ogenblik ook moet worden ingezet.

Staat er in die contracten dat er niet geleverd mag worden aan de gemeenten of aan de privésector? Helemaal niet! Ik zou dat ook niet kunnen. Het enige wat wij in onze contracten

bedongen hebben, is dat er steeds een minimale hoeveelheid geleverd moet kunnen worden en ik meen, collega's, dat dit een daad van goed bestuur is.

Dan komen we tot de staat van het wegdek in Vlaanderen. Er zijn inderdaad problemen met het wegdek. Het is hier al heel vaak aangehaald, ook in de voorbije jaren: we komen uit een dramatische situatie, waarin het onderhoud van het Vlaamse wegennet zeer stiefmoederlijk werd behandeld. Zes à zeven jaar geleden werd er 30 miljoen euro besteed aan het onderhoud. Bedenken we dan dat er 100 à 120 miljoen euro nodig is, dan weten we dat er problemen worden gecreëerd. We hebben de voorbije jaren geprobeerd die onderhoudsbudgetten systematisch op te krikken. Dit jaar is dat budget ondertussen 100 miljoen euro geworden. Daarmee kunnen we heel wat onderhoudsachterstand laten wegwerken. Maar uiteraard, als er sprake is van een oude weg die barsten vertoont, en daar komt water en zout in, en er is koude en dan opnieuw dooi, dan worden de problemen nog groter. We moeten inderdaad het tempo van het onderhoud van onze wegen niet alleen hoog houden, maar misschien nog wat opdrijven.

Wat de nieuwe wegen die worden aangelegd betreft, wil ik toch even nuanceren. Er zijn inderdaad hier en daar problemen, ook met nieuwe wegen. Er zijn hier ook voorbeelden aangehaald. Een voorbeeld was dat van een provincieweg, waar de provincie ingrepen heeft gedaan die blijkbaar niet zo goed waren. Een voorbeeld was dat van een gewestweg, waar er inderdaad tot op vandaag problemen zijn. Men heeft hier echter niet de grondige structuurherstellingen vermeld die bijvoorbeeld op de E40 en de E17 zijn gebeurd, en die tot gevolg hebben dat er geen problemen meer zijn. Het Vlaamse Gewest probeert ook op plaatsen waar het kan, terug te grijpen naar betonherstellingen, die inderdaad weinig temperatuurgevoelig zijn, zodat er geen problemen zijn bij extreme wintertemperaturen.

De kwaliteit van het asfalt is hier de voorbije jaren ook al een paar maal een discussiepunt geweest, denk ik. Inderdaad, dat baart de afdeling Wegenbouwkunde van mijn administratie ook zorgen. Er is momenteel een nieuw asfaltreglement klaargemaakt, dat duidelijke normen stelt met betrekking tot de temperatuurgevoeligheid. Er is echter een probleem. Ik zal niet te technisch worden, maar hier in Vlaanderen moeten we asfalt leggen dat niet alleen bestand is tegen extreme koude. In de zomer is er immers sprake van zeer hoge temperaturen. De temperatuurspanning moet dus zeer groot zijn. Daarom is het bij die kwaliteitsnorm soms zoeken naar de goede samenstelling. Over dat asfaltreglement wordt momenteel overlegd. Het komt er binnenkort aan.

Ik besef zeer goed dat we de komende dagen een nieuwe winterprik zullen krijgen. We proberen ons terdege voor te bereiden. Morgenochtend is er overleg met de gouverneurs. We werken aan de kwaliteit van de materialen die worden gebruikt. We proberen duurzame herstellingen uit te voeren aan onze wegen. In de toekomst moeten we goed overleggen, ook op alle niveaus. De nieuwe wegen die we aanleggen, moeten van goede kwaliteit zijn. Er moet goed worden onderhouden. We moeten koesteren wat we hebben, maar vooral proberen lessen te trekken uit de zaken die gebeuren.

Mijnheer Sanctorum, het is het eerste jaar – en iemand van uw fractie heeft me dat daarnet bevestigd – dat het vrijliggend fietspad wordt geruimd. Fietsers bevestigen dat. We hebben machines gekocht. Vroeger gebeurde dat niet: alles werd tegelijk geruimd, en een vrijliggend fietspad kan totaal niet worden aangepakt met een gewone sneeuwruimer. Het is het eerste jaar dat de AWV daar volop op heeft ingezet. Het is ook de eerste keer dat we die positieve berichten krijgen. Het is nog niet zoals in Nederland. Het is nog niet perfect, maar we zijn op de goede weg en het is absoluut mijn bedoeling om die weg voort te bewandelen. *(Applaus bij de meerderheid)*

De heer Peter Gysbrechts: Mevrouw de minister, er is de jongste weken inderdaad hard gewerkt. Er is veel gereden, maar mijn vraag ging natuurlijk vooral over de toestand van onze zoutvoorraden en de communicatie ter zake. We merken ook vandaag dat uw Waalse collega overleg en een betere communicatie over heel die problematiek vraagt, maar dat is vooral

heel belangrijk voor de toekomst. Ik ben blij met het overleg met de gouverneurs, maar daar moet de vraag natuurlijk zijn hoe we zorgen voor voldoende zout. Dat is immers het concrete geval vandaag. Ik heb het niet specifiek gehad over de infrastructuurproblemen op het wegennet op zich, maar heb expliciet de vraag gesteld hoe het staat met de zoutvoorraden.

Goede contracten zijn noodzakelijk. De gemeenten hebben natuurlijk ook goede contracten nodig. Er moet met betrekking tot het wegennet een volledige samenwerking tussen Vlaanderen en de gemeentebesturen zijn. Dat blijkt momenteel een praktisch probleem.

Ik heb nooit gezegd dat de minister niet voor voldoende zout moet zorgen. Uiteraard moet ze hiervoor zorgen. Indien ze dat niet zou doen, zou ze verwijten krijgen. De gemeentebesturen moeten evenwel ook voor voldoende zout zorgen. Dat is in het licht van de huidige problematiek zeer moeilijk.

Het heeft me verheugd dat mevrouw Schryvers daarnet ongeveer hetzelfde verhaal heeft verteld en dezelfde praktische vragen heeft gesteld. Aangezien ze het in feite over hetzelfde heeft gehad, vind ik het eigenaardig dat de heer Verfaillie daar geen opmerkingen over heeft gemaakt.

Mijn vraag heeft specifiek betrekking op de provincie Antwerpen, maar heeft allicht ook betrekking op de andere provincies. Wie trekt dit dossier nu eigenlijk? De gemeentebesturen hebben te horen gekregen dat er niet mag worden geleverd. Heeft de gouverneur de leiding? Geeft hij die opdrachten? Gaat het om de minister van Binnenlands Bestuur of om de minister van Openbare Werken? De administratie moet natuurlijk voor de eigen contracten instaan. Wie heeft de administratie de opdracht gegeven de leveranciers te bellen met de mededeling dat ze niet meer aan de gemeentebesturen mogen leveren. De leveranciers mogen enkel aan het Vlaamse Gewest leveren. Ik bedoel natuurlijk niet dat het Vlaamse Gewest geen zout mag krijgen. Ze moeten dat zeker wel krijgen. Die telefoongesprekken hebben echter plaatsgevonden.

Volgens de heer Vanvelthoven zijn we een volk van klagers. Ik voel me daardoor niet aangesproken. Ik heb een concrete vraag gesteld omdat ik bekommerd ben om het tekort aan zout. De burgers moeten rekening houden met de realiteit. Een overheid kan niet alles oplossen. De winter is natuurlijk de winter.

Er is hier al meermaals naar de gemeentebesturen verwezen. Ik wil nogmaals benadrukken dat alle gemeentebesturen hun uiterste best doen. Ze werken met de mogelijkheden die ze hebben. Het Vlaamse Gewest heeft eveneens veel inspanningen geleverd. Zonder zout houdt het voor de gemeentebesturen echter op. Dan moeten we hier wel komen klagen.

De heer Peter Reekmans: Ik zou de minister willen bedanken. Bij de aanvang hebben haar partijgenoten geprobeerd dit actualiteitsdebat te torpederen en zij heeft dit weer rechtgetrokken. Er is mooi om een probleem heen gefietst. Veel Vlaamse wegen vertonen vandaag putten en kraters. Er zijn meer stukken asfalt verdwenen dan ooit voordien. Nooit tevoren hebben we zo veel Vlaamse wegen met putten en kraters gezien. We moeten dat niet ontkennen, dat is de realiteit. Veel mensen rijden hun wagen op die wegen stuk.

Mijnheer Vanvelthoven, de sp.a mag dan de partij zijn die zich met de dromen van de mensen bezighoudt, maar er zijn ook politici die zich met de problemen van de mensen bezighouden. U vindt dat die politici nalopen wat de mensen zeggen. Gelukkig zijn er voldoende politici in het Vlaams Parlement die dergelijke problemen op de agenda willen zetten.

De heer Lode Ceysens: Als burgemeester van een gemeente die erin slaagt 85 percent van 316 kilometer aan gemeentewegen vrij te houden, ben ik natuurlijk bezorgd om dit zouttekort. Ik denk niet dat we hier moeten discussiëren over wie wat moet doen. De vraag is wie de wegbeheerder is. De wegbeheerder moet de wegen maximaal vrij maken. Daar kunnen we het allemaal over eens zijn.

Er zijn alternatieven. Manuele bewerkingen, zoals het gebruik van sneeuwschoppen, maken een aantal zaken mogelijk.

Ik zou de heer Gysbrechts echter willen melden dat een tekort aan strooizout in feite inhoudt dat ik in mijn gemeente tot rantsoeneringen zou moeten overgaan. Het zou me echter meer storen te merken dat ik voldoende zou kunnen strooien en dat de gewestwegen in mijn gemeente niet vrij zouden zijn. In dat geval zouden we helemaal op drift zijn.

Indien we met een tekort worden geconfronteerd, moeten we, net als de gemeentebesturen, een aantal prioriteiten stellen. Het lijkt me duidelijk dat we in eerste instantie onze gewestwegen prioritair behandelen.

De voorzitter: De heer Verstrepen heeft het woord.

De heer Jurgen Verstrepen: Mijnheer de voorzitter, ik heb naar de uiteenzetting van de minister geluisterd. Ik heb nog een vraag over een onderwerp waar ze enigszins aan is voorbijgegaan. Ik zou gewoon een beetje verduidelijking willen.

Ik wil geen discussie beginnen over de soort strooizout die moet worden gebruikt. Ik heb gisteren vernomen dat de weinige leveranciers in het buitenland door hun voorraden zitten. Die voorraden zijn meestal uit Duitsland afkomstig.

Ik kijk ook even over de grens. Ik heb het meegemaakt, toen het meer dan 1 centimeter sneeuwde, dat ik vanuit de provincie Antwerpen, via de provincie Limburg, over Nederlands Limburg naar Duitsland reed, en dat op minder dan twee uur. Ik heb winterbanden, dus ploegde ik me door de sneeuw op de autosnelwegen. In Antwerpen viel het nog mee. In Limburg was er een karrenspoor waarbij je moest baggeren tot aan de grens. Vanaf de Nederlandse grens had je vrije wegen, ook in Duitsland. Dat zijn landen die aan ons land grenzen, met hetzelfde weer op dat ogenblik en met hetzelfde klimaat.

Waarom slaagt me daar op zo'n korte periode wel in om de autosnelwegen snel sneeuwvrij te maken? Ik zag daar ook sneeuwruimers, en dat in een land waar er geen Alpen liggen. Het is een vlak land, er zijn meer polders dan hier. Ik vraag me af waar er iets scheelt in Vlaanderen dat wij niet kunnen waar men net over de grens wel in slaagt. Dat mis ik in uw antwoord. Kijkt u ook wel eens over de grens? Weet u waarom het daar wel lukt en hier niet?

Mevrouw Marleen Van den Eynde: Mevrouw de minister, het is heel belangrijk dat u de komende winterprik zeer nauwgezet zult opvolgen met uw diensten. Ik heb uit uw antwoord niet begrepen op welke manier en binnen welke tijdsspanne u de wegen die nu al zware beschadigingen hebben, zult herstellen. Als er opnieuw sneeuw gaat vallen, zullen we die putten niet goed meer zien en wordt de kans op beschadiging van de wagens weer groot. Ik had graag gehad dat er wel degelijk herstellingen komen van een aantal dringende problemen op gewestwegen.

Minister Hilde Crevits: Ik wil het eerst hebben over de problemen met het zout. Mijnheer Gysbrechts, we hebben morgen een overleg met de gouverneurs. Die houden zich ook bezig met de veiligheid en het coördineren ervan. Op de agenda van het overleg van morgen staat het inventariseren van de problemen en een prioriteitenstelling. Die nood wordt heel sterk aangevoeld door de gemeenten. Als er schaarste ontstaat en je moet keuzes maken tussen het ruimen van een hoofdweg of een pleintje dat occasioneel wordt gebruikt, dan moet je die prioriteiten durven te stellen. Het is de bedoeling dat we daar morgen een gesprek over hebben en dat de gouverneurs hun verantwoordelijkheid kunnen nemen of informatie kunnen geven in verband met het prioriteren.

U zegt dat er door mijn diensten wordt getelefoneerd naar de aannemers dat ze niet meer mogen leveren aan gemeenten. Dat is mij volslagen onbekend. De contracten zijn heel duidelijk. Het is zeker zo dat mijn diensten aan de aannemers vragen dat ze een dagvoorraad ter beschikking zouden houden. Dat staat ook in de contracten. Volgens mij is dat behoorlijk. Het Vlaams gewestwegennet moet bij voorrang vrij worden gehouden.

Er moet ook nagedacht worden over hoe we ons strooi beleid regelen. De heer Verstrepen had het heel terecht over sneeuwruimers. Vorig jaar zei iemand naar aanleiding van een actuele vraag dat we veel vroeger moeten beginnen te strooien. Dat is juist de kunst. Eigenlijk moet je preventief strooien een zestal uren voor het sneeuwt. Dan laat je het sneeuwen, je ruimt en je strooit nog een keer. Dat is het ideale scenario. We hebben echter een paar grillige situaties meegemaakt. De sneeuwruimers hebben we en die worden ingezet, maar als er flutsneeuw valt, kun je niet gaan ruimen. Het moet behoorlijk sneeuwen voor de ruimers kunnen worden ingezet. Wij kijken absoluut naar wat onze buurlanden doen. Ik heb ook al omgekeerde scenario's meegemaakt. Mijnheer Verstrepen, ik denk dat u dat scenario één keer hebt meegemaakt, geen tien keer. Ik weet ook wanneer het is gebeurd.

In Duitsland, Nederland en Frankrijk dreigt vandaag ook een zouttekort. We moeten dat goed in het oog houden. Als we de komende week prioriteiten moeten stellen tussen een klein straatje of een hoofdweg, dan zal iedereen kiezen voor de hoofdweg. Daar moeten we morgen duidelijke afspraken over maken en misschien ook een draaiboek voor gemeenten die daar gebruik van willen maken.

Mijnheer Reekmans, u zegt het terecht: er zijn heel wat wegen met putten. Het is daarvoor het ideale moment: extreme koude, water en strooizout. Ik heb een heel technische uitleg over uw historische vergelijking, maar ik zal u die besparen, het is al laat. Dit is inderdaad een extreem slechte combinatie voor het asfalt.

Ik heb het al uitgelegd. We proberen het structurele herstel goed aan te pakken. Momenteel zijn onze wegenwachters permanent op de baan om de knelpunten te signaleren. Vandaag heeft de regio Oost-Vlaanderen een herstelactie ondernomen. Maar maak u geen illusies, het herstel is tijdelijk. Het grondige herstel kan pas gebeuren als het niet meer vriest. Nu kunnen we enkel met koud asfalt putjes opvullen. Zo moet het, en zo doen we het elk jaar.

Voor wie nu vreest dat de algemene toestand zeer slecht gaat worden – ik kijk even naar de heer Decaluwe – verwijs ik naar het rapport-Heleven. De heer Heleven is al lang met pensioen, maar het rapport blijft zijn naam dragen. De toestand van het wegennet evolueert jaarlijks. Er komt opnieuw zo'n rapport aan. We zien daarin de effecten van onze ingrepen in het verleden. Het rapport is nuttig, we blijven het jaar na jaar opvolgen. U zegt dat het nog nooit zo erg is geweest met de putten en de kraters. Dat zou ik niet durven zeggen. Vorig jaar heb ik eenzelfde toestand meegemaakt. Er was ook een periode met veel schade. Afgelopen zomer waren er ook problemen met het asfalt door de extreme warmte. We moeten telkens opnieuw evalueren en het rapport gebruiken.

Mevrouw Van den Eynde, ik heb geprobeerd om uit te leggen hoe het herstel wordt aangepakt. Voorlopig gebeuren de herstellingen met koud asfalt. De asfaltproductie draait trouwens niet op dit ogenblik. Het zou heel slecht zijn om met dit weer met grote herstellingen te beginnen. De wegendiensten zijn permanent onderweg. Zodra het weer dat toelaat, wordt het structurele en grondige herstel aangevat. U kent de parameters, we hebben er al vaker over gediscussieerd in de commissie. Veiligheid en comfort staan voorop. De nadruk ligt op de veiligheidsparameters. De stroken die het meest een gevaar voor de veiligheid betekenen, worden het eerst aangepakt.

Ik hoop oprecht – en dat zal gedeeltelijk van het weer afhangen, gedeeltelijk van de inspanningen – dat we volgende week niet opnieuw rond dit thema moeten debatteren. Ik kan u verzekeren dat mijn diensten, mijn arbeiders en wegenwachters paraat staan in de komende week. We zullen alles maar dan ook alles in het werk stellen om ervoor te zorgen dat onze wegen gesoigneerd worden zoals het hoort.

De voorzitter: Vraagt nog iemand het woord? *(Neen)*

Het debat is gesloten.

Actualiteitsmoties

De voorzitter: Door de dames Van den Eynde en Bruyninckx en de heren Penris en Huybrechts en door de heer Reekmans werden tot besluit van dit actualiteitsdebat actualiteitsmoties ingediend. Ze zullen worden gedrukt en rondgedeeld.

Het parlement zal zich daarover straks uitspreken.

Het incident is gesloten.

■

ACTUELE VRAAG van de heer Johan Sauwens tot mevrouw Hilde Crevits, Vlaams minister van Mobiliteit en Openbare Werken, over het pensioenfonds van De Lijn

De voorzitter: De heer Sauwens heeft het woord.

De heer Johan Sauwens: Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, ik vernam in het weekend dat er in de naweeën van de financiële crisis voor ongeveer 1,4 miljard euro claims zijn ingediend vanuit België in verband met het faillissement van de Lehman Brothers. In de lijst vind ik een claim van 6,3 miljoen dollar terug van het pensioenfonds van De Lijn.

Klopt dat? Is het pensioenfonds van De Lijn, zoals de Commissie voor het Bank-, Financien en Assurantiewezen vraagt, voorbereid? Zijn er waarborgen die dit soort verliezen kunnen dekken? Wat hoopt men te kunnen recupereren? Wat is het tekort van het pensioenfonds? Hopelijk beschikt u over informatie die het personeel kan geruststellen.

De voorzitter: Minister Crevits heeft het woord.

Minister Hilde Crevits: Mijnheer Sauwens, De Lijn heeft inderdaad een schuldvordering ingediend inzake het faillissement van de Lehman Brothers voor een bedrag van 6 miljoen dollar, omgerekend 4 miljoen euro.

Het gaat hier uiteraard om een vordering van het pensioenfonds ten aanzien van Lehman Brothers. Betekent dit dat er vandaag een tekort is in het pensioenfonds? Neen. Er is op dit ogenblik een overschot van 16 miljoen euro. Er is 116 miljoen euro nodig. Op dit ogenblik is er 133 miljoen euro ter beschikking. Er is wat dat betreft geen enkel probleem. Alle verplichtingen kunnen worden nageleefd.

De schuldvordering is ingediend. Het ging om obligaties die genomen waren. De toekomst zal uitwijzen wat er nog kan worden gerecupereerd.

De heer Johan Sauwens: Welke pogingen gaat men ondernemen om eventueel te recupereren bij de adviseur die men in dienst heeft genomen, de Private Banking company?

De voorzitter: Mevrouw De Vits heeft het woord.

Mevrouw Mia De Vits: Mevrouw de minister, dit pensioenfonds heeft, zoals andere pensioenfondsen, geleden onder de financiële crisis. Hoewel het niet alles zou hebben voorkomen, moeten we lessen trekken uit het gevoerde beleid. Men heeft te veel alle eieren in dezelfde mand gelegd. Het is belangrijk dat men naar een risicospreiding gaat. Het is belangrijk dat De Lijn beslist heeft dat er een marktbevraging komt en dat men meer aan risicospreiding zal doen. Hoewel een risicospreiding in een dergelijke financiële crisis niet alles zou hebben voorkomen, zou een risicospreiding toch het risico hebben vermindert.

Minister Hilde Crevits: Ik heb mij laten informeren over wat nu precies het risico was dat daar genomen is. Het ging over obligaties, niet over een grote rommeltoestand – integendeel. Wat risicospreiding betreft: geen enkel probleem. Maar er is een schuldvordering ingediend, mijnheer Sauwens. Nu zullen alle middelen worden aangewend om die bedragen te recupereren.

Wat nu de adviseur betreft: u weet dat het pensioenfonds wordt beheerd door een aparte vzw, die daarvoor een beroep doet op een adviseur van SG Private Banking. Ook daar wordt onderzocht op welke manier advies is verleend.

Maar goed, je moet nagaan welk risico is genomen, welk soort risico is genomen en of het, in die tijd bekeken, aanvaardbaar of betrouwbaar was of niet. Die toets gebeurt tussen de adviseur en de vzw.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

■

ACTUELE VRAAG van mevrouw Tine Eerlingen tot mevrouw Freya Van den Bossche, Vlaams minister van Energie, Wonen, Steden en Sociale Economie, over de preventie van CO-vergiftiging

De voorzitter: Mevrouw Eerlingen heeft het woord.

Mevrouw Tine Eerlingen: Geachte minister, geachte collega's, helaas is niet voor iedereen het jaar even goed begonnen. Vorig weekend zijn er alweer drie doden gevallen ten gevolge van CO-vergiftiging. Jaarlijks zijn er ongeveer tweeduizend slachtoffers van CO-vergiftiging. Vorig jaar waren er vijftig dodelijke slachtoffers. Dit is dus een niet te onderschatten probleem. In 2008 waren er 41 dodelijke slachtoffers. Wij hebben dus te maken met een stijging.

CO is een reuk- en geurloos gas. Je kunt het dus niet waarnemen, enkel met de CO-melder of een CO-meettoestel is het waarneembaar. CO-vergiftiging wordt ook vaak met oudere woningen geassocieerd, maar het kan evengoed in nieuwere woningen en bij goed werkende toestellen voorkomen. Bij ongeveer de helft van de gevallen is de oorzaak een gasgeiser, die vaak in de badkamer hangt, waar er een minder goede ventilatie is.

Ik weet dat de federale overheid al een aantal campagnes heeft gevoerd. Recent is er ook een nieuwe opgestart, maar blijkbaar geeft die niet het gewenste resultaat. Mevrouw de minister, welke mogelijkheden ziet u nog om die gevallen in de toekomst te voorkomen?

Minister Ingrid Lieten: Koolstofmonoxide, de stille doder, zorgt jammer genoeg jaarlijks voor veel slachtoffers. Er zijn heel wat overheden die daar op hun niveau wat aan doen. U hebt verwezen naar de federale overheid. Die heeft niet alleen een aantal preventiecampagnes gevoerd. Ze is ook verantwoordelijk voor de normering. En er zijn ook normen voor de toestellen, de plaatsing en de keuring. De federale overheid neemt ook een aantal initiatieven op het vlak van de sensibilisering. Tijdens het weerbericht worden de mensen ook attent gemaakt op het latent gevaar.

Ook het Vlaamse Gewest neemt bepaalde acties, vooral op het vlak van het sanctioneren en van het stimuleren van preventie. Bij het sanctioneren moeten we kijken naar het Agentschap Wonen-Vlaanderen en de Vlaamse Wooninspectie, die huurwoningen controleert. Ze heeft zeer grote bevoegdheden. Als ze gevaarsituaties vaststelt, dan heeft de eigenaar de keuze meteen te investeren om die gevaarlijke situaties recht te zetten of kan er worden overgegaan tot een onbewoonbaarverklaring. De eigenaars die via sociale verhuurkantoren gaan, krijgen zelfs premies om de CO-melders te installeren. Ook privé-eigenaars kunnen gebruik maken van de verbeterings- en aanpassingspremie, die ook gelden voor het plaatsen van CO-melders en andere.

Er zijn tevens heel wat gemeentebesturen en een aantal distributiemaatschappijen die subsidies verstrekken. Ik verwijs daarvoor naar het initiatief van Eandis, die ook in premies voorziet voor het plaatsen van CO-melders.

Ik zou eveneens willen verwijzen naar de initiatieven die regelmatig worden genomen door het Vlaams Instituut voor Gezondheidspromotie en Ziektepreventie, die samen met een aantal

andere partners vooral zorgt voor preventiecampagnes. Het heeft een heel trainerprogramma opgezet met niet alleen een website, maar ook een programma om aan buurtverenigingen, verenigingen voor gepensioneerden enzovoort uitleg te geven over de risico's, over hoe men de aandacht van de mensen op het probleem kan vestigen, hoe men preventief de gezondheidssituatie in de woning kan bekijken. Recent heb ik vernomen dat er in 2010 opnieuw een actie wordt gepland om na te gaan hoe verschillende partners – de brandstofleveranciers, de Belgische schoorsteenvegers, de ziekenfondsen – de preventie, de sensibilisering, de opleiding, de duiding kunnen geven.

Mevrouw Eerlingen, de verschillende overheden nemen dus heel wat maatregelen. Die worden ook permanent geëvalueerd. Met u moet ik echter vaststellen dat we daarmee nog niet het nulrisico hebben bereikt.

Mevrouw Tine Eerlingen: Mevrouw de minister, een huurder heeft dubbel zoveel kans om slachtoffer te worden van een koolstofmonoxidevergiftiging. Dat is toch wel tekenend. Die mensen hebben natuurlijk niet de keuze over de toestellen die ze in hun woning hebben hangen.

De keuring is één zaak. De slechtste toestellen zullen er op die manier wel worden uitgehaald. Maar ook met goedwerkende toestellen kunnen problemen ontstaan, onder andere door te slechte ventilatie of bepaalde weersomstandigheden. Valt het te overwegen om in huurwoningen bij bepaalde types van gasverwarmingsketels of gasboilers een CO-melder te verplichten?

De voorzitter: Mevrouw Vissers heeft het woord.

Mevrouw Linda Vissers: Mijnheer de voorzitter, mevrouw Eerlingen heeft het al aangehaald. De minister van Binnenlandse Zaken heeft onlangs een nationale actie op poten gezet met betrekking tot de CO-vergiftiging.

Het was een campagne die specifiek gericht was op risicogroepen die niet aan een gewone preventiecampagne konden deelnemen. Het was een goed initiatief maar de actie kwam veel te laat. Het probleem is dat brandpreventie tot op vandaag nog altijd een gemengde federale en gewestelijke materie is. Bijgevolg vraagt onze fractie dat er nu eens eindelijk meer duidelijkheid komt over de bevoegdheid van de brandpreventie.

De voorzitter: De heer Reekmans heeft het woord.

De heer Peter Reekmans: Mevrouw Eerlingen, ik vind het heel nobel dat u begaan bent met de CO-vergiftiging, maar ik wil u toch een illusie armer maken. We slagen er in Vlaanderen nog niet in om de massale leegstand van sociale woningen aan te pakken en die te renoveren, en u gaat al beginnen met de vernieuwing van de boilers. Laat ons eerst beginnen met de gebouwen te vernieuwen, zodat er mensen in kunnen wonen. En laat ons daarna pas de boilers vernieuwen, wat natuurlijk ook terecht is, mevrouw Eerlingen.

Minister Ingrid Lieten: Ik kan alleen maar zeggen dat de verschillende overheden acties ondernemen, zowel qua normering, sanctionering als preventie. We zullen die inspanningen moeten blijven voortzetten, zeker in het kader van de besprekingen die we gaan hebben over het verder beschikbaar maken van meer huurwoningen en de verhoging van de kwaliteit van de huurwoningen. Daar zullen zeker suggesties worden meegenomen en afgetoetst met de collega's: kunnen we nog verdere stappen zetten? Kunnen we nog meer acties ondernemen die uiteindelijk mensenlevens kunnen redden?

Mevrouw Tine Eerlingen: Ik dank u voor uw antwoord, mevrouw de minister. Ik ben blij dat u open staat voor suggesties.

Mijnheer Reekmans, zo'n CO-melder kost helemaal niet zo veel geld: zo'n 30 à 50 euro. Dat is toch wel de moeite waard om een leven te redden.

De voorzitter: Mevrouw Eerlingen, bedankt voor uw eerste optreden op dit spreekgestoelte. (*Applaus*)

Het incident is gesloten.

■

ACTUELE VRAAG van mevrouw Elisabeth Meuleman tot de heer Pascal Smet, Vlaams minister van Onderwijs, Jeugd, Gelijke Kansen en Brussel, over de problemen bij het opstarten van het digitale inschrijvingssysteem voor Nederlandstalige scholen in Brussel

De voorzitter: Het antwoord wordt gegeven door minister Lieten. Minister Smet is afwezig wegens een zending in het buitenland. (*Opmerkingen*)

Mevrouw Meuleman heeft het woord.

Mevrouw Elisabeth Meuleman: Mevrouw de minister, maandag is in Brussel het digitale inschrijvingssysteem van start gegaan. Een gelijkaardig systeem is eerder al in gebruik geweest in Gent, en ook in Antwerpen wil men een dergelijk systeem opstarten.

Maandag kon men in Brussel beginnen in te schrijven om 13 uur, maar al van bij de aanvang van de inschrijvingen waren er problemen. Het systeem crashte verschillende keren. En dat is problematisch als je weet dat een van de belangrijkste criteria voor inschrijving het tijdstip van aanmelden is. Als je op een bepaald moment ingeschreven hebt en het systeem crasht en je inschrijving blijkt verloren te zijn gegaan, dan heb je natuurlijk een probleem.

Verschillende organisaties hebben de rechtsgeldigheid van het systeem en van de inschrijvingen in vraag gesteld. Ook in de kranten is dat al aangekaart. Wat gaat u daaraan doen? Zult u maatregelen nemen om de rechtsgeldigheid te waarborgen?

Een systeem waarbij het tijdstip van inschrijven cruciaal is, bevordert de gelijke onderwijskansen absoluut niet, mevrouw de minister. Een dergelijk systeem bevordert het recht van de sterkste en geeft de hoger opgeleiden veel meer kansen om zich snel in te schrijven. 21 percent van de gezinnen in Brussel – en daarbij zijn er heel wat lager opgeleiden of mensen uit sociaal lagere klassen – hebben geen computer en moeten begeleiding zoeken om zich in te schrijven. De criteria in Brussel waren ook verschillend voor basisonderwijs en voor secundair onderwijs. Het systeem was dus vrij complex, wat het voor lager opgeleiden nog moeilijker maakte. Mijn bezorgdheid gaat dus in tweede instantie ook over de gelijke inschrijvingskansen voor die lager opgeleiden.

De voorzitter: Minister Lieten heeft het woord.

Minister Ingrid Lieten: Mijnheer de voorzitter, geachte collega's, het onlineaanmeldingssysteem voor de Brusselse basis- en secundaire scholen ging op maandag 4 januari van start. Het gaat eigenlijk over experimenten met aanmelding die uitgebreider zijn besproken met minister Smet in de commissievergadering van 3 december. De minister heeft toen benadrukt dat de lokale overlegplatforms (LOP) binnen de krijtlijnen van het experimenteren autonomie hebben bij het uitwerken van de criteria en de werkwijze. Er is toen ook gezegd dat er uiteraard in evaluatieprocedures voorzien is die nagaan wat er in de praktijk is gebeurd. Ik verwijs dus voor een deel naar de bespreking van 3 december.

Ik wil ook vermelden dat de minister niet bevoegd is om de afspraken die in het LOP zijn gemaakt, vooraf te toetsen. Het LOP is zelfs niet verplicht om die afspraken vooraf te melden aan het ministerie van Onderwijs en Vorming. Er is wel post factum een toetsing mogelijk, maar dat gebeurt door de Commissie inzake Leerlingenrechten en die is daarvoor bevoegd. Daarnaast zijn ook de reguliere rechtbanken bevoegd.

We hebben inderdaad vernomen dat er startproblemen zijn geweest. Het is misschien kort door de bocht om te zeggen dat daardoor de rechtsgeldigheid van het hele aanmeldings-

systeem in vraag moet worden gesteld. De Commissie inzake Leerlingenrechten zal zeker en vast worden bevestigd door ouders die zich gedupeerd voelen. Het is die commissie die dan zal nagaan of de rechten van die ouders geschaad zijn en die ook uitspraak zal doen.

De criteria waarvoor de beide LOP's hebben gekozen, zijn niet gelijklopend voor het basis- en het secundair onderwijs. Het is de autonomie van de LOP's zelf om binnen het decretale kader tot een regeling te komen.

Was de toegankelijkheid van het systeem er voor alle ouders en zeker voor kansarme ouders of voor mensen die geen computer hebben of er niet goed mee overweg kunnen? Die discussie is ook al gevoerd in de commissievergadering van 3 december. Er is toen ook gezegd dat er verschillende organisaties zijn die ouders hierin begeleiden en helpen.

Het haperen van de online-inschrijvingsprocedure is zeker en vast ongelukkig en heeft tot problemen geleid. De Commissie inzake Leerlingenrechten is bevoegd en zal worden bevestigd, zeker wanneer er gedupeerde ouders zijn.

Het experiment van de aanmeldingsprocedure werd in Brussel uitgevoerd binnen een contract met de Vlaamse Gemeenschapscommissie, wat technisch werd uitgewerkt door CTG Belgium, in samenwerking met Digipolis. Het budget en de ondersteuning zijn ter beschikking gesteld door de Vlaamse Gemeenschapscommissie. Het is net zoals het systeem in Antwerpen en Gent, en is ook betaald door de respectieve gemeentebesturen.

Ik denk dat de minister bereid is om dit met de leden van de commissie verder op te volgen. Maar we moeten zeker binnen ieders bevoegdheid blijven en zowel de autonomie van de LOP's als de bevoegdheid van de Commissie inzake Leerlingenrechten respecteren.

Mevrouw Elisabeth Meuleman: De technische problemen met de website behoren inderdaad niet tot de bevoegdheid van de minister. Dat besef ik ten volle. Ik heb willen aanduiden dat het een probleem was, maar dat er in Gent geen problemen mee waren en dat er in Antwerpen ook geen worden verwacht.

Het belangrijkste onderliggende probleem is het feit dat men in Brussel als belangrijkste criterium het tijdstip van aanmelding heeft gekozen. Het is het verschil in criteria dat ik wil aankaarten.

Misschien moeten we de zelfstandigheid van de LOP's eens durven te onderzoeken en nagaan of de gekozen methode de beste methode is om te bereiken wat we willen bereiken. We beogen toch sociale gelijkheid en een sociale mix. We hechten toch een groot belang aan buurtscholen. Ik denk dat we dit met het huidige systeem niet bewerkstelligen.

De voorzitter: Mevrouw Michiels heeft het woord.

Mevrouw An Michiels: Mevrouw de minister, u hebt zelf gezegd dat die discussie al heel uitgebreid gevoerd is in de commissie. Er is toen over alle partijgrenzen heen gewaarschuwd voor wat vandaag gebeurt. De minister heeft toen gedaan wat u nu doet. Ik verwijt u dat niet, u kunt moeilijk anders. Hij heeft de paraplu opengetrokken en gezegd: "Het is mijn bevoegdheid niet. Ik kan dit niet vooraf controleren. Het ligt bij de autonomie van het LOP." Ik vind dat gemakkelijk. Als dan blijkt dat er problemen zijn, wordt er gezegd dat we wel zullen zien hoe die zich oplossen.

Mij stoort vooral dat nu de realiteit ons gelijk geeft, een maand na de vragen in de commissie, de minister hier zelfs niet aanwezig is. U zegt, mijnheer de voorzitter, dat hij op zending is. Wij allemaal, alle leden van de commissie Onderwijs, weten dat hij het belangrijker vond om na twee weken reces nog een derde week vakantie te nemen, hoewel hij zeer goed wist dat dergelijke problemen op hem zouden wachten. (*Applaus bij het Vlaams Belang*)

De voorzitter: De heer Delva heeft het woord.

De heer Paul Delva: Als de drie koningen vandaag naar de hemel zouden kijken, zouden zij zien dat in de sterren geschreven stond dat de applicatie niet zou werken. Zoals mevrouw Michiels zegt, hebben meerdere partijen dat herhaald in de commissie.

De inschrijvingsregels voor de scholen zijn met de jaren complexer geworden, zeker in Brussel. De LOP's spelen daarin een rol. Er zijn andere regels voor primair en secundair onderwijs. Het is zo complex geworden dat we een applicatie hebben moeten ontwikkelen die 400.000 euro kost. Vanaf het moment dat die moet werken, valt die plat.

Ik blijf denken dat de hele situatie vandaag er gekomen is door een overdreven regelzucht. Er kwamen altijd maar nieuwe regeltjes, verschillend per onderwijstype. Die regelzucht leidt tot niets, behalve tot chaos. Ik ben er meer dan ooit van overtuigd dat de enige oplossing erin bestaat om opnieuw meer autonomie te geven aan de scholen. De schooldirecties moeten de vrijheid krijgen en het vertrouwen dat zij op hun manier een sociale mix zullen nastreven. Hoe staat u daar tegenover, mevrouw de minister?

De voorzitter: De heer Gatz heeft het woord.

De heer Sven Gatz: Ik deel de zorgen van mevrouw Meuleman, ten eerste op het gebied van de aanmelding: de techniciteit, de snelheid en vooral de rechtszekerheid. Ik heb eind oktober, begin november even aan de noodrem getrokken. Ik dacht dat het systeem niet tijdig operationeel zou worden. Niet omdat de mensen die ermee bezig waren er niet hard aan werkten, maar omdat de tijd zeer kort was. Men heeft me toen verzekerd, ook de minister trouwens, dat een crashtest uitgewezen had dat het systeem crashbestendig was.

Helaas is dat niet volledig zo gebleken. Ik put daar geen enkel genoegen uit. Ik ben niet graag een Cassandra die achteraf minstens gedeeltelijk gelijk krijgt. Niemand is tevreden met een aantal onvolkomenheden in het systeem. Of het volledig plat ligt, is weer een andere vraag. Maar er zijn in elk geval momenten geweest dat ouders zich de vraag konden stellen of ze er tijdig op konden en als ze erop konden, of hun inschrijving wel geregistreerd was. Dat geeft een probleem van rechtszekerheid.

Ik besef dat dit over de autonomie van de LOP's gaat, maar de financiering van het systeem is voor de Vlaamse Gemeenschapscommissie. De toepassing van het GOK-decreet is dan weer de verantwoordelijkheid van de minister. Als hij volgende week terug is uit vakantie, zou het goed zijn dat hij toch eens in een driehoeksoverleg kijkt of we volledig op spoor zitten, of het systeem naar behoren werkt en wat er nu nog moet gebeuren.

Ik deel ook de zorgen over de sociale gelijkheid. Dat heb ik ook in de commissie gezegd. Ik vind wel dat we even de evaluatie moeten afwachten om na te gaan of we de doelstelling van sociale gelijkheid bereiken. Dat was toch de grote drijfveer van het GOK-decreet. Op korte termijn benadruk ik dus het driehoeksoverleg om het computersysteem effectief te doen werken.

De voorzitter: Mevrouw Pehlivan heeft het woord.

Mevrouw Fatma Pehlivan: Ik kan me wel deels vinden in het probleem dat mevrouw Meuleman aanhaalt, maar in Gent is er wel een door Digipolis een perfect uitgewerkt systeem. Brussel heeft zich gebaseerd op het Gentse systeem, maar er een aanpassing aan gedaan. Bij die aanpassing zijn er waarschijnlijk fouten ontstaan.

Waar ik even op wil wijzen, is het volgende. Als men de verantwoordelijkheid weer teruggeeft aan de scholen en de directeurs, houd ik mijn hart vast. Dat betekent een terugkeer naar de periode waarin de scholen zelf de keuze hadden en eigen criteria konden opleggen. Dan is het de vraag of het gelijkekansenbeleid met gelijke kansen voor alle kinderen niet in het gedrag komt. Dat criterium moet zeker toch naar voren worden geschoven. En dat komt veel meer in de problemen dan de oprichting van het LOP, waar de ouders bij betrokken zijn, de niet-onderwijsinstellingen, de buurtcentra, en de verschillende onderwijsinstellingen. De

werking van het LOP, het informaticasysteem en specifiek de criteria van Brussel zelf moeten hier worden geëvalueerd. Ik wil het kind niet met het badwater weggooien.

De voorzitter: De heer Van Dijck heeft het woord.

De heer Kris Van Dijck: Mevrouw de minister, we mogen vooreerst niet vergeten wat de achtergrond is. Vorig jaar debatteerden we hier nog over de kampeerders voor de scholen. Het principe moeten we nu huldigen. Ik maak me wel zorgen, en dat is ook al door de heer Gatz aangehaald. Ik heb eveneens melding gekregen van ouders die zich met de nodige problemen hebben aangemeld en achteraf niet weten of ze zijn ingeschreven of niet. Hun inschrijving werd niet bevestigd. Daarvoor dragen we wel de verantwoordelijkheid. We moeten erkennen dat er fouten zijn gemaakt. Dat is te betreuren, maar we moeten er vooral voor zorgen dat de mensen die zich hebben aangemeld, ook zekerheid krijgen. Het systeem moet echter wel behouden blijven.

De voorzitter: De heer Bouckaert heeft het woord.

De heer Boudewijn Bouckaert: Ik heb hier niet veel aan toe te voegen. Als commissievoorzitter Onderwijs wil ik erop wijzen dat er in de commissie inderdaad herhaalde malen is geweest op de problemen van de inschrijvingen in de Brusselse scholen, de late informatiecampagne en de mogelijkheid van een crash van het systeem. We werden weggelachen door minister Smet. “Tout va très bien, madame la marquise.” Er zou zich geen enkel probleem voordoen. Op de eerste dag crashte het systeem inderdaad.

Als men de toegang tot het onderwijs digitaliseert, en er één enkele toegang van maakt via de computer, en het tijdstip van belang is – dat is alleen maar zo voor het secundair onderwijs, niet voor het basisonderwijs – kan men het zich niet permitteren dat het systeem crasht. Dat heeft een belangrijke maatschappelijke dimensie. Er is hier echt sprake van een zware beleidsfout. Het is evenmin gepermitteerd dat de heer Vic Anceaux, de voorzitter van het LOP, de problemen wegschuift tot een puur technische aangelegenheid. Dit kan leiden tot juridische problemen, want de ouders die zich hebben aangemeld en geen meldingsbericht hebben gekregen, verkeren in de onzekerheid of hun aanmelding wel degelijk geldig is.

Een laatste punt betreft de criteria tot toelating tot de school. Er zitten hier twee voormalige ministers van Onderwijs in de zaal. Zij zullen getuigen dat het een zeer delicate materie is. Ik denk dat deze zaak opnieuw ter sprake moet worden gebracht, en het debat moet worden opengetrokken om de problemen die met het gelijkeonderwijskansenbeleid gepaard gaan, te kunnen evalueren.

Minister Ingrid Lieten: Er worden een heleboel zaken op een hoopje gegooid. Ten eerste, is er een decreet Gelijke Kansen. De doelstellingen die daarin staan vermeld, zijn openlijk door dit parlement goedgekeurd. Men kan elke kleine of grote operationele stoornis aangrijpen om dat opnieuw in vraag te stellen. Dat doen wij duidelijk niet.

Ten tweede wordt hier een aantal bevoegdheden, afspraken en rechtsregels op een hoopje gegooid. Ineens is minister Smet blijkbaar bevoegd voor alles. Wel, als er bevoegdheden zijn overgedragen aan organen en instellingen die daar een verantwoordelijkheid voor krijgen, dan kan de minister met recht en reden gerust zijn tot er iets misloopt. Het is niet aan hem om op voorhand te zeggen dat jullie die bevoegdheden slecht zult gebruiken.

Doordat er een operationeel probleem is met een computersysteem, is de vraag naar de rechtsgeldigheid en naar de informatie die nodig is voor de ouders, wel terecht. Daarvoor is ook een instelling bevoegd, namelijk de commissie. De minister zal er samen met jullie zeker over waken dat de acute problemen die zich nu hebben gesteld, worden opgevolgd en dat wordt nagegaan hoe hij daar verder op een juridisch correcte manier met respect voor de rechten van iedereen mee kan omgaan.

Mevrouw Elisabeth Meuleman: De heer Van Dijck heeft absoluut gelijk dat we op korte termijn de rechtszekerheid moeten garanderen en opvolgen. Op de lange termijn ben ik het

eens met mevrouw Pehlivan, veeleer dan met de heer Delva. We moeten het centraal inschrijvingssysteem absoluut behouden omdat dat heel waardevol is. We moeten op de lange termijn de criteria wel evalueren.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

■

ACTUELE VRAAG van de heer Filip Dewinter tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over de recente verklaringen van federaal premier Leterme betreffende de staatshervorming en het uitvoeren van de bepalingen ter zake uit het Vlaams regeerakkoord

De voorzitter: De heer Dewinter heeft het woord.

De heer Filip Dewinter: Mijnheer de minister-president, u herinnert zich ongetwijfeld juni 2007, toen u nog een simpele Vlaamse minister van Openbare Werken was. Uw politieke peetvader Yves Leterme was op dat moment Vlaams minister-president. Hij ruilde toen het petje van Vlaams minister-president in om federale eerste minister te worden. Hij liet ons allemaal weten dat hij dat deed om Vlaanderen een maximum aan bevoegdheden te kunnen geven.

Nu zijn we drie jaar later en we stellen vast dat de Vlaamse voorman een Belgisch staatsman is geworden, wat wel eens meer dreigt te gebeuren. Vorige maandag liet hij in het Radio 1-programma De Ochtend weten dat die staatshervorming nu even aan de kant moet worden geschoven, en dat hij kiest voor een Belgisch samenwerkingsfederalisme en dat de oplossing van de crisis de belangrijkste prioriteit is voor de nabije toekomst, en dat dat dan maar moet gebeuren binnen de bestaande bevoegdheden. Weg staatshervorming, weg alle beloftes die de toenmalige minister-president ons hier deed. Over naar de orde van de dag.

Het zij zo. Het is niet onmiddellijk ons probleem in dit parlement. Wat wel ons probleem is, is dat we hier ook een CD&V-politicus hebben die minister-president is, en van wie ik graag verneem hoe hij daarop reageert. Mijnheer de minister-president, het is uiteindelijk uw partijgenoot die deze verklaring aflegt. Ik kan me niet voorstellen dat er binnen uw partij en partijbureau niet wordt over gepraat, dat er geen gemeenschappelijke, eensgezinde strategie is die u samen bepaalt.

De schizofrenie die langzaam maar zeker absurde vormen aanneemt, kunt u misschien even volhouden binnen CD&V, maar dat kan niet blijven duren. Mijnheer de minister-president, wat nu met de staatshervorming? U zult zeggen dat ik het allemaal weer niet heb begrepen, want u zei ooit: we geven niet meer toe, we houden het been stijf, we geven geen frank meer aan die federale begroting en we zien wel wat de toekomst brengt. We houden ons aan het regeerprogramma en wat aan de overkant gebeurt, is niet mijn probleem.

Mijnheer de minister-president, met dat antwoord ben ik alvast niet tevreden. Ik hoop dus, met alle goede voornemens van het nieuwe jaar, dat u ons duidelijk zult melden op welke manier u uw regeerakkoord wel zult uitvoeren en dat u zich niet zult neerleggen bij de dictaten van uw vroegere politieke peetvader.

De voorzitter: Minister-president Peeters heeft het woord.

Minister-president Kris Peeters: Mijnheer de voorzitter, collega's, mijnheer Dewinter, ik ga niet antwoorden wat u denkt dat ik zou antwoorden.

Ik zal u dus verrassen, maar dat wil nog niet zeggen dat u dan positief zult reageren op mijn antwoord. Ik ben minister-president en samen met de andere ministers ben ik bevoegd voor de uitvoering van het regeerakkoord. Ik kan u in alle duidelijkheid zeggen dat de

staats hervorming voor deze Vlaamse Regering en voor deze minister-president een heel belangrijk dossier is, en dat zal heel de legislatuur ook zo blijven.

Wij hebben in het regeerakkoord duidelijk genoteerd dat wij resoluut naar een efficiënte staatsstructuur moeten gaan. U kent de tekst: als ik me niet vergis staat het allemaal op bladzijde 89. Ik ga daar resoluut voor.

In het regeerakkoord staat duidelijk dat de staats hervorming een belangrijk dossier voor de Vlaamse Regering is en blijft, maar ook dat we de bereidwilligheid van de Franstaligen willen toetsen vooraleer we opnieuw een dialoog aangaan. Ik ben zeer goed geplaatst om iets te zeggen over de gemeenschapsdialoog, want we hebben daar in de vorige legislatuur resoluut werk van proberen te maken. Die dialoog is om een aantal redenen niet succesvol afgerond. We willen er nu eerst van overtuigd zijn dat we een dialoog kunnen aangaan met een gesprekspartner die bereid is om resultaten te boeken.

Ik weet wat u zult zeggen. Uw partij is er voorstander van om de vlag te planten en op eigen houtje verder te gaan. Deze regering kiest voor een andere weg. Wij kiezen voor een staats hervorming, en dat vereist een consensus. Wij zijn dus niet voor het planten van de vlag en voor de eenzijdige toe-eigening van alle bevoegdheden.

Naast de staats hervorming is de aanpak van de economische crisis dankzij een maximale aanwending van de Vlaamse bevoegdheden erg belangrijk. Onze bedrijven en alle Vlamingen verwachten dat ook van ons. U bent misschien niet helemaal tevreden met deze toelichting. Maar ik ben duidelijk. Een staats hervorming is essentieel en dat blijft zo en we voeren het regeerakkoord uit. Als de toetsing van de bereidwilligheid van de Franstaligen om verdere stappen in de staats hervorming te zetten positief uitvalt, dan zullen we concrete initiatieven nemen.

De heer Filip Dewinter: Mijnheer de minister-president, dat zijn woorden, veel woorden. U roept in de woestijn. U zoekt een bereidwillige gesprekspartner aan de andere kant van de taalgrens. Maar daar gaat het hier niet om: uw eigen partijgenoot is het probleem. En dat is geen Waal of een Franstalige. Hij woont in West-Vlaanderen. Yves Leterme is de federale premier, en hij zei maandag op de radio dat de staats hervorming even aan de kant wordt geschoven. Hij wil nu de crisis oplossen en nu geen staats hervorming nastreven. Dat zijn de woorden van uw partijgenoot: een Vlaming, de eerste minister, een CD&V'er. U moet dus op dit ogenblik niet met de Walen praten, maar u moet uw eigen partijgenoten overtuigen. Als u dat niet doet, zal u niet alleen een roepende in de woestijn zijn, maar ook een politicus die op heel korte termijn elke geloofwaardigheid kwijtspeelt.

Minister Bourgeois heeft gisteren op tv de spierballen laten rollen. Hij zei in Terzake dat Leterme de bewaker van het Belgisch immobilisme is. De schizofrenie in CD&V scheert ongekende toppen. Er moet een einde komen aan de kameleonstrategie van CD&V. Ik heb van iemand van CD&V vernomen dat u vanavond dineert met alle fracties van CD&V. De Kamerfractie, de Senaatsfractie en de fractie van het Vlaams Parlement gaan samen dineren, naar aanleiding van Nieuwjaar. U bent daar allemaal samen. Doe dan eens de moeite om te overleggen. Wordt het erover eens wie men zal volgen: volgt men de federale eerste minister Yves Leterme en zijn strategie of volgt men de Vlaamse minister-president? Er zijn immers in dit land twee CD&V's: de CD&V die hier zit en de CD&V van Leterme. Wil de echte leider van CD&V zo snel mogelijk opstaan, misschien zelfs vanavond al? (*Applaus bij het Vlaams Belang*)

De voorzitter: De heer Bouckaert heeft het woord.

De heer Boudewijn Bouckaert: Mijnheer de minister-president, ik zal niet in de voetsporen treden van de heer Dewinter, maar hij heeft toch wel een punt. De heer Leterme geeft een nieuw signaal: de staats hervorming wordt naar de Griekse kalenden verwezen. De heer Sturtewagen heeft het in De Standaard over een opkomend gedoogfederalisme; ik noem dat

het federalisme van de eeuwige jachtvelden. De staatshervorming wordt ten eeuwigen dage uitgesteld.

En u zit in dezelfde partij en ondertussen belooft u hier dat u gaat ijveren voor een staatshervorming. U hebt daarnet een pleidooi gehouden voor de activering van de werklozen, van de 50-plussers en mevrouw Ceysens gaf het voorbeeld aan van de dame die wel wou werken, maar van het ABVV het bericht kreeg dat ze geschrapt was van de lijst van de werkzoekenden! Dat is een federale regeling en die regeling staat haaks op de inspanningen die u wilt leveren met het activeringsplan tegen de werkloosheid. Dat is duidelijk een reden om haast te maken met de staatshervorming indien u aan een effectieve crisisbestrijding wilt doen. U moet dat uitklaren binnen uw eigen partij zodat de toestand met de ‘heilige tweevuldigheid’ wordt opgelost.

De voorzitter: De heer Gatz heeft het woord.

De heer Sven Gatz: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister-president, onze fractie heeft al meermaals gezegd dat een staatshervorming nodig is – en ik wil dit graag vandaag nog eens herhalen – om twee redenen.

Ten eerste zijn de arbeidsmarkt in Vlaanderen en het economische weefsel anders dan in de andere deelstaten. Dat is de voornaamste reden waarom een aantal nieuwe bevoegdheden naar Vlaanderen zouden moeten komen.

De tweede reden is dat er een nieuw federaal evenwicht moet worden gezocht dat ons toelaat om de komende decennia een aantal nieuwe afspraken te maken tussen de deelstaten. Dit heeft ook te maken met de financiële verantwoordelijkheid van de verschillende deelstaten, niet alleen van Vlaanderen, maar van alle deelstaten.

Dat zijn de twee voornaamste drijfveren. Ik denk dat u om die redenen gemachtigd bent om dit, niet alleen namens uw regering – want uiteindelijk heb ik daar niets mee te maken – maar ook namens dit parlement, omdat de overgrote meerderheid van dit parlement die staatshervorming nog steeds wil, aan uw ambtsgenoot duidelijk te maken en om hem te zeggen: “beste collega, goede vriend Yves, die staatshervorming is voor ons nog altijd nodig en eigenlijk moet die eerder vroeg dan laat komen.”

De voorzitter: Mevrouw De Vits heeft het woord.

Mevrouw Mia De Vits: De heer Bouckaert is waarschijnlijk niet gesyndiceerd, en hij weet dus niet wat een vakbond kan en niet kan. Ik wil hem toch wel meedelen dat noch het ABVV, noch een andere vakbond zelf kan beslissen wie er nog in de vacaturebank wordt opgenomen. Het gaat om een mededeling vanwege een overheidsinstelling die de vakbond gewoon doorgeeft.

De heer Boudewijn Bouckaert: Moet ik de brief voorlezen, mevrouw De Vits?

Minister-president Kris Peeters: Mijnheer de voorzitter, dames en heren, vanuit de oppositie is het ‘normaal’ om te kijken of het nu om de doctrine-Peeters of de doctrine-Leterme gaat. Ik heb begrepen dat de premier in het federale parlement zal worden ondervraagd en dat hij ook tekst en uitleg zal geven over wat hij exact heeft gezegd.

Ten eerste kan ik u zeggen – en daar is geen discussie over, ook niet binnen mijn partij en dus hoef ik daar vanavond niet zwaar over te debatteren – dat voor de minister-president, voor deze Vlaamse Regering en voor mijn partij een staatshervorming nodig is en dat we op die lijn blijven.

Ten tweede veronderstelt die niet dat we de crisis niet moeten aanpakken. Beide moeten aangepakt worden.

Ten derde onderstreep ik nogmaals dat ik hoop dat men ook in het andere landsdeel inziet dat we voor heel belangrijke delen – denken we aan de arbeidsmarkt, aan de fiscale autonomie en

aan een aantal andere zaken die ook in dit parlement werden besproken – stappen moeten zetten.

Ik zou liever morgen dan overmorgen de staatshervorming op een goede manier realiseren, maar we hebben geleerd uit de ervaringen, onder meer van de gemeenschapsdialoog, dat we maar effectief het gesprek moeten opstarten wanneer we weten dat aan de andere kant, de Franstaligen het ook heel serieus willen aanvatten.

Ik begrijp de positie van u en uw partij, mijnheer Dewinter, en die verschilt van visie met deze Vlaamse Regering en met mijn partij. Wij willen een staatshervorming realiseren in een dialoog, in een gesprek met de Franstaligen. U bent daar niet voor te vinden, u bekijkt dit op een andere manier, dat is het verschil. Ik kan u verzekeren dat er geen verschil is in visie op waar we met dit land naartoe moeten. U hebt dat geprobeerd, maar ik heb dat bij dezen opgelost. We moeten zeker voor Vlaanderen en voor de dynamiek de bevoegdheden krijgen waar dit parlement al heel wat jaren terecht om vraagt.

De heer Filip Dewinter: Mijnheer de minister-president, u kiest natuurlijk permanent voor de vlucht vooruit, in plaats van de verantwoordelijkheid te leggen waar ze ligt, binnen uw eigen partij en partijbestuur, en bij de federale eerste minister. Er moet gekozen worden binnen CD&V: ofwel is het de lijn-Peeters ofwel de lijn-Leterme. Die Jeckyll en Hydestrategie die u voert, begint zo langzaam maar zeker niet alleen mij, maar ik denk het merendeel van de Vlamingen de keel uit te hangen.

Ik stel vast dat Leterme Van Rompuy is geworden. Hij is nu ook van oordeel dat het beleid is een heel lange tijd niets te doen. U dreigt alsmaar meer te lijken op Leterme, met alle gevolgen van dien. Hier legt u stoere verklaringen af, maar in de praktijk en in uw partijbureau legt u zich neer bij het communautaire status-quo. Ik verdenk u ervan dat dit de bedoeling is: ons nog een tijdje aan het lijntje houden, hopelijk tot na de verkiezingen van 2011 en als het enigszins kan zelfs tot na de Vlaamse verkiezingen van 2014. (*Applaus bij het Vlaams Belang*)

De voorzitter: Het incident is gesloten.

■

ACTUELE VRAAG van de heer Bart Martens tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over de opvolging van de Klimaattop in Kopenhagen

De voorzitter: Het antwoord wordt gegeven door minister Schauvliege.

De heer Martens heeft het woord.

De heer Bart Martens: Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, geachte leden, daarnet hadden we het over de koude winter. In mijn vraag heb ik het over de opwarming van het klimaat. Een paar weken geleden was er de teleurstellende afloop van de klimaattop in Kopenhagen. De verwachtingen over de top waren hooggespannen, maar zijn duidelijk niet ingelost. De conclusies van de top zijn echter ook niet zonder gevolg, in die zin dat er werd beslist dat de diverse industrielanden tegen 1 februari zouden moeten opgeven welke reducties van de uitstoot van broeikasgassen ze tegen 2020 beogen. Dat debat is natuurlijk niet zonder gevolgen. U weet dat er binnen Europa een discussie is over de vraag of er moet worden gestreefd naar een broeikasgassenreductie van 20 percent of naar een reductie van 30 percent. Er was altijd gezegd dat zou worden gestreefd naar 30 percent, op voorwaarde dat andere industrielanden en de ontwikkelingslanden ook hun verantwoordelijkheid zouden nemen. Heel wat industrielanden doen dat ook. Japen streeft naar een reductie van 25 percent tegen 2020. Noorwegen, om maar een voorbeeld te geven, gaat zelfs naar min 40 percent.

Mevrouw de minister, ik meen dat er alle reden toe is om ook te gaan voor die min 30 percent.

De discussie is actueel, in die zin dat er eind volgende week een Europese Raad van de Milieu- en Energieministers plaatsvindt in het hopelijk warme Spaanse Sevilla. Ik weet niet of u er zelf heen gaat, en of u met het vliegtuig of de trein gaat. Daar staat net dat punt op de agenda. Ondertussen hebben we de studies gekregen van het Federaal Planbureau, die zeggen dat het voor ons land weinig uitmaakt of we naar een min-20- of naar een min-30-scenario gaan. In bepaalde scenario's kunnen we de kostprijs van heel dat min-30-pakket beperken tot 1 promille van onze economische welvaart. Het gaat over minder dan 1 percent van het bruto nationaal product. Dat is nauwelijks een rimpeltje. Als we op een slimme manier de opbrengst van de veiling van uitstootrechten herbesteden in onze economie, kunnen we zelfs een nettowinst boeken op het vlak van werkgelegenheid. Volgens het Planbureau kan dat oplopen tot 26.000 euro.

Ondertussen bestaat er ook een Europese studie, die stelt dat het min-30-scenario voor Europa ondertussen 100 miljard euro minder zal kosten dan initieel geraamd voor het min-20-scenario. Mevrouw de minister, mijn vraag aan u is dan ook heel klaar en duidelijk. Bent u bereid om, net als het Verenigd Koninkrijk, net als president Sarkozy in Frankrijk, volgende week in Sevilla ook te gaan voor het min-30-scenario? Wilt u ons land mee in de kopgroep zetten van Europese landen die zich ambitieus tonen op het vlak van het klimaatbeleid?

De voorzitter: Minister Schauvliege heeft het woord.

Minister Joke Schauvliege: Mijnheer de voorzitter, geachte leden, mijnheer Martens, het klopt dat er volgende week een Europese Raad van Energie- en Milieuministers plaatsvindt in Sevilla, van 15 tot 17 januari. Uiteraard zal België daarop vertegenwoordigd zijn. Het klopt dat het momenteel aan Vlaanderen is om daar het woord te voeren.

Eind deze week, meer bepaald vrijdag, zal het ministerie van Buitenlandse Zaken een overleg organiseren om binnen België een aantal interne afspraken te maken. Formeel heb ik nog geen uitnodiging ontvangen. Er zijn trouwens ook nog geen formele ontwerp teksten voor de werkvergadering die tijdens de informele raad te Sevilla zal plaatsvinden. Er is wel al een ontwerp agenda. De opvolging van de klimaatconferentie van Kopenhagen staat hierop vermeld. De verschillende ministers van Leefmilieu zullen dit punt bespreken.

Het standpunt dat de Vlaamse Regering zal innemen, zal het standpunt zijn dat we altijd al hebben ingenomen. Dat is trouwens nog steeds het officiële Belgische standpunt. Het staat tevens in de resolutie die het Vlaams Parlement op 9 december 2009 haast unaniem heeft goedgekeurd.

Die resolutie bevat een aantal passages over wat na de conferentie van Kopenhagen moet gebeuren. Het derde punt van resolutie stelt dat de Vlaamse Regering het Europees engagement moet steunen om, na een volwaardig en kwaliteitsvol internationaal klimaat-akkoord, snel en op basis van de binnen de EU voorziene stappen tot reductiedoelstellingen van minstens 30 percent ten opzichte van 1990 te komen. Dat is het standpunt dat we zullen verdedigen. We zijn bereid naar 30 percent te gaan. De vraag is of de engagementen die nu al op tafel liggen, zullen volstaan om de voorwaarden te vervullen.

Ik wil ook nog vermelden dat na de conferentie te Kopenhagen al een Europese Raad heeft plaatsgevonden. Op 22 december 2009 hebben we ons standpunt herhaald. Indien andere geïndustrialiseerde landen bijkomende inspanningen leveren, willen wij ook van 20 percent naar 30 percent gaan. We houden ons in elk geval aan de resolutie en aan het standpunt dat binnen België is afgesproken.

De heer Bart Martens: We moeten opletten dat we niet in een soort 'prisoners' dilemma' terechtkomen. Dat zou betekenen dat uiteindelijk geen vooruitgang wordt geboekt omdat de

ene partij niet weet wat de andere partij zal beslissen. We hebben nood aan landen en aan continenten die uit de kast willen komen en verklaren dat ze, zelfs als de anderen niet meewillen, ambitieus zijn en ambitieuze reductiedoelstellingen vooropstellen. Studies tonen aan dat dit de Europese economie weinig problemen zou opleveren. We kunnen op die manier een investeringsklimaat creëren. We kunnen onze eigen bedrijven op de kaart zetten en heel wat exportmogelijkheden naar de markten van de toekomst creëren. Zodra de hernieuwbare energie goedkoper wordt dan de klassieke vormen van energieopwekking, zal een gigantische markt aan exportmogelijkheden opengaan.

Volgens mijn moeten we even ambitieus zijn als het Verenigd Koninkrijk en Frankrijk. We moeten voor een reductiedoelstelling van 30 percent durven gaan. We hopen dat alle industrielanden hetzelfde zullen doen. We moeten in elk geval zelf in de frontlinie durven staan. We weten dat dit de innovatie van onze economie ten goede zal komen. We hebben het vandaag al over ons economisch DNA gehad. Ik hoop dat we niet zullen afwachten tot we weten wat de anderen zullen doen. We moeten nu, samen met Frankrijk en met het Verenigd Koninkrijk, de koppositie innemen.

De voorzitter: Mevrouw Ceysens heeft het woord.

Mevrouw Patricia Ceysens: Mijnheer de voorzitter, met betrekking tot dit thema moeten we niet bang zijn om de lat hoog te leggen. We hebben het deze ochtend in de commissie en deze namiddag in plenaire zitting al over de noodzaak aan groene innovatie gehad. De overheid kan op dit vlak veel doen. We kunnen testen stimuleren en proeftuinen in het leven roepen. Overheidsmaatregelen die ongelooflijk goed functioneren, zijn de normering, de sanctionering en de inschakeling van de fiscaliteit. Om echt te vergroenen, moeten we de onzichtbare hand van de markt groen kleuren. De beste manier waarop een overheid dit kan doen, is het opleggen van normen en het verzekeren dat de juiste prijs voor de juiste zaken wordt betaald. Dat zijn de beste instrumenten om tot vergroening over te gaan en groene innovaties te stimuleren. We moeten de lat absoluut hoog leggen. We beschikken over het potentieel om de normen te halen en op die manier de groene innovatie te triggeren.

De voorzitter: De heer Bouckaert heeft het woord.

De heer Boudewijn Bouckaert: Ik merk toch nuanceverschillen, tussen de stelling van de heer Martens en minister Schauvliege. Dat is interessant. Wij sluiten ons eerder aan bij het standpunt van de minister, namelijk dat Europa zich in deze kwestie voorzichtig moet opstellen om de andere grote mogendheden die grote bijdragen leveren aan de opwarming, voor hun verantwoordelijkheid te stellen.

U weet zeer goed, mijnheer Martens, dat een van de grote redenen van de mislukking de weigering is van China om controles te aanvaarden omdat dit niet strookt met de nationale soevereiniteit. Indien Europa nu autonoom voor zeer hoge normen zou gaan, dan zullen de andere grote actoren zoals de Verenigde Staten en China hun verantwoordelijkheid niet opnemen. Europa moet durven zeggen: we gaan er allemaal samen voor, of er zal niets gebeuren.

De voorzitter: De heer Sanctorum heeft het woord.

De heer Hermes Sanctorum: Ik heb een gelijkaardige vraag gesteld in de commissie Leefmilieu gisteren, en ik heb een gelijkaardig antwoord gekregen. Ik ben dus eigenlijk op mijn honger blijven zitten.

Kopenhagen heeft inderdaad gefaald, maar ook het Kopenhagenmodel waarbij een tweehonderdtal landen tot een compromis moeten komen. Ik steun de stelling die de heer Martens hier poneert. We moeten unilateraal gaan voor de 30 percent op Europees niveau. De vraag is dan: wil Vlaanderen binnen de Belgische constellatie die voorttrekkersrol samen met een aantal andere Europese landen, zoals het verenigd Koninkrijk en Frankrijk, opnemen? Ik weet dat u moet overeenkomen met uw collega-milieuministers. Ik heb een sterk vermoeden

dat er heel wat ambitie is voor die 30 percent. Mevrouw de minister, steunt u het voorstel dat we nu unilateraal op Europees niveau voor 30 percent gaan tegen 2020?

Minister Joke Schauvliege: Eerst en vooral wil ik nogmaals herhalen dat op 22 december 2009 alle Europese landen ermee akkoord gegaan zijn dat ook na Kopenhagen die voorwaarde van 20 percent behouden blijft. Als alle geïndustrialiseerde landen meedoen, gaan we naar 30 percent. Ook het Verenigd Koninkrijk en Frankrijk zijn daar op 22 december mee akkoord gegaan. Ik heb de conclusies van de Europese Raad voor mij liggen.

Ik vind die voorwaardelijkheid zeer goed. Als wij zeggen dat we 30 percent doen en het ons niet interesseert wat de anderen doen, dan hebben we geen wortel meer om de anderen te motiveren om ook inspanningen te doen. Het is juist goed dat we op die manier ook andere landen kunnen aanzetten om toe te happen en inspanningen te doen op het vlak van het klimaat. Als we de voorwaarden zomaar laten vallen, dan laten we onze onderhandelingspositie volledig vrij.

Mevrouw Ceysens, het klopt dat er moet worden geïnvesteerd in nieuwe technieken en groene economie. In Sevilla is ook een werkvergadering gepland over groene en nieuwe economie. Zeker op Europees niveau wordt daaraan gewerkt. Uiteraard zal Vlaanderen daar ten volle aan meewerken.

Ik denk duidelijk te hebben gemaakt dat wij ons volledig inschrijven in het Europees verhaal. Dat is ook het standpunt van België en de andere gewesten in ons land.

De heer Bart Martens: Ik denk dat we niet moeten wachten op het standpunt van alle andere industrielanden. Het klopt ook niet dat we onze laatste troef uitspelen als we unilateraal naar een vermindering van 30 percent zouden gaan. We hebben nog een pak andere troeven in de mouw zitten, denk maar aan de financiering van de adaptatiemaatregelen in ontwikkelingslanden of aan maatregelen op het vlak van technologieoverdracht.

Het is onbetwistbaar zo dat een min-30-oplossing voor Europa als geheel voordelen biedt. Het Federaal Planbureau heeft vandaag nog een studie uitgebracht waaruit blijkt dat het min-20-scenario voor België al 9 percent minder import van fossiele brandstoffen betekent en een uitsparing van kosten van 1 miljard euro. We kunnen er dus van uitgaan dat een min-30-scenario ook voor ons land nog veel meer besparingen zal opleveren dan een min-20-scenario.

Ik zou daar dus echt wel voor willen gaan en niet willen wachten totdat iedereen mee is om een stap vooruit te durven zetten. We mogen niet afglijden naar de laagste gemene deler van wat de industrielanden bereid zijn op te offeren. Japan gaat verder dan wij, Noorwegen gaat verder, heel wat industrielanden gaan verder dan het min-20-scenario van Europa. We hebben voldoende argumenten om voor dat min-30-scenario te gaan.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

■

ACTUALITEITSMOTIE van de heer Lode Vereeck tot besluit van het op 6 januari 2010 in plenaire vergadering gehouden actualiteitsdebat over het werkgelegenheids- en investeringsplan van de Vlaamse Regering – 309 (2009-2010) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over de actualiteitsmotie.

Stemming nr. 1

Ziehier het resultaat:

111 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
42 leden hebben ja geantwoord;
61 leden hebben neen geantwoord;
8 leden hebben zich onthouden.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement de actualiteitsmotie niet aan.

De heer Bart Tommelein: Mijnheer de voorzitter, ik heb een stemafpraak voor deze en volgende stemmingen met mevrouw Rombouts.

De heer Marc Vanden Bussche: Mijnheer de voorzitter, ik heb een stemafpraak met de heer Van den Heuvel.

De heer Bart Caron: Mijnheer de voorzitter, ik heb een stemafpraak met de heer Roegiers.

■

**ACTUALITEITSMOTIE van de heren Johan Deckmyn, Frank Creyelman en Chris Janssens tot besluit van het op 6 januari 2010 in plenaire vergadering gehouden actualiteitsdebat over het werkgelegenheids- en investeringsplan van de Vlaamse Regering
– 310 (2009-2010) – Nr. 1**

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over de actualiteitsmotie.

Stemming nr. 2

Ziehier het resultaat:

112 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
23 leden hebben ja geantwoord;
68 leden hebben neen geantwoord;
21 leden hebben zich onthouden.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement de actualiteitsmotie niet aan.

■

**ACTUALITEITSMOTIE van de heer Matthias Diependaele, mevrouw Helga Stevens, de heren Koen Van den Heuvel, Robrecht Bothuynne, Jan Laurys en Bart Van Malderen en mevrouw Güler Turan tot besluit van het op 6 januari 2010 in plenaire vergadering gehouden actualiteitsdebat over het werkgelegenheids- en investeringsplan van de Vlaamse Regering
– 311 (2009-2010) – Nr. 1**

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over de actualiteitsmotie.

De heer Gatz heeft het woord.

De heer Sven Gatz: Ik zou graag nog een woordje zeggen voor we gaan stemmen over de motie van de meerderheid ingediend door de heer Diependaele en consorten. (*Opmerkingen van minister-president Kris Peeters*)

Ja, consorten, zo heet dat in de parlementaire terminologie, mijnheer de minister-president. Maar u hebt nooit in het parlement gezeten, geloof ik. (*Applaus. Gelach*)

Daarstraks heeft de meerderheid en vooral de regering te vuur en te zwaard de kritiek van mevrouw Ceysens bestreden dat ze de werkzoekenden in Vlaanderen op 52-jarige leeftijd zou loslaten. Als ik de punten 4 en 6 van de motie van de meerderheid lees, kan ik niet anders dan concluderen dat mevrouw Ceysens overschot van gelijk had. Daarnaast vind ik het bijzonder merkwaardig dat de meerderheid in een van haar elf speerpunten om de economische crisis van antwoord te dienen streekproducten gaat valoriseren. Dat is punt 3. Ik ben een groot liefhebber van streekproducten – en dat zeg ik niet om te lachen –, maar ik geloof niet dat zij tot de speerpunten behoren om een echt antwoord te bieden op de economische crisis waar we vandaag in zitten.

De voorzitter: De heer Diependaele heeft het woord.

De heer Matthias Diependaele: In de motie staat inderdaad verkeerdelijk ‘streekproducten’. Dat moet uiteraard ‘streekproducten’ zijn. We zullen dat laten aanpassen bij de publicatie.

Ik wil een aanvulling geven op de reactie van minister Muyters. Het is inderdaad zo dat die sluitende aanpak zal worden geëvalueerd tot de 52-jarigen. Ik begrijp niet wat het verschil zou zijn met onze stelling van zo-even.

De voorzitter: Begin van de stemming.

Stemming nr. 3

Ziehier het resultaat:

112 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
61 leden hebben ja geantwoord;
25 leden hebben neen geantwoord;
26 leden hebben zich onthouden.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement de actualiteitsmotie aan. Ze zal aan de Vlaamse Regering worden overgezonden.

■

ACTUALITEITSMOTIE van de heer Sven Gatz en de dames Patricia Ceysens en Lydia Peeters tot besluit van het op 6 januari 2010 in plenaire vergadering gehouden actualiteitsdebat over het werkgelegenheids- en investeringsplan van de Vlaamse Regering
– 312 (2009-2010) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over de actualiteitsmotie.

Stemming nr. 4

Ziehier het resultaat:

112 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
43 leden hebben ja geantwoord;
66 leden hebben neen geantwoord;
3 leden hebben zich onthouden.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement de actualiteitsmotie niet aan.

■

ACTUALITEITSMOTIE van de dames Marleen Van den Eynde en Agnes Bruyninckx-Vandenhoudt en de heren Jan Penris en Pieter Huybrechts tot besluit van het op 6 januari 2010 in plenaire vergadering gehouden actualiteitsdebat over de gevolgen van het winterweer voor het wegverkeer en de wegen
– 313 (2009-2010) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over de actualiteitsmotie.

Stemming nr. 5

Ziehier het resultaat:

112 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
23 leden hebben ja geantwoord;
68 leden hebben neen geantwoord;
21 leden hebben zich onthouden.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement de actualiteitsmotie niet aan.

■

ACTUALITEITSMOTIE van de heer Peter Reekmans tot besluit van het op 6 januari 2010 in plenaire vergadering gehouden actualiteitsdebat over de gevolgen van het winterweer voor het wegverkeer en de wegen
– 314 (2009-2010) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over de actualiteitsmotie.

Stemming nr. 6

Ziehier het resultaat:

112 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
24 leden hebben ja geantwoord;
61 leden hebben neen geantwoord;
27 leden hebben zich onthouden.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement de actualiteitsmotie niet aan.

■

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De voorzitter: Dames en heren, hiermee zijn we aan het einde gekomen van onze werkzaamheden voor vandaag.

We komen opnieuw bijeen op woensdag 13 januari 2010 om 14 uur.

Geen bezwaar? (*Instemming*)

De vergadering is gesloten.

– *De vergadering wordt gesloten om 19.26 uur.*

■

BIJLAGEN

Aanwezigheden

Aanwezig

Filip Anthuenis, Erik Arckens, Robrecht Bothuyne, Boudewijn Bouckaert, Karin Brouwers, Ann Brusseel, Agnes Bruyninckx-Vandenhoudt, Karlos Callens, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Vera Celis, Patricia Ceysens, Lode Ceysens, Griet Coppé, Frank Creyelman, John Crombez, Carl Decaluwe, Johan Deckmyn, Kathleen Deckx, Philippe De Coene, Jean-Jacques De Gucht, Tom Dehaene, Lieven Dehandschutter, Irina De Knop, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Sophie De Wit, Paul Delva, Mark Demesmaeker, Marnic De Meulemeester, Jos De Meyer, Annick De Ridder, Mia De Vits, Gwenny De Vroe, Patricia De Waele, Bart De Wever, Filip Dewinter, Matthias Diependaele, Marijke Dillen, Jan Durnez, Tine Eerlingen, Martine Fournier, Cindy Franssen, Sven Gatz, Caroline Gennez, Danielle Godderis-T'Jonck, Peter Gysbrechts, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Marc Hendrickx, Liesbeth Homans, Michèle Hostekint, Pieter Huybrechts, Yamila Idrissi, Lies Jans, Vera Jans, Chris Janssens, Patrick Janssens, Ward Kennes, Marino Keulen, Jan Laurys, Marcel Logist, Chokri Mahassine, Bart Martens, Katleen Martens, Elisabeth Meuleman, An Michiels, Fientje Moerman, Lydia Peeters, Fatma Pehlivan, Jan Penris, Jan Peumans, Sabine Poleyn, Peter Reekmans, Els Robeyns, Hermes Sanctorum, Johan Sauwens, Katrien Schryvers, Herman Schueremans, Willy Segers, Stefaan Sintobin, Griet Smaers, Helga Stevens, Felix Strackx, Erik Tack, Valerie Taeldeman, Bart Tommelein, Güler Turan, Wilfried Vandaele, Frank Vandenbroucke, Marc Vanden Bussche, Marleen Van den Eynde, Koen Van den Heuvel, Vera Van der Borgh, Marleen Vanderpoorten, Luckas Van Der Taelen, Marc Van de Vijver, Kris Van Dijck, Christian Van Eyken, Joris Van Hauthem, Bart Van Malderen, Dirk Van Mechelen, Karim Van Overmeire, Eric Van Rompuy, Sas van Rouveroij, Peter Vanvelthoven, Mercedes Van Volcem, Lode Vereeck, Jan Verfaillie, Christian Verougstraete, Johan Verstreken, Jurgen Verstrepen, Linda Vissers, Mieke Vogels, Filip Watteuw, Ulla Werbrouck, Wim Wienen, Veli Yüksel

Afwezig met kennisgeving

Sonja Claes, Dirk Peeters, Tinne Rombouts: gezondheidsredenen;

Ivan Sabbe: ambtsverplichtingen;

Jan Roegiers: familieverbindingen

Afwezig zonder kennisgeving

Gerda Van Steenberge

■

Individuele stemmingen Vlaamse Volksvertegenwoordigers

Stemming nr. 1:

JA-stemmen:

Filip Anthuenis, Erik Arckens, Boudewijn Bouckaert, Ann Brusseel, Karlos Callens, Patricia Ceysens, Frank Creyelman, Jean-Jacques De Gucht, Marnic De Meulemeester, Annick De Ridder, Gwenny De Vroe, Patricia De Waele, Johan Deckmyn, Filip Dewinter, Marijke Dillen, Sven Gatz, Peter Gysbrechts, Pieter Huybrechts, Chris Janssens, Marino Keulen, Katleen Martens, An Michiels, Fientje Moerman, Lydia Peeters, Jan Penris, Peter Reekmans, Herman Schueremans, Stefaan Sintobin, Felix Strackx, Marleen Van den Eynde, Vera Van der Borgh, Joris Van Hauthem, Dirk Van Mechelen, Karim Van Overmeire, Sas van Rouveroij, Mercedes Van Volcem, Marleen Vanderpoorten, Lode Vereeck, Christian Verougstraete, Linda Vissers, Ulla Werbrouck, Wim Wienen

NEEN-stemmen:

Robrecht Bothuyne, Karin Brouwers, Ludwig Caluwé, Vera Celis, Lode Ceyskens, Griet Coppé, John Crombez, Philippe De Coene, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Jos De Meyer, Mia De Vits, Bart De Wever, Sophie De Wit, Carl Decaluwe, Kathleen Deckx, Tom Dehaene, Lieven Dehandschutter, Paul Delva, Mark Demesmaeker, Matthias Diependaele, Jan Durnez, Tine Eerlingen, Martine Fournier, Cindy Franssen, Caroline Gennez, Danielle Godderis-T'Jonck, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Marc Hendrickx, Liesbeth Homans, Michèle Hostekint, Yamila Idrissi, Lies Jans, Vera Jans, Patrick Janssens, Ward Kennes, Jan Laurys, Marcel Logist, Chokri Mahassine, Bart Martens, Jan Peumans, Sabine Poleyn, Els Robeyns, Katrien Schryvers, Willy Segers, Griet Smaers, Helga Stevens, Valerie Taeldeman, Güler Turan, Marc Van de Vijver, Kris Van Dijck, Christian Van Eyken, Bart Van Malderen, Eric Van Rompuy, Wilfried Vandaele, Frank Vandenbroucke, Peter Vanvelthoven, Jan Verfaillie, Johan Verstreken, Veli Yüksel

ONTHOUDINGEN:

Bart Caron, Elisabeth Meuleman, Hermes Sanctorum, Bart Tommelein, Luckas Van Der Taelen, Marc Vanden Bussche, Mieke Vogels, Filip Watteeuw

■

Stemming nr. 2:

JA-stemmen:

Erik Arckens, Boudewijn Bouckaert, Frank Creyelman, Patricia De Waele, Johan Deckmyn, Filip Dewinter, Marijke Dillen, Pieter Huybrechts, Chris Janssens, Katleen Martens, An Michiels, Jan Penris, Peter Reekmans, Stefaan Sintobin, Felix Strackx, Marleen Van den Eynde, Joris Van Hauthem, Karim Van Overmeire, Lode Vereeck, Christian Verougstraete, Linda Vissers, Ulla Werbrouck, Wim Wienen

NEEN-stemmen:

Robrecht Bothuyne, Karin Brouwers, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Vera Celis, Lode Ceyskens, Griet Coppé, John Crombez, Philippe De Coene, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Jos De Meyer, Mia De Vits, Bart De Wever, Sophie De Wit, Carl Decaluwe, Kathleen Deckx, Tom Dehaene, Lieven Dehandschutter, Paul Delva, Mark Demesmaeker, Matthias Diependaele, Jan Durnez, Tine Eerlingen, Martine Fournier, Cindy Franssen, Caroline Gennez, Danielle Godderis-T'Jonck, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Marc Hendrickx, Liesbeth Homans, Michèle Hostekint, Yamila Idrissi, Lies Jans, Vera Jans, Patrick Janssens, Ward Kennes, Jan Laurys, Marcel Logist, Chokri Mahassine, Bart Martens, Elisabeth Meuleman, Fatma Pehlivan, Jan Peumans, Sabine Poleyn, Els Robeyns, Hermes Sanctorum, Katrien Schryvers, Willy Segers, Griet Smaers, Helga Stevens, Valerie Taeldeman, Güler Turan, Marc Van de Vijver, Luckas Van Der Taelen, Kris Van Dijck, Christian Van Eyken, Bart Van Malderen, Eric Van Rompuy, Wilfried Vandaele, Frank Vandenbroucke, Peter Vanvelthoven, Jan Verfaillie, Johan Verstreken, Mieke Vogels, Filip Watteeuw, Veli Yüksel

ONTHOUDINGEN:

Filip Anthuenis, Ann Brusseele, Karlos Callens, Patricia Ceyskens, Jean-Jacques De Gucht, Marnic De Meulemeester, Annick De Ridder, Gwenny De Vroe, Sven Gatz, Peter Gysbrechts, Marino Keulen, Fientje Moerman, Lydia Peeters, Herman Schueremans, Bart Tommelein, Vera Van der Borgh, Dirk Van Mechelen, Sas van Rouveroij, Mercedes Van Volcem, Marc Vanden Bussche, Marleen Vanderpoorten

■

Stemming nr. 3:

JA-stemmen:

Robrecht Bothuyne, Karin Brouwers, Ludwig Caluwé, Vera Celis, Lode Ceysens, Griet Coppé, John Crombez, Philippe De Coene, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Jos De Meyer, Mia De Vits, Bart De Wever, Sophie De Wit, Carl Decaluwe, Kathleen Deckx, Tom Dehaene, Lieven Dehandschutter, Paul Delva, Mark Demesmaeker, Matthias Diependaele, Jan Durnez, Tine Eerlingen, Martine Fournier, Cindy Franssen, Caroline Gennez, Danielle Godderis-T'Jonck, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Marc Hendrickx, Liesbeth Homans, Michèle Hostekint, Yamila Idrissi, Lies Jans, Vera Jans, Patrick Janssens, Ward Kennes, Jan Laurys, Marcel Logist, Chokri Mahassine, Bart Martens, Fatma Pehlivan, Jan Peumans, Sabine Poleyn, Els Robeyns, Katrien Schryvers, Willy Segers, Griet Smaers, Helga Stevens, Valerie Taeldeman, Güler Turan, Marc Van de Vijver, Kris Van Dijck, Bart Van Malderen, Eric Van Rompuy, Wilfried Vandaele, Frank Vandenbroucke, Peter Vanvelthoven, Jan Verfaillie, Johan Verstreken, Veli Yüksel

NEEN-stemmen:

Filip Anthuenis, Boudewijn Bouckaert, Ann Brussee, Karlos Callens, Patricia Ceysens, Jean-Jacques De Gucht, Marnic De Meulemeester, Annick De Ridder, Gwenny De Vroe, Patricia De Waele, Sven Gatz, Peter Gysbrechts, Marino Keulen, Fientje Moerman, Lydia Peeters, Peter Reekmans, Herman Schueremans, Vera Van der Borgh, Christian Van Eyken, Dirk Van Mechelen, Sas van Rouveroj, Mercedes Van Volcem, Marleen Vanderpoorten, Lode Vereeck, Ulla Werbrouck

ONTHOUDINGEN:

Erik Arckens, Bart Caron, Frank Creyelman, Johan Deckmyn, Filip Dewinter, Marijke Dillen, Pieter Huybrechts, Chris Janssens, Katleen Martens, Elisabeth Meuleman, An Michiels, Jan Penris, Hermes Sanctorem, Stefaan Sintobin, Felix Strackx, Bart Tommelein, Marleen Van den Eynde, Luckas Van Der Taelen, Joris Van Hauthem, Karim Van Overmeire, Marc Vanden Bussche, Christian Verougstraete, Linda Vissers, Mieke Vogels, Filip Watteuw, Wim Wienen

■

Stemming nr. 4:

JA-stemmen:

Filip Anthuenis, Erik Arckens, Boudewijn Bouckaert, Ann Brussee, Karlos Callens, Patricia Ceysens, Frank Creyelman, Jean-Jacques De Gucht, Marnic De Meulemeester, Annick De Ridder, Gwenny De Vroe, Patricia De Waele, Johan Deckmyn, Filip Dewinter, Marijke Dillen, Sven Gatz, Peter Gysbrechts, Pieter Huybrechts, Chris Janssens, Marino Keulen, Katleen Martens, An Michiels, Fientje Moerman, Lydia Peeters, Jan Penris, Peter Reekmans, Herman Schueremans, Stefaan Sintobin, Felix Strackx, Marleen Van den Eynde, Vera Van der Borgh, Christian Van Eyken, Joris Van Hauthem, Dirk Van Mechelen, Karim Van Overmeire, Sas van Rouveroj, Mercedes Van Volcem, Marleen Vanderpoorten, Lode Vereeck, Christian Verougstraete, Linda Vissers, Ulla Werbrouck, Wim Wienen

NEEN-stemmen:

Robrecht Bothuyne, Karin Brouwers, Ludwig Caluwé, Vera Celis, Lode Ceysens, Griet Coppé, John Crombez, Philippe De Coene, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Jos De Meyer, Mia De Vits, Bart De Wever, Sophie De Wit, Carl Decaluwe, Kathleen Deckx, Tom Dehaene, Lieven Dehandschutter, Paul Delva, Mark Demesmaeker, Matthias Diependaele, Jan Durnez, Tine Eerlingen, Martine Fournier, Cindy Franssen, Caroline Gennez, Danielle Godderis-T'Jonck, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Marc Hendrickx, Liesbeth Homans, Michèle

Hostekint, Yamila Idrissi, Lies Jans, Vera Jans, Patrick Janssens, Ward Kennes, Jan Laurys, Marcel Logist, Chokri Mahassine, Bart Martens, Elisabeth Meuleman, Fatma Pehlivan, Jan Peumans, Sabine Poleyn, Els Robeyns, Hermes Sanctorum, Katrien Schryvers, Willy Segers, Griet Smaers, Helga Stevens, Valerie Taeldeman, Güler Turan, Marc Van de Vijver, Luckas Van Der Taelen, Kris Van Dijck, Bart Van Malderen, Eric Van Rompuy, Wilfried Vandaele, Frank Vandenbroucke, Peter Vanvelthoven, Jan Verfaillie, Johan Verstreken, Mieke Vogels, Filip Watteuw, Veli Yüksel

ONTHOUDINGEN:

Bart Caron, Bart Tommelein, Marc Vanden Bussche

■

Stemming nr. 5:

JA-stemmen:

Erik Arckens, Boudewijn Bouckaert, Frank Creyelman, Patricia De Waele, Johan Deckmyn, Filip Dewinter, Marijke Dillen, Pieter Huybrechts, Chris Janssens, Katleen Martens, An Michiels, Jan Penris, Peter Reekmans, Stefaan Sintobin, Felix Strackx, Marleen Van den Eynde, Joris Van Hauthem, Karim Van Overmeire, Lode Vereeck, Christian Verougstraete, Linda Vissers, Ulla Werbrouck, Wim Wienen

NEEN-stemmen:

Robrecht Bothuyne, Karin Brouwers, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Vera Celis, Lode Ceysens, Griet Coppé, John Crombez, Philippe De Coene, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Jos De Meyer, Mia De Vits, Bart De Wever, Sophie De Wit, Carl Decaluwe, Kathleen Deckx, Tom Dehaene, Lieven Dehandschutter, Paul Delva, Mark Demesmaeker, Matthias Diependaele, Jan Durnez, Tine Eerlingen, Martine Fournier, Cindy Franssen, Caroline Gennez, Danielle Godderis-T'Jonck, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Marc Hendrickx, Liesbeth Homans, Michèle Hostekint, Yamila Idrissi, Lies Jans, Vera Jans, Patrick Janssens, Ward Kennes, Jan Laurys, Marcel Logist, Chokri Mahassine, Bart Martens, Elisabeth Meuleman, Fatma Pehlivan, Jan Peumans, Sabine Poleyn, Els Robeyns, Hermes Sanctorum, Katrien Schryvers, Willy Segers, Griet Smaers, Helga Stevens, Valerie Taeldeman, Güler Turan, Marc Van de Vijver, Luckas Van Der Taelen, Kris Van Dijck, Christian Van Eyken, Bart Van Malderen, Eric Van Rompuy, Wilfried Vandaele, Frank Vandenbroucke, Peter Vanvelthoven, Jan Verfaillie, Johan Verstreken, Mieke Vogels, Filip Watteuw, Veli Yüksel

ONTHOUDINGEN:

Filip Anthuenis, Ann Brusseele, Karlos Callens, Patricia Ceysens, Jean-Jacques De Gucht, Marnic De Meulemeester, Annick De Ridder, Gwenny De Vroe, Sven Gatz, Peter Gysbrechts, Marino Keulen, Fientje Moerman, Lydia Peeters, Herman Schueremans, Bart Tommelein, Vera Van der Borgh, Dirk Van Mechelen, Sas van Rouveroij, Mercedes Van Volcem, Marc Vanden Bussche, Marleen Vanderpoorten

■

Stemming nr. 6:

JA-stemmen:

Erik Arckens, Boudewijn Bouckaert, Frank Creyelman, Annick De Ridder, Patricia De Waele, Johan Deckmyn, Filip Dewinter, Marijke Dillen, Pieter Huybrechts, Chris Janssens, Katleen Martens, An Michiels, Jan Penris, Peter Reekmans, Stefaan Sintobin, Felix Strackx, Marleen Van den Eynde, Joris Van Hauthem, Karim Van Overmeire, Lode Vereeck, Christian Verougstraete, Linda Vissers, Ulla Werbrouck, Wim Wienen

NEEN-stemmen:

Robrecht Bothuyne, Karin Brouwers, Ludwig Caluwé, Vera Celis, Lode Ceysens, Griet Coppé, John Crombez, Philippe De Coene, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Jos De Meyer, Mia De Vits, Bart De Wever, Sophie De Wit, Carl Decaluwe, Kathleen Deckx, Tom Dehaene, Lieven Dehandschutter, Paul Delva, Mark Demesmaeker, Matthias Diependaele, Jan Durnez, Tine Eerlingen, Martine Fournier, Cindy Franssen, Caroline Gennez, Danielle Godderis-T'Jonck, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Marc Hendrickx, Liesbeth Homans, Michèle Hostekint, Yamila Idrissi, Lies Jans, Vera Jans, Patrick Janssens, Ward Kennes, Jan Laurys, Marcel Logist, Chokri Mahassine, Bart Martens, Fatma Pehlivan, Jan Peumans, Sabine Poleyn, Els Robeyns, Katrien Schryvers, Willy Segers, Griet Smaers, Helga Stevens, Valerie Taeldeman, Güler Turan, Marc Van de Vijver, Kris Van Dijck, Bart Van Malderen, Eric Van Rompuy, Wilfried Vandaele, Frank Vandenbroucke, Peter Vanvelthoven, Jan Verfaillie, Johan Verstreken, Veli Yüksel

ONTHOUDINGEN:

Filip Anthuenis, Ann Brusseeel, Karlos Callens, Bart Caron, Patricia Ceysens, Jean-Jacques De Gucht, Marnic De Meulemeester, Gwenny De Vroe, Sven Gatz, Peter Gysbrechts, Marino Keulen, Elisabeth Meuleman, Fientje Moerman, Lydia Peeters, Hermes Sanctorum, Herman Schueremans, Bart Tommelein, Vera Van der Borgh, Luckas Van Der Taelen, Christian Van Eyken, Dirk Van Mechelen, Sas van Rouveroij, Mercedes Van Volcem, Marc Vanden Bussche, Marleen Vanderpoorten, Mieke Vogels, Filip Watteeuw

■